

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE

Šentjurske

NOVO

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

šentjurski lokalni časopis

letnik VII, št. 6

27. junij 2000

cena 250 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

**Tajne plače
javnih uslužbencev**

Zakaj imamo drage vrtce?

Kako do novih ravnateljev?

Anketa: Zakaj na Lhotse?

Test šentjurskih "kafičev"

OPTIKA PETRA

Petra VOGA-KUMER s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
tel. & fax: 063/ 740-152 gsm: 041/ 733-268

ZA VAS POSLUJEMO VSAK DELOVNI DAN
OD 9-12 IN 12³⁰-17, SOBOTA 9-12

- okulistični pregledi
- pestra izbira okvirjev in stekel za korekcijo
- pribor za čiščenje in shranjevanje očal
- tekočina za kontaktne leče
- velika izbira sončnih očal kolekcije 2000
- hitra izdelava očal

NOVO-NOVO-NOVO

VELIKA PONUDBA
DALJNOGLED OV

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinška
ŠENTJUR (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

NUDIMO VAM:

- PVC CEVI
- VSE VRSTE OPEK
- SCHIEDEL DIMNIKE
- PARKET 1. KLASE
- CEMENT, APNO, MIVKO
- RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN TLAKOVCEV
- NOSILCE, POLNILA
- BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP
- DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE
- IZOLACIJE NOVOTERM IN TERVOL...

PONUDBA MESECA

OPEKA MODUL ORMOŽ
TLAKOVCI PODLESNIK,
STAVBAR IN BRANIK

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

TELEFON: 03/749-18-77, MOBILTEL: 0609/624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

TRGOVINA
pri Wiharju
SELIČ LEON

NAJ DOBER GLAS
SEŽE V NOVO VAS!!!

Uvodnik

Lhotse

Naši Himalajci, Aco, Dušan, Viki, Boštjan... niso skrivali sreče. Da, verjel sem jim, njihovi obrazi so potrjevali, kar so govorili, kako srečni so, da so spet tu, da se vidimo, čeprav tega sam nisem občutil. Gotovo tudi slovesnost sama lahko človeka gane - mnoge od navzočih je prevzela - toda sreča in zadovoljstvo alpinistov sta bila one druge vrste, pristna. Res sem imel občutek, da so srečni, ker so se vrnili - v življenje. To slednje - tako sem sam videl tisto junijsko snidenje na Mestnem trgu. In takoj dilema: čemu je vse to potrebno, to dokazovanje sebe, premagovanje nadnaravnega, ta hoja po robu, ti kupi denarja, pa srečanje s smrtjo, ki lahko pride vsak hip - doma pa sije toplo sonce nad prijazno zeleno dolino, žena, otroci, dekleta v pričakovanju, ki jih morda ne bodo nikoli več videli... Gre za zasvojenost, ki je navadni smrtniki pač ne poznamo. Moja dilema je le, ali te izzivalce usode, kot jih razumevam sam, res velja tako častiti, jim dajati "potuho" za nove poskuse, za nove izzive, vse dokler jim gora ne bo obrnila hrbta in jih kaznovala za njihove predrznosti? Župan je srečen, ker je šentjurska zastava zavihrala na najvišji gori sveta, predsednik KS je vzhichen, da so njegovi krajanji naredili nekaj tako velikega, in je predsednik Športne zveze v devetih nebesih, ker je izziv uspel, in 300 Šentjurčanov ima polepšan dan. Da, tudi to nekaj šteje. Toda le sreča in nadnaravne moči, kot je rekel zdravnik odprave Klemen Jagodič, pa morda tudi instinkt legendarnega Acota Pepevnika, pravim jaz, so naše fante ločili od tiste druge črte, od tega, da bi se naša kolektivna vzhichenost dušila v joku in solzah na Botričnici. Kaj opravičuje tveganje? Težnja po preseganju, vera v poslanstvo, slava, denar? Telefonska in internetna zveza z goro vendarle kažeta tudi na to, da fantje ne delajo le zase, za dušo, temveč tudi za druge, zunanje efekte, morda celo za vzbujanje zavisti? Lhotse in alpinisti so zagonetka, ki je morda niti Aco, Dušan in njuni kolegi ne znajo razumsko opredeliti, zato bi bilo najmanj čudno, če bi jo poskušali doumeti navadni smrtniki.

Nezamenljivi Malovrh

Prihod Bajuka in desne koalicije na krmilo države je bil presenetljiv, čeprav v razvitih demokracijah sicer velja pravilo, da se garniture kar hitro menjavajo, toda predvsem po volitvah. Mi smo malo pohiteli. Drnovškova vladavina, ki je trajala skoraj 9 let, je bila že ena od daljših izjem in ne glede na kvaliteto vladanja že zdavnaj zrela za odstrel. Praktično vse države, v katerih je bila ena politična opcija dolgo na oblasti, so bodisi zabredle odkrito v težave, ali pa se je potem, ko so prišli za krmilo njihovi nasprotniki, pokazala za vladajočimi klavirna zapaščina. Politična elita se iztroši, ali pa v zaverovanosti v svojo nenadomestljivost zabrede v koruptivne vode, kar pa praviloma pride na plano šele po zamenjavi oblasti. To, da smo Slovenci zmogli zamenjati eldeesovsko vladavino oziroma "Drnovškov režim", je spodbudno znamenje: ne le, da imamo dovolj politične energije, tudi dve vladni garnituri imamo. Kako se bodo odrezali bajukovci, bomo pač še videli.

Kot vse kaže, v Šentjurju nismo podobne sreče. Tudi pri nas Malovrh s svojo ekipo oblači in vedri že deveto leto, toda njemu, kljub očitnim znamenjem oblastne utrujenosti, še vedno dobro kaže. Ko gledam predsednike šentjurskih strank, ki jih je Malovrh javno zavrnil, in bi po naravi sami morali biti v ostri opoziciji, pa si vsi tako ali drugače prizadevajo za županovo naklonjenost, se zdi, da je Malovrh naša dosmrtna usoda. Očitno smo brez energije in brez druge garniture. Vsa čast Malovrhovi spretnosti. Uspeva mu vse, česar se loti. Polastil se je vseh materialnih pridobitev zadnjega desetletja, sam in po lastnem navdihu smelo postavlja spomenike, podvoze, nadvoze, knjižnice... in nihče ne tvega, da bi mu ugovarjal. Kot da se res edini v občini spozna na vse. In ves mandat, od prvega dne naprej vodi sladkobno predvolilno kampanjo. Da uspeva s svojo filozofijo ljubeznivih nasmeškov na levo in desno, brez ene same odkrite moške poteze, je krivda izključno politične opozicije, ki se še ni zavedla pomena svoje vloge. Zato je sokriva za relativni razvojni zastoj, ki je vse očitnejši.

ŠN - se je zgodil čudež?

Zgodilo se je nekaj, kar bi utegnili biti dobro znamenje: kljub trdi konkurenci "Šentjurčana" se je število naročnikov ŠN povečalo. Resda samo za dva naročnika, a vendarle. Dobili smo 7 odpovedi in 9 novih naročnikov. Bravo mi! Pa čeprav nas ta dva naročnika ne moreta ne rešiti in ne pokopati

Nimam pojma, koliko naročnikov je zbral "Šentjurčan", a kolikor poznam šentjursko sceno, ne prav veliko. Konjiško firmo, ki je očitno kupila ves ta projekt, in župana Malovrha, ki nesporno stoji v ozadju, še čaka kar nekaj preizkušenj. Z občinskim denarjem najeti "tujo vojsko", kar konjiške Novice d.o.o. in od tam "uvoženi" v.d. direktorja šentjurskega LPC Kozjansko Josip Pintar nedvomno sta, z namenom uničiti domač kritičen časopis, je sicer logična, toda rahlo antipatična poteza. Prva lastovka, ki seveda še ne naredi pomladi, vendarle kaže, da se občani solidarizirajo z nami, z žrtvijo političnih igrice za občinske denarje. Vsaj naročniki. Prosta prodaja je manj spodbudna. A še vedno krepko nad kritično mejo. Nazadnje bom še pričel verjeti, da Šentjur lahko preživi dva lokalna časopisa.

Vabilo na Planinski grad

Planinski gasilci vabijo na igro "Domen", ki jo bodo predstavili na Planinskem gradu v petek, soboto, in nedeljo, 14., 15. in 16. julija ob 20. uri.

Šentjurske novice Izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur, Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektor:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Samo Gazvoda

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Žiro račun:

Šentjurske novice
50770-601-24123.

naslednja številka:

[torek]

NOVICE

25. julij 2000

Z Občinskega sveta

Višje cene v vrtcih

Junijska seja Občinskega sveta je prinesla nove cene varstva otrok v naših vrtcih. V jasličnih oddelkih bo nova cena od 1. septembra dalje 53 310 SIT, v starejši skupini pa 45 500 SIT, kar pomeni, da so se cene dvignile za 15 oziroma 10 odstotkov. Ravnateljica Zora Ketiš je sicer suvereno razlagala, da sploh ni res, da so cene šentjurskih vrtcev med najvišjimi v državi, toda iz preglednice, ki jo je za sosednje občine pripravila občinska uprava, tega ni videti. Če vemo, da so pred letom bile naše cene krepko v prvi polovici državne lestvice, ena menda celo tik pod vrhom, tokrat pa bodo spet porasle za več kot znaša stopnja inflacije, potem je jasno, da se bomo spet malo približali slovenskemu vrhu.

Razprava, ki je sledila predlogu povišanja, je bila nenavadna. Predstavniki občinske uprave, Edi Peperko kot predlagatelj, podžupan Čokl in župan Malovrh so soglasno podpirali predlog za povišanje, občinski svetniki (Žafran - SDS, Erjavec - ZLSD, Mestinšek - NL...) pa smo se nemočno upirali, opirajoč se na en sam majav argument, da je čudno, da so prav v Šentjurju cene v vrtcih med najvišjimi v državi. Če sem prav razumel ravnateljico Ketišovo in občinske može, je tako zato, ker imamo super izobražene vzgojiteljice, ki pa se še kar naprej trudijo za napredovanje, in enako super kvalitetne programe. Ko pa je Rudi Mestinšek predlagal, da bi bilo o tej zadevi dobro slišati tudi starše ali Svet zavoda, ga je ravnateljica hitro "poklopila", da kaj takega zakon ne zahteva, zato tega mnenja ne bo.

Kaj se dogaja v otroškem varstvu?

Cena varstva otroka okrog 50 000 SIT je in ni veliko. Tovrstna vrhunska usluga trenutno menda res toliko stane in povsem jasno je, da jo bodo starši zahtevali za svoje otroke vse dokler bo okrog 80% tega stroška krila Občina. Povsem jasno je tudi, da način pogajanja med vodstvom vrtca in občinsko oblastjo, kakršen je v veljavi sedaj, nikoli ne bo dal nižjih cen. Vzgojiteljice bodo razumljivo vedno strmele za ugodnejšimi pogoji, politiki pa, ki svojo skrb za otroke populistično izrabljajo za svojo promocijo, nikoli ne bodo temeljiteje posegli v bistvo problema, dokler bodo stroške te svoje promocije poravnali iz občinske blagajne. V šentjurskem primeru, ko se je vodstvo vrtca v ideološkem in političnem pogledu odlično ujelo z občinsko oblastjo, je nerealno vsakršno drugo pričakovanje, kot relativno visoke cene otroškega varstva. In ne gre pozabiti, da nameni šentjurski občinski proračun za to dejavnost nekaj manj kot 200 milijonov SIT,

kar je skoraj trikrat več kot na primer za gospodarske dejavnosti ali približno toliko, kot gre za vzdrževanje in izgradnjo vseh cest v Občini. Seveda pa je temeljna dilema, ali je odnos 1 : 1 med ceno varstva otroka in mesečno plačo najslabše plačanega delavca pravilen in pravičen in ali se res ne bi dalo podobno kvalitetnega otroškega varstva izvajati tudi bistveno ceneje? Ali sta zasebno otroško varstvo in pa nekdanja

V šentjurskem primeru, ko se je vodstvo vrtca v ideološkem in političnem pogledu odlično ujelo z občinsko oblastjo, je nerealno vsakršno drugo pričakovanje kot relativno visoke cene otroškega varstva.

generacijska solidarnost ali tako imenovani "baka servis" res že nepreklicna relikta mračne preteklosti? Odgovore na takšna vprašanja in seveda bistveno cenejše rešitve otroškega varstva bodo prinesli šele tektonski cenovni premiki v razumevanju te problematike.

Odpadki vse bolj pomembno strateško vprašanje

Da se tega dejstva v naši Občini še vse premalo zavedamo, se je pokazalo tudi na tokratni obravnavi konzorcialne pogodbe 106 občin Severo - vzhodne Slovenije. Sežigalnica odpadkov, ki naj bi se v petih letih zgradila v Kidričevem in naj bi pokrivala potrebe 850 000 prebivalcev tega območja najmanj za 30 let, vredna 25 milijard tolarjev, je več ali manj dejstvo, o katerem ne velja pretirano razpravljati. Po mnenju Marije Tekavec, predsednice projektne sveta, alternative zanjo tako rekoč ni. Pa tudi, če bi bila, je zelo malo verjetno, da bi jo naši občinski možje, katerih osnovni moto je še vedno, da naj bodo naši odpadki skrb drugih, pa naj stane, kar hoče, vzeli resneje v pretres.

Na tokratni razpravi so se sicer prvič resneje postavila vprašanja (Zdolšek, Maruša, Zupanc, Erjavec...), koliko nas bo sežiganje odpadkov stalo, toda bolj v smislu, kako bodočemu monopolistu (Zdolšek) stopiti na prste, da nas ne bo podobno kot celjski komunalci po mili volji nategoval, kot v smislu razmišljanja o drugačnih možnostih. Razumljivo, te smo že zdavnaj dokončno zamudili, pa čeprav so v svetu znani tudi cenejši načini ravnanja z odpadki. Sežiganje odpadkov bo zajelo okrog 65% vseh odpadkov, preostanek, ki ga bo potrebno zbirati ločeno po vrstah odpadkov, pa bo še vedno v domeni celjskih komunalcev in zanje bomo še vedno potrebovali deponije. Najnevarnejši odpadki pa naj bi šli celo neposredno preko meje v druge države. Transport stisnjenih odpadkov bo šel preko železnice, kar naj bi bil tudi njen dolgoročno velik poslovni interes.

In še okvirna cena: po trenutnih cenah naj bi bila cena sežiganja odpadkov okrog 1000 SIT mesečno na gospodinjstvo. K tej ceni bo potrebno seveda še prišteti stroške ločenega zbiranja odpadkov in prevoz do nakladalne postaje v Celju, kar bo še ostalo v domeni celjskih komunalcev. Nekateri so v hipu izračunali, da bo nova cena "evropska".

Ob tem se dodatno postavlja še vprašanje naše smetiščne "infrastrukture", saj po dobrem letu, odkar smo sprejeli občinski odlok o odstranjevanju odpadkov, velik del občine še sploh nima organiziranega zbiranja in odvoza, naše grape in hoste so še vedno priročno smetišča in hkrati hvaležni objekti pomladanskih akcij krajevnih skupnosti, lovcev ali okoljevarstveno zavednih šolarjev. Tudi za komunalnega inšpektorja, brez katerega menda pravno sploh ni možno uspešno sankcionirati okoljskih polutantov, se na Občini, kljub proračunsko zagotovljenim sredstvom, še niso odločili.

Poročilo o delu Centra za socialno delo

Ni zbudilo pretiranega zanimanja. Predstavnica Centra Vebrova je sicer osvojila svetnika s svojim simpatičnim nastopom, ni pa uspela zadovoljiti radovednosti svetnika Erjavca, kako je v Šentjurju z alkoholiki in mamilaši, prav tako pa tudi ne Žafrana glede finančnega poročila.

Poročilo CSD smo podrobneje predstavili že v februarjski številki ŠN.

Konec ali začetek zgodbe o podaljšanem obratovalnem času gostinskih obratov in kmetij

Brez večjih težav je Občinski svet končno sprejel Odlok o merilih za odločanje o podaljšanem obratovalnem času lokalov in kmetij, ki se že skoraj pol leta valja po Občini. Podaljšani obratovalni čas se prične ob 22. uri in v različnih lokalih lahko traja tja do 4. ure jutraj. Za lokale izven stanovanjskih naselij in za tiste lokale, ki so starejši od naselij samih, pa še dalje. Pri tej zadevi je problematično le to, da si morajo prvi za tovrstno dejavnost pridobiti mnenje krajevne skupnosti. Tu pa sta po mojem mnenju svetnika Maruša in Erjavec, ki sta se s tem odlokom edina resno dolgo spopadala, krepko "zaštrikala". V 6. in 7. členu sta med pogoje za soglasje vnesla kar veliko pojmov, ki jih pravniška pamet ne bo zlahka spravila v obliko, ki bi jo bilo mogoče uveljaviti. Tako na primer mora lokal dajati "primerna navodila gostom v zvezi s parkiranjem, skrbeti za primeren nemoteč odhod gostov, skrbeti za komunalne naprave v bližini gostinskega lokala". Že bežen pogled kaže na izrazite subjektivne kriterije, ki so raztegljivi do onemoglosti. In to soglasje se potem lahko odvzame zaradi "utemeljenih pisnih pritožb bližnjih

občanov..., utemeljenih pisnih pritožb občanov ob dovozni poti, do lokala...". Spet podobne nedorečenosti.

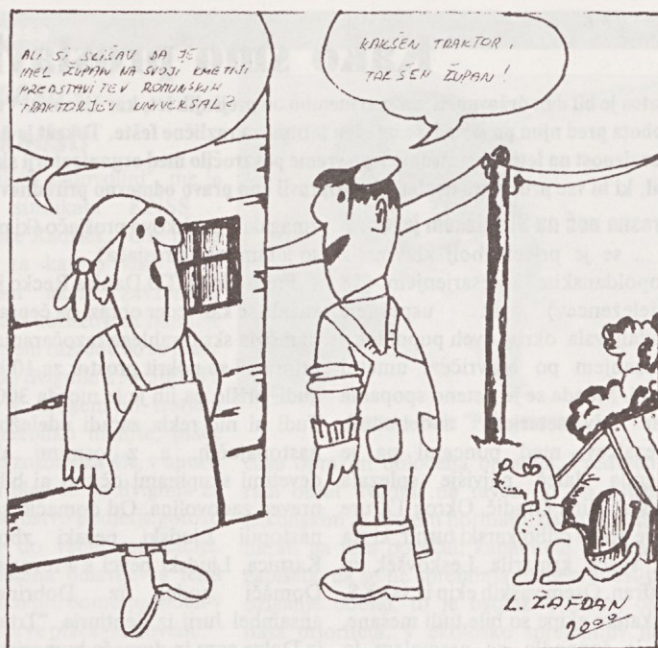
Predvidevam, pravzaprav kar sprejemam stave, da s pomočjo tega odloka ne bo zaprt noben moteči lokal v občini. Še najmanj pa Zapata v Hruševcu. Ampak, pomembno je, da odlok imamo.

Bomo menjali ravnatelje?

Za uvod moram bralcem ŠN pojasniti, da Občinski svet daje mnenje k imenovanju ravnateljev osnovnih šol. Ampak ne soglasje, temveč zgolj mnenje, ki ne obvezuje nikogar. In še dodatno: če mnenja v 20 dneh po vlogi ne da, kar je z ozirom na razmeroma redke seje OS že kar bolj pravilo kot izjema, je tudi vse OK. Ker se je tokrat zgodilo, da župan Občinskega sveta ni sklical skoraj dva meseca, v to obdobje pa so padli vse aktualni razpisi za ravnatelje, je namesto Občinskega sveta šolam svoje mnenje poslala kar Komisija za volitve in imenovanja. Predsednica komisije gospa Osetova je huda gospa, zato je Komisija za začetek poskušala narediti prvo politično selekcijo na šolah v Dramljah in na Ponikvi, kjer se je prijavilo več ravnateljskih kandidatov. Na obeh šentjurskih šolah ni nasprotovala edinima kandidatom, dosedanjima ravnateljema Gradišniku in Gajšku. Za Dramlje je ugotovila, da niti magister Jančič, drameljski šolnik, niti Celjan Bojan Juras nista prava, na ponkovski šoli pa je iz tekme izključila dosedanjega ravnatelja Ratajca in spet Celjana Juras. Svojo naklonjenost pa je podarila Šentjurčanki Lavričevi in domačinki Jugovi. Zakaj se je komisija tako odločila, ni povedala. Je pa storila nekaj drugega:

občinskim svetnikom je posredovala njihove vloge, življenjepise, načrte..., kar se je doslej sploh prvič zgodilo in je vse pohvale vredno. Doslej je namreč vodstvo Občine od svetnikov zahtevalo, da se odločajo več ali manj po trenutnem navdihu ali na lepe oči. To pa je močno prizadelo edinega ravnatelja med občinskim svetniki, neodvisnega Mestniška, ki je protestiral zaradi nezakonitega ravnanja z osebnimi podatki in avtorskimi pravicami ustvarjalcev vizij razvoja posameznih šol. Še dodatno se je zakompliciralo, ker predsednica Komisije Osetova ni dovolila glasovanja o kandidatih, ki jih je komisija že izločila. Zlasti Županc s Ponikve je na vsak način hotel glasovati tudi o primernosti dosedanjega ravnatelja Ratajca, jaz pa sem prav tako zahteval, da svetniki glasujejo tudi o drameljskih kandidatih, kajti po mojem mnenju sta oba zelo lepo napisala svoji vlogi, Jančič pa je celo edini, ki je izstopil iz uporabljenega kalupa in je povedal nekaj svojega, nihče pa ni niti črnil, zakaj nista primerna. Še najbolj ogorčen je bil Oto Pungartnik, ki je izjavil, da on pač ne bo nikogar izločeval iz konkurence, zato sploh ne bo glasoval.

Končno je zmagala zdrava pamet ter predlog, ki sva ga dala z Župancem, ter pričeli smo glasovati o vseh kandidatih. Na Ponikvi je podporo občinskih svetnikov, poleg Jugove in Lavričeve dobil tudi Ratajc, pa čeprav je Korže, svetnik s Ponikve, menil, da šola na Ponikvi potrebuje "mlado kri". Juras ni dobil podpore. Skratka, občinski svetniki so odpisali le tujca, glede domačih kandidatov pa so si pilatovsko

umili roke in odločitev prepustili drugim.

Povsem drugače je bilo glede ravnatelja v Dramljah, kjer pa so svetniki odločili, da noben kandidat ni primeren in so predlagali nov razpis. Čeprav o razlogih za takšno odločitev ni bilo nobene razprave, so drameljski svetniki, ki ozadje verjetno poznajo, očitno uspešno lobirali, saj je domačin Jančič zbral vsega 6 glasov podpore.

Pri ravnateljih Gradišniku (OŠ F. Malgaja), Gajšku (Hruševac), Mastnaku (Ljudska univerza) in direktorju Doma starejših občanov Gorečanu pa tako ni bilo nobene dileme, saj niti protikandidatov niso imeli.

Pobude in vprašanja

Robert Maruša (SKD) je protestiral zaradi izjav člana Nadzornega odbora občine Šentjur Roberta Polnarja v prejšnji številki ŠN. Menil je, da je potrebno preučiti poslovnik Nadzornega odbora in preveriti, če ima član NO pravico dajati izjave za javnost. Prav tako je predlagal, da se končno nekaj stori v zvezi s kabelsko televizijo, kjer je razen tega, da se je poslabšala kvaliteta televizijskega signala, ostalo vse pri starem. Repliciral mu je Žafran (SDS), da naj Šentjurčani to zadevo uredijo sami, tako kot delajo v drugih KS, in končno prenehajo s svojo kabelsko zmešnjavo obremenjevati vso občino.

Tudi druga pobuda se je nanašala na Šentjurske novice. Pravzaprav je

šlo bolj za protest. Erjavec je trdil, da so podatki o dohodkih občinskih funkcionarjev, zlasti za njega osebno, izmišljeni, ker on v KS ne prejema nobenih plačil.

Artnak je imel več pobud, večina pa se je nanašala na že na prejšnjih sejah podane probleme. Tako je med drugim predlagal, da se takoj nekaj ukrene zaradi hrupa na OŠ F. Malgaja, ker so meritve pokazale alarmantno stanje, zahteval je uvrstitev razprave o strategiji občine na področju športa in problematike mladih, popravke napak na slivniškem asfaltu in ustanavljanje in financiranje svetniških klubov v občinskem svetu.

Pungartnik je opozoril, na čudno ravnanje Meje, ki ob Voglajni deponira in sežiga svoje odpadke, ter zasmrajuje daljno in bližnjo okolico s kurjaki. Kaj počnejo inšpekcijske službe?

Z ozirom na zadušljiv zrak v dvorani je bila še najbolj aktualna pobuda Tatjane Osetove, da naj občinski možje, ki so si klimatizirali že vse svoje pisarne, to storijo tudi za uporabnike te dvorane.

Zaključek drugače

Zgodil se je na vrtu hotela Žonta, kjer sta nas z narezkom pogostila na novo potrjena ravnatelj LU Mastnak in direktor DSO Gorečan. Ker so takšna povabila bolj redka, so navzoči ugotavljali, da je bila pri njunem imenovanju storjena napaka; ne bi ju smeli potrditi na isti dan.

F.K.

Na podlagi 15. člena Statuta Občine Šentjur je Občinski svet na 14. seji dne 12. junija 2000 sprejel

TOLMAČENJE

za izvajanje 5. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za druga območja kmetijskih zemljišč v občini Šentjur pri Celju (ur.l. RS 12/91)

I. V 5. členu citiranega odloka (ur. l. RS 12/91) je pod izraz stanovanjska hiša in zidanica šteti:

- stanovanjska hiša: enodružinska hiša tlorisne velikosti do 180 m² in etažnosti, kot je navedeno v 16. členu tega Odloka;
- zidanica: pomožen pritičen gospodarski objekt, brez bivalnih prostorov, tlorisne velikosti dp 45 m².

II. To tolmačenje se objavi v lokalnem glasilu

Številka: 004-6/00-100
Šentjur, 12. junija 2000

ŽUPAN Jurij MALOVRH

Kako smo proslavljali dan državnosti

Letos je bil dan državnosti, za spremembo od prejšnjih let, kar živahen. Vendar gredo zasluge za to predvsem koledarju, ki je praznik postavil na nedeljo, sobota pred njim pa je nadvse ugoden termin za različne fešte. Tokrat je na rahlo ponagajalo vreme, vsaj jutraj je padlo nekaj kapljic, kar je z ozirom na navajenost na letošnje vztrajno lepo vreme povzročilo med organizatorji skoraj paniko. Ampak se je kasneje vse še kar nekako izteklo. Le nikogar ni bilo, žal, ki bi vse prireditve uskladil in pripravil eno pravo odmevno prireditev.

Kresna noč na Slivniškem jezeru

... se je pričela bolj klavarno z dopoldanskim kolesarjenjem (18 udeležencev) in uspešneje nadaljevala okrog dveh popoldne s plezanjem po Mavričevi umetni steni. Menda se je s steno spopadla kar dvajseterica nadebudnih plezalcev, med puncami pa je menda daleč najvišje splezala "naša" Nina Gradič. Okrog 17. ure se je pričel odbojarski turnir, ki sta ga večje krmarila Leskovšek in Žafran. Osem vaških ekip iz vse KS, nekatere ekipe so bile tudi mešane, se je spopadlo na premelem in dokaj improviziranem igrišču. Igra ni bila ravno vrhunska, je pa bilo v njej veliko veselja in druženja. Ta zamisel z odbojko na takšni ravni je odlična in si jo velja zapomniti.

Ob mraku je bila ob jezeru že prava množica in ko so na gladini zatrepetale lučke, iz voda pa je prihrumel tudi povodni mož, je bila kresna noč na višku. Seveda če izvezamemo veselico, ki se je tedaj šele začela.

"Ohranimo kulturno dediščino naših babic in dedkov" v Dobrini

Že četrta tako imenovana folklorna prireditev dobrinskega turističnega društva, ki se je začele že sredi sobotnega popoldneva, je bila tokrat v režiji RC - NT. Ta je v Dobrino pripeljal tudi predstavnice društev kmečkih žena iz vse celjske regije. Tone Vrabl, Aleksandra Maček in "radijska kuharica" Ivica so okrog 18. ure še vedno vzdrževali kar živahno komunikacijo s sicer ne preveč številnim občinstvom. Bil sem navzoč, ko so predstavljali avtorje najboljših domačih kuharskih receptov, ki jih je med navzočimi zbrala Ivica. Med petimi nagrajenci so bili kar štirje domačini. Predsednik KS Prevorje Pajek je razlagal svojo umetnost kuhanja zelenjavnega lonca v trinogi (presenetil je zlasti z uvrstitvijo zajca in piščanca med zelenjavo), Majda Rezec nas je učila peči pečenjak iz krvi (kot "izvedenec" za tovrstno jed bi ji ugovarjal le glede pecilnega praška), Ladislava Drobne je za recept za kmečko zavijhačo (zavijhanko?) dobila drugo nagrado, Marija Lesjak pa je

zmagala z ocvirkovo prosjačo (ki pa so ji tam rekli prosjača).

Predsednica TD Danica Recko je kazala še kar veder obraz, pa čeprav ni mogla skriti rahlega razočaranja: pripravili so pokrit prostor za 1000 ljudi, prišlo pa jih je le morda 300. Tudi ni nič rekla zaradi udeležbe nastopajočih, a z osmimi ali devetimi skupinami očitno ni bila preveč zadovoljna. Od domačih so nastopili Ljudski pevski zbor Karnica, Ljudski pevci s Prevorja, Domači godci iz Dobrine, ansambel Jurij iz Šentjurja, "Trta" iz Dolge gore in domača humorista Franček in Karli - Žurej in Artiček.

O samem programu bi težko kaj rekel, ker sem bil navzoč le dobre pol ure. Poslušal sem nastop domačega zbora Karnica in ansambel Jurij in ne bi mogel reči, da so me pretirano navdušili. Mlada pevka iz Jurija je sicer pela presentljivo korajžno in dobro, pa vendar ne ravno v stilu prireditve.

Vsa čast organizatorjem, gre za velik projekt, toda prepričan sem, da bodo morali kaj kmalu stakniti glave in še kaj pogruntati, če bodo hoteli napolniti svoj skoraj 1000 kvadratnih metrov velik šotor. "Igor in zlati zvoki" ter veselica z njimi, so gotovo preslab magnet za večjo množičnost. Da ne govorim o tem, da že cena tega ansambla (navadno okrog 3000 DEM) lahko povzroči bankrot Turističnega društva.

Prav živahno pa je bilo tudi izven prireditvenega prostora; dva ali trije štanti, srečolov, Ogrizekov cestni vlak, vonj po čevapčičih, mladež pa se je celo kopala v njihovem ponosu, malem bazenčku, ki so ga ponosno krstili z Grajskim vrelcem.

Tudi za prireditev v Dobrini bi težko rekel, da je bila posvečena državnemu prazniku, saj nikjer nisem opazil katerega od državnih simbolov. Sem pa zato z zadovoljstvom registriral mogočno zastavo na hiši Žurejevih v Javorju, kar je v naši občini vse prej kot pravilo.

Prijetno presenečenje na Proseniškem

Pripravili pa so ga upokojenci s svojim kulinaričnim tekmovanjem in pokušnjo pripravljenih domačih jedi. Pet kuharic in en kuhar so

prinesli svoje domače specialitete, z njimi postregli najprej komisiji, potem pa vsem drugim po vrsti. Tako sem pri gospe Ireni Šulc jedel čudovit ričet, Fanika Pavlič je postregla s kurjo obaro z žličniki, krompirjevim kruhom in štrudlom, Katica Varga z medenjaki in rolado, Milica Leljak z enolončnico s stročnatim fižolom in mesom ter štrudlom z bučkami, Angela Podgorešk z velikanskimi krofi ter edini moški kuharski umetnik Emil Govedič s satarašem. Seveda niso prinesli le jedila, temveč tudi krožnike, pribor, pa kavico in brajdovec... Skratka, zamisel je bila odlično uresničena in upam, da se bo prišla ter bo naslednje leto na Proseniškem kuharic in kuharjev kot lista na trave.

Kako je bilo potem na veselici, ne vem, ker sem že brzel v Šentjur na osrednjo proslavo.

V Šentjurju nenavadno

Režijo in izvedbo prireditve je župan kupil v Celju. Mladi Alujevič je uspešno operiral s svetlobnimi efekti po sicer nenavadno prazni sceni: dva visoka šopka iz belih lilij in flamnigovcev v diskretno osvetljenem ospredju na desni, na levi klavir, v ozadju s prozaičnimi črkami napis "Stopimo v svet", državna zastava sramežljivo skrita v temi izven odra. Brez himne, županov govor več ali manj po šabloni (od Trubarja, Slomška do Miliševića...), recital "uvožene" gledališke igralko zelo slab. Vse je bilo nekako elitistično, sterilno, skorajda morbidno, in je spominjalo na zamorjene državne proslave v Cankarjevem domu. Le župan v srajci s kratkimi rokavi in prekratko kravatico je deloval bolj domače.

Okrog 100 poslušalcev se je lepo porazdelilo po dvorani, da je izgledala polna. V prvi vrsti sta obredno sedla župan in njegova soproga sama samcata, a vendar prva.

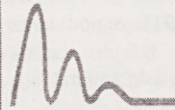
Nastop Urške Arlič je bil eden najboljših pevskih nastopov v šentjurski dvorani sploh, nastopa njene sestre Katarine, pianistke, pa ne znam oceniti.

Na Resevni študentje in taborniki

Taborni ogenj, ognjemet, romantična jasa pred spomenikom - to bi lahko bila čudovita kulisa za prijetno svečanost - če bi na njej bili šentjurčanke in šentjurčani in kdo od domačih politikov. Tako pa je vse bilo OK, le ljudi ni bilo. Ni jih bilo dovolj. Slavnostni nagovor Bogdana Rahtena je bil malce predolg in preveč zgodovinsko analitičen. Njegovo napako je popravil taborniški gost iz Amerike (sploh so gostje iz Amerike rešili žur) s kratkim a odličnim filozofskim nagovorom o svobodi. Pa skupaj smo zapeli himno in celo z enominutnim molkom počastili vse žrtve vseh bojov za svobodo. Pa naj še kdo reče, da je mladini le za žur, pir, travo in seks?

In še o Janiju Kukoviču in njegovi resnici pred mikrofonom o razorožitvi šentjurske teritorialne obrambe. Ne, nič mu ne očitam, le zdi se mi, da tudi on, sicer manj kot Erjavc, ki se je v "Šentjurčanu" samopredstavil skoraj kot rešitelj orožja in občine, o tej temi nima pravice deliti lekcij na vse strani. Če kdo, potem sta med drugimi tudi onadva (ali celo predvsem onadva) vedela, zakaj je šlo - in kaj sta storila? Seveda, po bitki biti general...

F.K.

 radio	Podsreda	Boč
	87,6 MHz	93,7 MHz
ŠMARJE PRI JELŠAH		
internet: http://www.radio-stajerski-val.si	Studio	Centrala
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si	Tel.: 063 817 10 30	Tel.: 063 817 10 11
	063 817 10 40	Fax: 063 817 10 37
<i>Štajerski val - nova pota in prijatelj več</i>		

Generalni direktor Bevc na tiskovni konferenci

V Alposu so se na začetku leta 1999 ubadali z veliko recesijo na področju cevartva. Cene na vseh evropskih trgih so bile nizke, prav tako povpraševanje po izdelkih. Zaradi tega so bili primorani zniževati vse vrste stroškov, povečevati produktivnost in obseg drugih programov. Takšno poslovanje v drugi polovici leta pa je prineslo, da so poslovno leto zaključili z dobičkom, ki je bil manjši od pričakovanega.

Dolgoročna strategija razvoja podjetja teži k avtomatizaciji velikoserijske proizvodnje, medtem ko je in bo maloserijska proizvodnja organizirana v hčerinskih podjetjih.

V lanskem letu je bilo namenjeno v posodabljanje tehnologije 487 milijonov tolarjev, predvsem za proizvodnjo trgovinske opreme. Doseženi poslovni rezultati pa kljub težkim globalnim tržnim razmeram dokazujejo visoko strokovno odgovornost do delničarjev. Največji odstotek delnic ima češka Nova Hud, 38%, kar 15% prodaje izdelkov češke tovarne poteka preko Alposa.

Konec decembra 1999 je imela družba 462 zaposlenih, v celotnem sistemu pa 618 zaposlenih. V skladu s strategijo razvoja so v tem letu tudi izločili dejavnosti, ki niso del velikoserijske proizvodnje. To sta bili mizarska proizvodnja in individualna kovinska proizvodnja.

Velik pomen pa v Alposu dajejo tudi izobraževanju in strokovnemu izpopolnjevanju zaposlenih. Vsak od zaposlenih je bil vključen v katero od izobraževalnih oblik, skupaj pa so zbrali 5108 izobraževanih ur.

V letu 2000 je bila zaradi potreb po nenehnem izobraževanju zaposlenih ustanovljena njihova lastna "Alposova akademija vodenja", s čemer so želeli dati še večji poudarek razvoju, izobraževanju in usposabljanju kadrov.

Temeljni cilji poslovanja družbe v tekočem letu pa so: profitna stopnja 1.4 %, donos na kapital 4 %, povečanje števila zaposlenih na 508, izplačevanje plač v skladu z kolektivno pogodbo, obseg zadolžitve zmanjšati za 350 milijonov tolarjev glede na stanje konca leta 1999 ter investirati v višini 250 milijonov tolarjev.

V tem letu načrtujejo za 10.034 milijonov tolarjev prodaje, oziroma 25.3 % rast. Prodaja na domačem trgu naj bi ostala enaka kot v prejšnjem letu, medtem pa naj bi se prodaja na tujih trgih povečala za 35.8 %. S tem se bo delež izvoza povečal iz 70 na 76 %.

Tudi s sindikatom so razrešili plačno politiko, ki bo tako primerna za večino zaposlenih. Po izplačanih plačah presegajo povprečje panoge, tako naj bi bila od 1. junija dalje najnižja neto plača 70.000 slovenskih tolarjev. Denar za to povečanje bodo dobili iz razporeditve plač.

J. G.

Nove plače v Alposu - zadovoljni sindikalisti

"Sindikalisti nismo nikoli zadovoljni", me je popravil predsednik sindikata KNSS - Neodvisnost Oprema Jože Radišek. "Gre pa za razvoj stvari v smer, za katero smo se v spomladanski sindikalni akciji zavzemali. Končni rezultat je socialni korektiv za najnižje plačne razrede. V 1. plačnem razredu so se plače dvignile za 29 % in se bodo dvignile z 59.500 SIT na 70.000 SIT bruto. V drugem in tretjem razredu bo povišanje nekoliko manjše, plače nad 120.000 SIT se bodo znižale za 4%, v upravi pa za 5%. Skupna masa plač se bo dvignila za 8%. Ker pa iz nič ni nič, vodstvo podjetja gotovo ima načrte, kako priti do večje realizacije. Mislim, da bo velika večina delavcev s temi popravki zadovoljna. Kako bo, bomo pa videli v sredini julija, ko dobimo prve plače po novem."

Jože Radišek: "Sindikalisti nismo nikoli zadovoljni."

Vlado Arzenšek, predsednik KNSS Neodvisnost - Cevarna: "Nekaj smo dosegli, toda v Cevarni bomo šli v jeseni naprej. Zdaj je prišlo do nekakšne uravnilovke, ki premalo upošteva težino naših delovnih mest, poleg tega se zvišujejo norme, s čemer se v Cevrni ne moremo strinjati."

Majda Medved iz celjske Neodvisnosti je bila vodja pogajalske ekipe: "Pogajanja niti niso bila tako zatežena, kot smo pričakovali. Ko smo v sindikatu izračunali, da razmerja plač v Alposu niso ustrezna, je kmalu krenilo naprej. Pa čeprav je v vodstvu podjetja nastal po naši spomladanski novinarski konferenci kar precejšen revolt." F.A.

"Krematorij" ni prodan

Govorice, da je Alpos prodal svojo firmo Ekološka peč d.o.o., smo poskušali preveriti kar na licu mesta. V pisarni prejšnjega direktorja Dreva smo našli novo direktorico, živahno črnolasko, Marinko Vovk iz Konjic, magistro bioloških znanosti, kar je kazalo, da govorice niso povsem iz trte izvite.

Torej je le res, da je Alpos prodal to svojo firmo?

"Ne, sploh ni res. Alpos je še naprej 100 odstotni lastnik Ekološke peči. Podjetje Eko iz Konjic, ki upravlja tudi tamkajšnjo deponijo komunalnih odpadkov, je z Alposom le sklenilo polletno pogodbo, jaz pa sem s 1. junijem zanj prevzela funkcijo direktorja in nalogo, da v tem

Marinka Vovk: "Peči zaupam!"

času opravi določena opravila. Predvsem bi radi obrat dvignili na raven, ki bo ustrezala zakonskim in drugim normam, naredili remont, hkrati pa tudi povečali kapacitete. Prosim, da zapišete, da se ne spreminja namembnost peči; ožiganje obešal, to je ostankov lakov, ostaja naša prioriteta. V ekološko sprejemljiv način odstranjevanja teh ostankov bi le radi pritegnili tudi tiste male obrate, ki to počnejo na sporen način kar na domačih dvoriščih. Sicer pa peč ostaja del alposke tehnologije in večji del kapacitet (70%) bo rezerviranih za Alpos."

Bil sem obveščen, da se iz vaših dimnikov vali nenavadno gost dim. Ali to kaj pomeni?

"Mislim, da nič nevarnega. Filtri so že dotrajani, kar ima za posledico nekoliko višjo temperaturo emisijskih plinov in so ti bolj vidni. Zagotavljam pa vam, da niso zdravju škodljivi, ker bi sicer avtomatske naprave peč takoj ustavile. Sicer pa bodo oktobra spet opravljene vse meritve in se bodo ljudje lahko seznanili z njimi."

Bi vi živeli v neposredni bližini ekološke peči?

"Seveda bi, peči zaupam."

Jaz pa ravno ne preveč.

F.K.

Anita Koleča za poslanko?

Že dalj časa smo zaman poskušali zvedeti, kaj načrtujejo v šentjurski LDS za jesenske volitve, potem pa je le pricurila na dan vestička, da je Anita Koleča, vodja šentjurskega Sklada ljubiteljskih kulturnih dejavnosti, tisto železo, ki naj bi šlo v ogenj. Prav, toda zakaj so v LDS tako skrivnostni? Se bojijo, da bi jim kandidatko prevzela SLS + SKD stranka?

Družina je najnevarnejša

Celjska regija leta 1999: 12 tisoč družin je živelo v revščini, 11 500 družin in posameznikov je prejelo denarni dodatek, 761 družin je imelo subvencionirano stanarino, 220 otrok je bilo zanemarjanih, 24 pa spolno zlorabljenih, 175 žensk je bilo registriranih kot žrtev nasilja v družini, okrog 60 otrok je bilo nasilnih do svojih staršev, 50 otrok je odrasčalo v vzornih zavodih, v celjski krizni center se je zateklo 51 otrok, več kot 300 otrok živi v rejništvu!

Iskanje ravnateljev za Ponikvo in Dramlje

Kdo bo močnejši, politika ali stroka?

Pri imenovanju ravnateljev na Ponikvi in v Dramljah je prišlo do zanimivega položaja. Učiteljski zbori in sveti šol so se z večjimi ali manjšimi pomisleki odločili raje za vrabca v roki kot za goloba na strehi, občinska politika pa bi raje menjala. Kdo bo zmagovalec, bo odločil minister za šolstvo.

Na OŠ Dramlje je položaj bolj zapleten. Prejšnji ravnatelj Čede, o katerem vsi govorijo v superlativih, je svojo funkcijo dokončno odložil, zanj pa se potegujeta Juras iz Celja in domači učitelj mag. Jančič. V samih Dramljah je zadeva jasna. Kot je povedal predsednik sveta šole Bolko, je Jančič dobil skoraj soglasno podporo učiteljskega zbora (le dve glasovnici sta bili neveljavni) ter 8 glasov od sveta šole (dva sta glasovala za Juras). Kljub določenim pomislekom - sliši se, da naj bi bil Jančič le nekoliko premehak za del svojeglavega učiteljskega in računovodskega ženstva in da ni niti približno tako nor na delo, kot je bil njegov predhodnik - je nesporno, da je dovolj sposoben in ambiciozen. Menda bo kmalu tudi edini doktor znanosti med šentjurskimi šolniki.

Zalomilo se je na Občini. Občinska kadrovska komisija pod predsedstvom gospe Osetove (SLS + SKD), v njej pa je tudi Dramelčan Kolar, je Jančiča skupaj z Jurasom gladko odpisala. Predsednica Osetova se je na

seji Občinskega sveta odločno zavzemala za to, da bi OS brez posamičnega glasovanja sprejel odločitev komisije. Do glasovanja je potem le prišlo, toda tiha indoktrinacija občinskih svetnikov, verjetno s strani kolegov iz Dramelj - razprave o Jančičevi neprimernosti namreč sploh ni bilo - je bila odločilna. Kandidata nista dobila pozitivnega mnenja.

Kaj je narobe z Jančičem? Nihče ne upa na glas reči, vsi pa vedo, za kaj gre: Jančič je pred leti imel težave z alkoholno zasvojenostjo, ki pa jih je očitno z veliko volje uspešno premagal. In zdaj se gre občinska politika strokovnega in moralnega razsodnika oziroma eksekutorja. Drugačni razlogi za kljubovanje drameljskim šolnikom niso znani.

Na Ponikvi je zadeva formalno nekoliko manj zapletena, vsebinsko pa verjetno težja. Z ravnateljevanjem Jake Ratajca očitno niso bili povsem zadovoljni niti učitelji, niti krajani in še najmanj občinska kadrovska komisija Tatjane Osetove, ki je Ratajca v svojem mnenju

izključila iz konkurence. Ratajc naj bi menda bil premalo prodoren pri iskanju sredstev za urejanje šole, preveč pa naj bi bil tudi pod vplivom ženskega dela kolektiva. Občinski svetniki so potem po neprepričljivem prerivanju sem ter tja odločitev Komisije spremenili in so dali pozitivno mnenje kar trem ponkovskim kandidatom in v bistvu prepustili odločitev drugim. Učiteljski zbor in svet šole sta se odločila za "vrabca v roki". Kot je povedala predsednica sveta šole Jelka Kureševa, je od enajstih članov dobil Ratajc 8 glasov, Jugova pa 3. Tudi učiteljski zbor se je z 11 : 4 prepričljivo odločil za dosedanjega ravnatelja.

Kot vse kaže, na Ponikvi tudi minister nima formalnega razloga, da bi zavrnil imenovanje Ratajca. Toda nič se ne ve do konca. Razlogi za Ratajčevo odklonitev bi utegnili biti tudi politični in če bi se občinska SLS + SKD politika dovolj angažirala pri svojem ministru, bi utegnil tudi Ratajc tenko piskati.

F.K.

Režijski obrat za bazen in športne objekte?

Vroči junijski dnevi, ki so ogreli sveže pripravljeno vodo v bazenu že na 22 stopinj Celzija, so spodbudili šentjursko mladež, da je še pred uradno otvoritvijo bazena "prevrta" žično ograjo in vdrla v bazenski kompleks.

Vili Romih, lanski upravljavec bazena: Jaz tu nič ne morem. G. Peperko mi je sicer naročil, da pripravim vse za odprtje bazena, kar sem tudi naredil, toda o tem, kdo bo z bazenom upravljal, še nič ne vem. Na Občini se še niso odločili. Za otroke, ki se samovoljno kopajo, jaz seveda ne morem odgovarjati.

Šel sem najprej k Ediju Peperku, pristojnemu vodji občinskega odelka, ki pa me je poslal k podžupanu Čoklu, ker je le on pristojen za dajanje izjav.

Podžupan Janez Čokl: "Na Občini smo se odločili, da na tem področju odločno presekamo. Nesporna je kriza odnosov med posameznimi klubi, med nogometaši, atleti, in drugimi, ki jo je možno rešiti le z odločnim rezom. Na Občini bomo ustanovili režijski obrat, ki bo gospodaril z vsem občinskim premoženjem, torej tudi z bazenom in igrišči. Kdo in kako, še ne morem povedati, lahko pa boste zvedeli naslednji teden."

Kaj pa težave z bifeji, z Vareškom in zlasti še z Romihom? Slišal sem, da je Občina menda kar velik dolžnik Romihu, ker je le ta v preteklosti veliko vložil tako v igrišča kot v gostinski lokal?

"Do Vareška imamo več ali manj le moralne obveznosti. Problem bomo poskušali rešiti na človeški način.

Glede Romiha pa lahko rečem le, da mu z ozirom na to, da je oprema v bifeju njegova, ponujamo enoletno pogodbo. Gospod Romih pravi, da je veliko vložil v športne objekte, toda v

"Vse bo znano naslednji teden."

Naslednji teden šta bila podžupan Čokl in Edi Peperko na dopustu. Kljub njuni odsotnosti je bazen delal, kajti pri 33 stopinjah v senci in temperaturi

večji meri gre za njegove odnose z nogometnim klubom, kar seveda ni občinski problem. Bomo pa v kratkem ustanovili kompetentno komisijo, ki bo ugotovila tudi njegove morebitne vložke v občinske objekte in v načelu ne vidim razloga, da mu dokumentiranih zahtevkov ne bi v nekaj letih povrnili."

Torej, kdaj in po kakšni ceni se bomo kopali v bazenu? Kdo bo prevzel ta objekt?

vode 25 stopinj, bi bilo greh, če bi bilo drugače. Informacije sem iskal pri lanskem upravitelju bazena g. Romihu.

G. Romih, vidim, da je na bazenu živahno. Ste končno dogovorjeni z Občino kako in kaj?

"Ničesar še nismo dorekli. Občina je doslej pokrivala štartne stroške za bazen, nekaj se pogovarjam z g. Peperkom, a ne vem, če bo kaj iz tega. Slišal sem, da naj bi bazen prevzela

KS. Pod pogoji, kot mi jih poluradno ponujajo - moji stroški naj bi bili zdravstveni pregledi vode, kopališki mojster, pobiranje vstopnine in vzdrževanje reda in čistoče - bazena nisem pripravljen prevzeti. V lanskem letu smo uspeli prodati vsega okrog 1000 vstopnic, kar je komaj za enomesečno pokrivanje tekočih stroškov. Higijenski zavod samo za enkratni pregled vode računa 60.000 SIT, pregleduje pa jo štirikrat mesečno. Ne, tako ne more iti."

Vendar ste bazen le prevzeli?

"Ne, nisem ga. Pripravljen pa sem se pogovarjati o tem. 2 milijona, kolikor vsaj stane letno funkcioniranje bazena, je velik denar, ki se ne vrne."

Kaj pa bife?

"Vsa oprema v njem je moja, tudi zato mi ponujajo enoletno pogodbo. Ne vem, na tako kratke proge se resno ne da delati."

Menda ste veliko vlagali v občinsko športno infrastrukturo, kar naj bi Vam Občina vrnila. Je na tem kaj resnice?

"Imam dokumentiranih stroškov za 15 milijonov. Na Občini se v načelu strinjajo, da mi jih vrnejo. Kdaj bom ta denar videl, ne vem."

Podžupanova beseda o ostrem rezu zaenkrat očitno še ne kaže zob. Pa drugo leto.

F.K.

Plače javnih delavcev so praviloma še tajne

Akcija ŠN o plačah javnih uslužbencev je pokazala, da so državne plače vse prej kot na očeh davkoplačevalcev. Z redkimi izjemami, med katerimi moram imenovati predvsem šolnike, se je večina vprašanih poskušala tako ali drugače izogniti odgovoru, koliko zaslužijo. Nekateri s trditvijo, da je tajnost plač zakonsko predpisana, drugi z izgovorom, da bi prav radi povedali, koliko zaslužijo, pa jim takšni ali drugačni šefi ne pustijo itd. Predstojniki in šefi pa so bili praviloma še bolj skrivnostni, kar zadeva plače njihovih podrejenih.

Zakaj vprašanje o mesečni plači povzroča toliko nelagodja? Plača je gotovo eden od podatkov, ki opredeljuje človekovo mesto na vrednostni rang lestvici, zato predvidevam, zakaj nekateri, zlasti tisti z nižjimi plačami, ne želijo govoriti o njej. Drugi razlog za skrivnostnost, ki sem ga zaslužil, je očitno v bojazni, da bi javnost zvedela, da prejemajo večjo plačo, kot jo zaslužijo. In mislim, da je pri občinskih in državnih uslužbencih, s katerimi občani že po pravilu nismo zadovoljni, celo odločilen.

Sicer pa, kaj bi filozofiral, raje pogledjmo, kaj so nam povedali šentjurski "služabniki ljudstva".

OBČINA

Direktorica občinske uprave Brigita Škoberne je bila kratka in odločna: "Nobenih podatkov! Če tako imamo težave zaradi v ŠN objavljenih podatkov o plačah funkcionarjev. Tudi Pravilnika o sistemizaciji delovnih mest ne morete dobiti."

Prav, pa nič. Torej spet le ocena na osnovi lanskih podatkov in analogije iz drugih občin. Pri tem je morda še pomembno, da so naši izračuni na osnovi koeficientov in dodatkov v načelu nekoliko drugačni od zneskov, ki so jih vprašani navedli sami, ker pri izračunu nismo upoštevali različnih davčnih stopenj zaradi vzdrževanja družinskih članov in podobno.

Direktorici občinske uprave Brigiti Škoberne sem naračunal okrog 270.000 SIT mesečne plače.

Vodja oddelka za družbene službe Edi Peperko se je v načelu strinjal, da njegova plača ni tajna, toda svojega zaslužka ni bil pripravljen razgrniti pred javnostjo in to z izgovorom, da bi kršil tajnost plač svojih kolegic, vodij drugih oddelkov. Po mojih izračunih naj bi Edi Peperko zaslužil na mesec okrog 230.000 SIT. Nekaj podobnega verjetno velja za vodje oddelkov Majdo Kopovo, Marijo Ratajevo in Marjano Mastnakovo.

Alenka Tovornik, višja upravna delavka in strokovna svetovalka na oddelku za družbene službe, je bila edina na Občini, ki je bila pripravljena povedati, kakšna je njena plača: "Moj količnik znaša 2,9, na mesec pa dobim nekaj manj kot 100 tisočakov plače." Bravo, Alenka, pa čeprav plača ni bogovska. Njena šefica Martina Ljubejeva

se je že spet previdno zavila v molk: "Vprašajte direktorico občinske uprave", se me je skušala znebiti.

UPRAVNA ENOTA

Načelnica mag. Stoparjeva je bila slabe volje: "Nič se ni spremenilo. Koeficienti so enaki, kot so tisti, ki sem vam jih dala lani ali predlani. Moj koeficient znaša 6, vodje oddelkov pa imajo koeficient 4,7." Ker sem kar na pamet izračunal, da tu nekaj ne štima, saj bi po tem izračunu plača načelnice znašala le okrog 160 tisočakov, zagotovo pa sem vedel, da ima bistveno več, in sem tako dolgo tečnari, da je potegnila iz predala aprilsko plačilno listo in povedala, da je aprila zaslužila 231.700 tolarjev.

Vodja oddelka za gospodarstvo g. Frece: "Moja plača je nekje na ravni vodij oddelkov v vsej zgradbi, s tem, da imajo vodje oddelkov na Občini, kljub temu, da večinoma nimajo ustrezne izobrazbe, menda celo nekaj višje plače. Moj osnovni koeficient je 4,4. O objavi konkretne številke pa se moram posvetovati s sodelavci".

Po napovedanem posvetu s številom tolarjev spet ni bilo nič. Vse naj bi izvedel le pri načelnici Stoparjevi. Kaj to pomeni, pa sem tako že vnaprej vedel. Če je primerjava z vodji oddelkov na Občini realna, potem ocenjujem plačo g. Frece na okroglih 200.000 SIT.

Kar na stopnišču sem silil še v več slučajnih uslužbenk, a sem ostal brez odgovorov.

INŠPEKCIJE

Inšpektorico za urbanizem in graditve gospo Alenko Ježev in veterinarsko inšpektorico Andrejo Bizjak sem zmotil ravno pri malici. Jedli sta lubenico in nič drugega, kar pa zagotovo, sem prepričan, ne opredeljuje inšpektorskega socialnega statusa. Bili sta sicer prijazni, toda odločni, da o njunih plačah lahko govorijo le šefi, ministri in podobne živine, njima pa še na pamet ne pade, da bi se dajali javnosti v zobe. Prepovedali sta mi celo objavo njunih imen. Ampak kar je preveč, je le preveč. Tvegaj bom in bom videl, ali država res tako ščiti svoje uslužbenke.

Avtentičnih podatkov o plačah inšpektorjev tako nimam, iz objavljenih dokumentov pa vseeno ni bilo težko izračunati, da naši inšpektorji zaslužijo okrog 200 tisočakov.

VOJSKA

Ministrstvo za obrambo ima v Šentjurju upravno izpostavo. Šefica, Fanika Lajh, je povedala le, da zasluži komaj toliko, da preživi. Tudi ne ve, kolikšen je njen količnik, namesto konkretne številke o majski mesečni plači pa mi je postregla z litanijami o zaupnosti osebnih podatkov... Ustrezne primerjave za njeno delovno mesto v sosednjih občinah nisem utegnil poiskati, zato je vsota okrog 200.000 SIT res le ugibanje. Tudi Hinko Pap ni bil posebno zgovoren. Povedal je le, da je njegova plača zagotovo premala, kar pa mi ni povedalo ravno veliko.

Sodelavka za evidence Ksenija Zupanc pa je bila ena redkih, ki me je kar dvakrat presenetila: s takojšnjim odgovorom in z razmeroma nizko plačo. Srednja ekonomska šola ji daje 80.000 SIT mesečno.

POLICIJA

Komandir policijske postaje Šentjur Ludvik Petrič: "Ni problema, prejšnji mesec sem zaslužil 185.000 SIT. Naši zaslužki se spreminjajo, odvisno od dela ob praznikih in podobno. Praviloma plače policistov ne presegajo 150.000 SIT".

DAVKARIJA - najbolj skrivnostni

Vodja enote Peperko me je odpravil kar pri vratih s tremi "ne": nima časa, pravilnika ne more pokazati in ni pripravljen povedati, koliko znaša njegova plača. Hvala za ekspeditivni odgovor!

Neuradne podatke sem dobil na davčni enoti v sosednji občini. Na osnovi teh sklepam, da vodja šentjurske davkarije zasluži mesečno okrog 200.000 tolarjev, njegovi podrejeni pa od 100 do 145 tisoč tolarjev.

F.K.

(nadaljevanje in konec prihodnjic)

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur
telefon: (03) 5743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

Delovni čas:
delavnik: 7:30 - 18:00
sobota: 7:30 - 12:30

PRI NAS ŠE VEDNO LAHKO PLAČATE NA VEČ ČEKOV,
S KARTICO ACTIVA ALI MAGNA, DAJEMO PA
VAM TUDI MOŽNOST ODLOGA PLAČILA.

TRGOVINA ROSANA - JULIJ 2000

10% gotovinski popust pri nakupu nad 5.000,00 SIT

Otroške kratke hlače
že za 500,00 SIT

Kopalne brisače
1.700,00 SIT

ženske obleke
od 1.750,00 SIT

Krila na preklop
od 1.200,00 SIT dalje

Dekliške srajčke
samo 700,00 SIT

Moške kratke hlače
že za 990,00 SIT

ženske viskoza hlače
1.950,00 SIT

- spodnje perilo - igrače - posteljnina - brisače...

Mariborska univerza in rektor Toplak za Šentjurčane nezanimiva

Društvo za razvoj Šentjurja je organiziralo razgovor z rektorjem Univerze Maribor dr. Toplakom o vlogi Univerze pri razvoju lokalnega okolja, v našem primeru širše mariborske regije, kamor očitno sodi tudi Šentjur. Datum in ura (sobota, 3. junija ob 18. uri) resda nista bila naklonjena množičnemu obisku, toda le deseterica obiskovalcev, večina pa jih je bila tam več ali manj "po službeni dolžnosti", ne more pomeniti nič drugega kot razočaranje tako za mariborsko univerzo, Toplaka, in za organizatorje.

Kljub temu pa je bil razgovor kar živahen in tudi prijeten. Resda Toplak sogovornikov ni pustil kaj dosti do besede, a je imel sam kar dovolj povedati, da nam ni bilo dolgčas. Z ozirom na to, da je bil do nedavna vpliven funkcionar v SLS, je presenetil s precej neugodno kritiko naše države, kar je obširno filozofsko utemeljil, začenši s Slomškom in naravnimi nagoni človeka, ki se vsi po vrsti več ali manj sublimirajo v hotenju po oblasti, ki zaradi človeške nenasičnosti praviloma konča v destruktivnosti. Kritičen je bil tudi do univerze same, ki je svojo pot do avtonomije, naj bi od vsega začetka predstavljala njeno bistvo, sicer res končala kot od države neodvisna proračunsko financirana ustanova, toda se je povsem otrešla povezanosti in odvisnosti od svojega lokalnega okolja, kar je tudi vzrok, da nima takorekoč nobenega vpliva na razvoj ožje regije. Njegova zamisel je, da naj bi univerza kar tretjino svoje raziskovalne dejavnosti namenjala ožji regiji, le ta pa naj bi univerzo tudi ustrezno financirala. Pomembno vlogo pri tem bi moral imeti davčni sistem, ki bi takšno investicijo v znanje - ve pa se, da je znanje daleč najvišje akumulativna dejavnost - pravilno usmerjal. Danes pa se dogaja ravno nasprotno: država je edini financiratelj univerze, le - ta pa se povsem podreja državnim smernicam, ki so zazrte v Ljubljano in v neomejevano moč oblastnikov vse vrst. Ob takšnem izhodišču za razgovor seveda potem tudi ni bilo pričakovati, da bi nam rektor univerze lahko konkretno svetoval, kako naj ravnamo, da bomo svojem Šentjurju pomagali izplavati iz razvojne krize. Toplak je

nakazal rešitev le v znanju, v učenju na daljavo, pa v delu na domu in v turizmu. Pri tem smo mu seveda vsi prikimavali, pot do teh ciljev si je predstavljal vsak po svoje. Župan Malovrh gotovo v večjem vplivu njegove "prosvetljene" oblasti na gospodarski razvoj. Pungartnik v mobilizaciji in večanju števila tistih, ki jim res gre za razvoj (in ne le za čakanje na državne subvencije), meni se je zdelo, da je rešitev v odprtih odnosih, podkrepljenimi s čvrstimi pravili demokracije tako v javni - politični kot gospodarski sferi. Erjavec pa je izrazil več zaupanja v usmerjevalno vlogo univerze. Zedinili smo se le, da je za uspeh bistveno spoznanje smisla, ki naj bi ga tako ali drugače občutili oziroma spoznali vsi udi družbe. Kaj so si mislili drugi navzoči, pa ob gostovi gostobesednosti niso imeli več priložnosti povedati.

Večer je izpadel kar simpatično, o čemer priča tudi nadaljevanje razprave na hodniku po formalnem zaključku srečanja. Moji provokaciji, kaj misli dr. Toplak o razvojni teži naše Neodvisne liste (društva) za razvoj Šentjurja (moja teza je bila, da gre za populistično verbalno prisvajanje namena, ki je sicer lasten vsem političnim združenjem, zato bi bilo smotrnejše, da šentjurski "razvojniki" najdejo torišče svojega delovanja znotraj posameznih strank), se je gost spretno izmaknil, po mojem mnenju predvsem zato, ker ni želel nasprotovati svojim gostiteljem. Vodstvo Društva pa je seveda ugovarjalo, da so se organizirali zato, ker znotraj strank ni bilo razumevanja za njihove razvojne napore.

F.K.

Z novinarske konference na Telekomu

Še nič novega glede lastniških deležev naročnikov

Celjska enota Telekomu ima praviloma vsako leto vsaj eno novinarsko konferenco, letošnja pa se je zgodila v začetku junija. Kljub vročemu poletnemu poldnevju se nas je v njihovo sejno sobo natlačilo toliko, da je za tiste zadnje zmanjkalo tako sedežev kot Telekomovega propagandnega materiala in sokov na mizi. Čas "kislih kumaric" se je očitno že začel.

Najprej se nam je predstavila nova direktorica celjske enote Jožica Guzej, hkrati se je poslovlil "naš" Jože Palčnik, ki odhaja v Ljubljano, potem pa so nam postregli z nekaterimi svojimi poslovnimi dosežki. Število telefonskih naročnikov so povečali za novih 7620, skupaj jih je 93 652, kar pa še vedno pomeni, da je število telefonskih priključkov na 100 prebivalcev na celjskem še vedno za 9,9 % manjše od državnega povprečja (leta 1993 je znašal ta odstotek 22). V lanskem in letošnjem letu so celjski telekomovci zamenjali vse elektromehanske telefonske centrale z digitalnimi, odpravili vse dvojčne priključke in tudi vrste pri čakanju na telefonski priključek. Cena priključka je sicer še vedno 51.000 tolarjev, kar je več, kot je "normalno" v Evropi, toda je zato naša naročnina, tako je zagotovil prejšnji celjski direktor Palčnik, bistveno nižja od evropske. Čisti dobiček Telekomu Slovenije je lani znašal kar 7,9 milijarde SIT.

Zanimalo nas je, kdaj bodo končno vsi tisti, ki so za telefonski priključek morali prispevati tudi po nekaj tisoč mark, postali tudi solastniki Telekomu? G. Palčnik se je izmazel z odgovorom, da so ti denarji sicer v večji meri evidentirani, "mutila" pa naj bi država, ki ne sprejme ustreznega zakona. Tudi odgovor na vprašanje enega izmed novinarskih kolegov, zakaj je cena telefonskega pogovora med različnimi omrežji tudi do trikrat dražja od pogovora v omrežju, ni bil preveč prepričljiv. G. Palčnik je pojasnil, da pač toliko res stane.

Sicer pa nas menda čaka evropsko naravnani zakon o telekomunikacijah, ki bo liberaliziral to donosno področje, in od leta 2001 bo vse drugače. Kajpada boljše in cenejše. F.K.

Kdo so naše gazele?

Po podatkih iz Gospodarskega vestnika so med 500 najhitreje razvijajočimi se podjetji v Slovenije tudi tri šentjurska podjetja: Ahac, Hrib in Trgohlad.

Ahac iz Stopč je bil najvišje in sicer na 66. mestu. V opazovanem obdobju (mislim, da gre za čas od leta 1993 do 1998) je znašal indeks povečanja prodaje 784. Leta 1998 je 22 zaposlenih v Ahacu ustvarilo 1,16 milijarde SIT prometa in 10 milijonov čistega dobička. Donosnost kapitala je bila 12,52 odstotka.

Hrib iz Dobja se je uvrstil na 119. mesto. Indeks rasti prodaje je znašal 613, 40 zaposlenih pa je ustvarilo 2,7 milijarde SIT prometa in 20 milijonov SIT dobička. Donosnost kapitala je znašala 6,65%.

Trgohlad iz Šentjurja je na 164. mestu med slovenskimi gazelami z indeksom rasti prodaje 551. Imeli so 550 milijonov prometa in 1,3 milijona SIT dobička, donosnost kapitala pa je znašala 6,30 %.

Je hrana v Domu starejših občanov res slaba?

Šentjurski dom starejših občanov se je spet znašel na medijskem prepihu: novinarka Slovenskih novic, Biserka Karneža Cerjak, je objavila celostransko reportažo o obisku v Domu in o pritožbah nekaterih oskrbovancev zaradi hrane. Nanizala je kar veliko neugodnih izjav, ki so Dom prikazale v sila negativni luči. V Domu je završalo in zato je direktor Gorečan sklical sestanek vseh oskrbovancev. Nepovabljen, toda z dovoljenjem vodstva doma, sem mu prisostvoval.

Prišel sem deset minut prej in se pridružil trem gospem, ki so v senci pred domom živahno kramljale. Še najglasnejša je bila 88 letna **Ivanka Čepak iz Gornjega grada**. Njenih 8 otrok je šlo po svetu, sama je ostala na kmetiji, kjer ji je bilo dolgčas, pa tudi strah jo je bilo, pa je lani novembra prišla v Dom v Šentjuru.

Ivanka Čepak: "V življenju mi še ni bilo tako dobro."

Gospa Ivanka, slišal sem, da imate danes nekakšen sestanek, menda zaradi hrane. Kaj vi pravite o tem?

"Takole bom rekla, v življenju mi še ni bilo tako dobro: kratkočasno je, družbo imam in tudi hrana ne bi mogla biti boljša. Vsem je seveda nemogoče ustreči, toda jaz sem res zadovoljna."

Njena sogovornica Cilka Ameršek iz Celja je nadaljevala: "Tu sem dva meseca in lahko rečem, da je hrane več kot dovolj in sem z njo

zadovoljna. Če potrebujem več, mi tudi dajo. Sicer pa smo tudi doma kdaj pojedli kaj takega, kar nam ni bilo ravno všeč."

In kaj ste jedli včeraj?

Za kosilo smo imeli svinjsko pečenko z omako, riž, rdečo peso ali solato in pecivo. Za večerjo smo lahko izbirali med polento s kavo ali mlečnim rižem s čokolado. Dobro je bilo."

Sestanek je bil v jedilnici. Poleg osebja (direktor Gorečan, glavna sestra Martina, ekonom Kukovič, šef kuhinje Josip Gašper in drugi) se ga je udeležilo okrog 45 oskrbovancev. Med njimi sta bila tudi dva od oporečnikov, ki so dali sporne izjave za Slovenske novice. Precej dolg uvod, v katerem je povzel vse dosežke Doma, je imel direktor Gorečan. Izrazil je prepričanje, da gredo stvari na bolje, da so res bile storjene tudi nekatere napake, morda tudi hrana ni bila vedno najboljša, a se popravlja. Ko so padle pripombe glede instant juh, so začeli kuhati drugače, spremenili so tudi začimbe, poskušajo po najboljših močeh ustreči večini itd. Dveh menujev pa si zaenkrat ne morejo privoščiti. Predlagal je, da svoje povedo drugi oskrbovanci in da izberejo svojega predstavnika v komisijo, ki bo pripravljala jedilnik.

Prva se je oglasila **gospa Trobec**, ki je svoje čase bila kuharica: "Hrane je dovolj in je dobra, res pa je, da bi bilo potrebno bolj paziti pri začimbah in pri pestrosti jedilnika. Kuhinja lahko veliko naredi, tudi izostri okus hrane brez prevelikih količin začimb." Navzoči so ji zaploskali. Njena sosedka, ki ni povedala imena, je imela pripombe na ajdove žgance, ki menda res niso tisti pravi. Toda obe sta se strinjali, da pri takšni količini, kot se kuha v

Gospa Trobec: "Veljalo bi bolj paziti pri začimbah in pestrosti jedilnika."

Domu, res ne morejo biti takšni kot z domačega štedilnika. Spet aplavz.

Šef kuhinje **Jospip Gašper** se je narahlo posipal s pepelom, obljubil drugačno činjenje hrane, da bo še bolj upošteval njihove želje... Aplavz.

Bolj pestra razprava se je pričela po nastopu ekonoma Janija Kukoviča. On je neposredno "napadel" tri oporečnike, ki da so edini, ki v Domu z ničemer niso zadovoljni in Domu delajo v javnosti sramoto.

Odgovoril mu je **Martin Hribnik**, ki je ponovil kar več obtožb iz inkriminiranega članka. Tako je zaposlenim očital, da imajo privilegije, da jedo boljše in v posebni jedilnici, da je direktor obljubil dva menuja, zdaj pa ne drži besede, da so ljudje nezadovoljni s hrano, vendar se to bojijo povedati, da bo v Dom pripeljal tudi

Martin Hribnik: v dom bo pripeljal tudi televizijo, če bo treba...

televizijo, če bo treba... Sledil je besedni dvoboj med Hribnikom na eni strani in uslužbenci Doma na drugi, v katerem je vsaka stran trdila svoje. Potem so v dogajanje posegli še drugi oskrbovanci. Ena gospa je zatrjevala, da je v domu vse briljantno, druga, da je srečna, da je v tem domu. Očitli so Hribniku in Pintarjevi, da sta krivična, da neupravičeno blatita dom po vsej državi. Še bolj odločni so zahtevali, da se opravičita za storjeno grdobijo in naj Dom zapustita, če z njim nista zadovoljna in tako naprej do še ostrejših opazk. Skratka v trenutku je skoraj prišlo do spontanega linča obeh nezadovoljnejev.

Gospo **Ivanko Pintar**, ki jo je kritika, ki se je usula nanjo, očitno prizadela, sem poskušal spraviti na hodnik, kjer naj bi mi v miru povedala, kaj misli, a me je zavrnila, da brez prisotnosti direktorja ali glavne sestre ne bo nič izjavila. Ona si le želi, da si takrat, ko ji domska hrana zaradi zdravja ne odgovarja, lahko sama v čajni kuhinji skuha svojo jed, in nič drugega.

Ivanka Pintar: kritika jo je prizadela

Na tej točki sem sestanek zapustil. Več kot očitno je bilo, da je večina s hrano v Domu povsem zadovoljna, če pa je hrana res dobra ali slaba, pa bodo s svojim testom poskušale ugotoviti tudi Šentjurske novice. Direktor Gorečan nam je dal 4 bloke za kosilo, ki jih bo naša leteča testna skupina ob primerni priložnosti nenapovedano izkoristila in brez dlake na jeziku povedala, kaj si misli o šentjurskem Domu starejših občanov in njegovi hrani.

F.K.

Občina Dobje ima grb in zastavo

Na svoji seji, dne 19. junija, je Občinski svet Dobje sprejel tudi občinski grb in zastavo ter določil datum občinskega praznika. Slavnostna predstavitev občinskih insignij bo predvidoma 22. julija, ko bo tudi osrednja prireditev ob občinskem prazniku. Zakaj 22. julij? Dobjani pravijo, da na čast dnevu, ko je bil sprejet zakon o ustanavljanju občin.

Na svoj grb so Dobjani dali hrastovo vejico z dvema listoma, na njej je slavček, nad njim pa sonce. Zastava bo belo zelena.

Občina Dobje odločneje nad smeti

Dobjanski občinski svet je na junijski seji sprejel odlok ravnanju s komunalnimi odpadki. Kot vse kaže, se je te aktualne zadeve lotil bolj odločno kot šentjurski občinarji, ki so pred časom svoj odlok naravnali skorajda na prostovoljno raven. V Dobju ne bo slepomišenja: vsako gospodinjstvo bo moralo imeti organiziran odvoz odpadkov, sicer bo sledila kazen. Ni še določeno, kdo naj bi to službo prevzel. Dobjani se pogovarjajo s celjskimi Javnimi napravami, pa tudi z laškimi komunalci, dogovorili pa se bodo z ugodnejšim ponudnikom. Dogovor z laško občino je zaradi negotove perspektive njihove komunalne deponije nekoliko bolj vprašljiv.

F.K.

Anketa

LHOTSE

Povzpeti se na Everest ali na kateregakoli osematisočaka ni mačji kašelj. To pa je uspelo šentjurskim alpinistom, zbranim pod zastavo Plezalnega kluba Rifnik. Ti so se te dni skupaj z že proslavljenim himalajcem Acom Pepevnikom, ki ima v nogah že kar tri osematisočake, vrnili z uspešnega podviga na 8516 metrov visoki Lhotse. Na Mestnem trgu pred občino so jih pričakali muzikanti, najvišji predstavnik občinske oblasti in nekaj sto navdušenih Šentjurčanov, ki so o njihovem podvigu govorili v samih superlativih. Med te verjetno sodi tudi izjava vodje odprave o 450 000 markah, kolikor naj bi ta odprava stala.

Sprašujemo vas, kaj vam pomeni uspeh šentjurskih alpinistov? Ste navdušeni, vam je vseeno, jim zavirate, bi se bili pripravili poskusiti na strminah Himalaje tudi sami? Ste pripravili denarja za nove poskuse naših alpinistov? Ali pa morda menite, da je tveganje absolutno preveliko in bi fantom celo prepovedali, da nosijo "glavo v torbi" v življenjsko skrajno nevarnih okoliščinah?

Slavko Pečenko, športni delavec iz Šentjurja

Vsekakor gre za odmeven uspeh, ki smo ga lahko veseli in fantom čestitam. Sicer pa sam drugače gledam na njihove dosežke. Rekel bi, da alpinizem je in ni šport, da gre bolj za individualne zadeve, za užitke, ki jih navadni zemljani iščemo v planinarjenju, plezalci pa v ekstremnih razmerah. Da to stane 450 000 mark, nisem vedel, gre pa za vsoto, o kateri vsa šentjurska košarka lahko le sanja. Kapo dol, fantje so očitno zelo sposobni tudi na finančnem področju. Ali sem pripravljen prispevati denar za njihove nove podvige? Ja in ne. Vsekakor bi prej temeljito razmislil. Toliko je različnih potreb, ki se mi zdijo pomembnejše.

Miha Bračun, študent iz Šentjurja

Na sprejemu pred Občino nisem bil, lahko pa rečem, da sem vesel njihovega uspeha. Škoda je le, da tudi drugi člani odprave niso bili deležni popolnega okusa zmage. Nekaj podatkov o odpravi sem zasledil na televiziji in bi težko rekel, da je šlo za veliko promocijo Šentjurja, verjetno zato,

ker občina za odpravo ni kaj dosti prispevala. Promocija Plezalnega kluba Rifnik pa je gotovo bila močna. Alpinizem pojmujem kot mejno panogo športa, morda gre celo bolj za iskanje lastnih adrenalinskih užitkov kot za šport, vendar vseeno menim, da je prav, da jim družba vsaj polovično pomaga pri njihovih podvigih. Sam se tako visoko ne bi podajal, trenutno pa imam tudi bistveno drugačne cilje, ki zahtevajo vse moje finance, zato o morebitnem prispevku za alpiniste sploh ne pomislim.

Nace Jošt, kmetovalec in avtobusni šofer, iz Šentvida

Nič nisem slišal o kakšni šentjurski himalajski odpravi, moram pa priznati, da me šport na splošno ne zanima preveč. Moje mnenje je, da so takšni podvigi prenevarni, da bi jih lahko imeli za šport in da gre bolj za njihove osebne interese. Ne, ne bi podpiral njihovih novih podvigov. Mislim, da bi bilo bolje, če bi se fantje oprijeli česa bolj praktičnega.

Damjan Slemenšek, Šentjur

Podvig naših alpinistov je velik uspeh za šentjurski kot tudi za slovenski šport. Nad tem sem sam pri sebi izjemno navdušen in fantom kar malce zaviram. Tudi sam se že leto dni in pol ukvarjam s plezanjem in si želim, da bi tudi moja noga kdaj stala na osematisočaku. Odpravo sem vseskozi spremljal na internetu, več pozornosti pa sem pričakoval od glavnih slovenskih medijev. Šentjurski sprejem, ki sem se ga tudi sam udeležil, je bil na dobrem nivoju. Glede tveganosti početja menim, da je to stvar

vsakega posameznika, sicer pa nevarnosti prežijo pravzaprav za vsakim vogalom.

Marjan Hojnik, Šentjur

Vsa čast fantom za podvig! Kaj takega je zame nedosegljivo in prenevarno. Drugače je s plezalci, ki se s tem redno ukvarjajo. Menim, da bi takšne dosežke morali še spodbujati.

Odločitev za svečani sprejem športnikov je bila pravilna, saj je bila prireditelj, za katero sem slišal po radiu, lepo izvedena. V spomin nanjo doma hranim zamašek iz ogromne steklenice šampanjca, ki

so jo tam odprli. Pogrešal sem več ljudi, ki bi tako pripravili še boljše vzdušje.

Anita Ramšak, Gorica pri Slivnici

Za šport se skoraj ne zanimam. Tudi za ta vzpon sedaj šele prvič slišim. Verjetno je to kar velik uspeh za fantje.

Alpinizem je z mojega vidika nevaren, tako da sama gotovo ne bi šla v kaj takega. Glede financiranja mislim, da je potrebno takšnim akcijam čim bolj pomagati. Tudi sama bi nekaj prispevala, vendar so moje zmožnosti omejene.

LANGUS TONČKA, s.p.

foto

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

VAM NUDI:

- fotografiranje v ateljeju in na terenu (posebne priložnosti, poroke, pogrebi, krsti), **FOTOGRAFIRANJE DRUŽIN**
- komercialno fotografiranje
- ekspresno fotografiranje za dokumente (10 min.)
- izdelava amaterskih fotografij (tudi v 1 uri)
- izdelava fotografij velikosti od 9x13 do 30x40 (po želji)
- razvijanje fotografij v lastnem laboratoriju v črno-beli in barvni tehniki
- veliko izbrano albumov in okvirjev
- pri nas izdelano sliko brezplačno uokvirimo
- topimere - sobne, okenske in telesne
- fototorbice in prazne videokasete, baterijske vložke
- izdelamo vam tudi željeni del fotografije (izrez)

darila za poroke...

DELOVNI ČAS: 8-18, sobota: 8-12

BREZ KAVE NAM ŽIVETI NI

S finančnim blagoslovom urednika smo za naše bralstvo tokrat testirali nekaj tipičnih zatočišč, kjer Šentjurčani uživamo kavo, ki je gotovo ena najbolj priljubljenih drog tudi pri nas. Naročilo je obsegalo tri kavne različice: z mlekom, s smetano in kapučino. Glede na izkušnje iz drugih slovenskih velemest je moč ugotoviti, da je prednost Šentjurja v nižjih cenah in, kar je razveseljivo, po dokaj prijazni postrežbi. Podobno kot drugod po domovini pa še nikjer ni samoumeven kozarec vode, ki je npr. v Italiji obvezen. O ostalem pa si izvolite podrobneje prebrati.

DAN I.

PETELINČEK

Čast za pričetek naše kavne turneje je tokrat doletela bistro Petelinček v Trznici. Lokal, katerega gostje uživajo v enem boljših razgledov med šentjurskimi kafiči, je priljubljena točka lokalnih in tranzitnih čvekačev. Ena zanimivost Petelinčka je, da v klimatizirani notranjosti večkrat zaseda omizje domačih stenolazcev – alpinistov. Nismo mogli spregledati, da so stoli na terasi opremljeni z letos zelo modernim pink efektom. Torej modeli, kaj še čakate?

Zvočna popotnica našega kofetkanja je bil kar neki komercialni radio, ki je neutrudno nabijanje prekinjal z velepomembnimi novicami o privatnem življenju slavnih ljudi iz inozemstva. Naša ekipa je ob prikazanem (kavi) ostala ravnodušna. Najglasnejša članica ni mogla odpustiti daleč podpopovprečni kvaliteti smetane. Drugi, bolj zmerni, smo si zaželeli malo posipa, pogrešali pa smo tudi kakršnokoli obliko prtička. Sicer simpatična postrežnica, tako ni prav nič povečala namere, da zaradi kave še zaidemo v ta lokal. Naši žepi tukaj niso utrpeli večje škode.

BLUE EYES

... ali po slovensko *modre očke* (ali se morda ne sliši izvrstno?) je bil še drugi kafič, ki smo se ga odločili obiskati v Trznici. Nekoč je bila na tej lokaciji slaščičarna Vanilija, ki je grenko propadla in zdaj že kakšno leto namesto nje obratuje lokal, kjer je vse modro. Skorajda dobesedno. Glavna atrakcija je brez dvoma natakara, ki je najbolj blue. Modri lasje, takisto oči, pa vroče hlačke v sinji barvi so nedvomno atributi, ki vabijo predvsem moški spol. Tako je bilo tudi ob našem obisku, ko je za šankom slonelo pet možakarjev z obveznim pirom med prsti in zrlo v ekran z nogometom in kelnarco za šankom, ki se je tudi prijazno ukvarjala z njimi.

Moštvo ŠN je varno zatočišče v okusno urejenem lokalu poiskalo na neke vrste balkonu, kjer smo lahko v miru zbrali misli za oceno kavic, ki so nas kmalu "obiskale". Postrežba je bila zelo dobra, pa tudi nad našimi mericami kofeina smo bili zadovoljni. Pogrešali smo kakšen posip ali preliv, toda prtički in zelo dober okus so nas zadovoljili. Mleko na kapučino je bilo odlično spenjeno, v smetani pa je bilo primešanega tudi malo ruma. Tudi sama kava je bila med najboljšimi, ki smo jih zaužili na naši avanturi. Za vzdušje je iz zvočnikov skrbela hrvaško-slovenska novoletna glasba a' la Na božično noč, Milenium, Silvestrski poljub... Toda, mar niso pred vrati že pasji dnevi?

HOTEL ŽONTA

Pozno popoldne se je že prevesilo v večer, ko nas je pot pripeljala do najprestižnejšega šentjurskega gostinskega objekta. V skladu s tem so bila tudi naša pričakovanja. Dobro obiskana vrtna terasa je kar vabila v svoj objem in seveda se njenemu klicu nismo mogli upreti. Imeli smo še dodatno srečo, da smo naleteli ravno na zaključni žur oz. valetu hruševskih osmošolcev. Mularija se je vneto predajala ritmom glasbe, mi pa smo že tretjič naročili po ustaljenem vrstnem redu. Natakara nas je postregel v vsej svoji eleganci, ki jo je še posebej odlikoval posrečen nasmešek, tako da smo z ugibanji o njegovem vzroku imeli kar precej opravka in nazadnje postavili nekaj zanimivih hipotez.

Predvidevanja o bogati postrežbi so bila tudi tokrat potrjena, tako da smo tretjo dozo kavinega produkta lansirali v krvni obtok karseda počasi, z užitkom. Ob pogledu na razigrano mladež so na površje privreli nepotlačeni nostalgčni trenutki rosne mladosti itd. Obenem se je razblinil mit, da se samo ženske zbirajo ob kavi in potem obdelajo najbolj popularne čenče, saj se je moški del odlično vživel v pogovor in od domislic se je kar iskrilo. Cenovni razred tamkajšnjih storitev je za malenkost višji kot je šentjursko povprečje, vendar so ostali argumenti dovolj glasni, da se odločitev za obisk hotelirjev vsekakor splača.

DAN II.

Po nekajdnevni dekoфеinizaciji je bila naša ekipa zopet sposobna *dejstevanja*. V drugem delu turneje smo imeli namen obiskati lokale, ki jih drugače poznamo po imenu bifeji. Njihova značilnost je, da so odprti že navsezgodaj.

PALMA

... je osamelec med žago in klavnico z imenom, katerega izbor nam ni bil prav jasen, žal pa smo pozabili vprašati, če se za tem skriva kaj globljega. Izkoristili smo najnovejšo pridobitev lokala, teraso, ki sprejme nekaj omizij, če pa bi si zaželeli osvežitve, bi nas v notranjosti pričakali hladni marmornati skladi. Po pričakovanju so bili edini gostje tako imenovani modri ovrtniki, ki so del svoje trdo prigarane plače tako prispevali za dobrobit storitvene dejavnosti.

Podobno kot pri Petelinčku so tudi tukaj stoli v koraku z modo, saj je njihovo barvo sodelavec imenoval "katančasto zelena". Od zgodnje jutranje ure omotičen pogled se je kojci razbistril ob dišeči rjavi tvarini. Mladenka, ki nam je stregla na veselje sladkosnednejšega dela ekipe ni skoparila s čokoladnim posipom, ki

ima očitno v nekaterih krogih visoko simbolno vrednost. Palma se od ostalih destinacij razlikuje po vrečicah za sladkor, ki še najbolj spominjajo na malce podaljšano embalažo od kondoma. Zahtevnejši kavopivci se v takšen tip lokala verjetno niti ne podajajo, listnica našega delodajalca pa ni bila huje oškodovana.

BISTRO LIPA

Eden tistih lokalčkov, ki jih zlahka prezreš, vendar brez njega bi bilo v Šentjurju marsikaj drugače. V njem je zbirališče dobesedno vseh kast - od fizičnih delavcev, prodajalcev, arhitektov, šefov in direktorjev domače kovinske industrije ter uslužbencev zdravstvenega doma, pa tudi tistih brezposelnih in upokojenih, ki pridejo tja kar tako, iz navade.

Tokrat pretirane gneče ni bilo, saj smo bili skoraj edini gostje. Vzrok je bil najbrž v tem, da je na koledarju pisalo sobota. Strpali smo se za miniaturno mizico in si ogledovali prostor, ki deluje kot da se je v njem ustavil čas. Celoten prostor je nabit z ikonografijo laške pivovarne, ki lokalu daje ton že vsaj dve desetletji, novejša variacije so zgolj logično nadaljevanje. Vse skupaj bi se zlahka lahko dogajalo tudi v kakšnem planinskem domu, poldrugi tisoč metrov nad morjem.

Po prvem nerganju, da kapučino na pogled ni ravno vreden svojega imena, smo se vsi strinjali, da je kava pravzaprav odličnega okusa. Pili smo jo iz tistih velikih skodelic z modrim robom, ki jih je videti le še redkokje. Vsi razneženi ob popotovanju v preteklost smo se strinjali, da bi se poleg napitka zelo prilegli domači piškoti. No, te smo si samo predstavljali, potem pa bolj na hitro popili, ker nas je priganjal čas. Poravnali smo račun, ki se je ponašal s solidno številko in odšli novim kavicam naproti.

ŽAREK

Bistro, kot se sami imenujejo, ima lokacijo takorekoč sredi glavnega šentjurskega križišča, tako da je bil občutek tistega sobotnega jutra, ko so kakšna dva metra za našimi glavami švigali avtomobili in tovrni priklopniki, kar nekoliko strašljiv. No, to verjetno ni tako hudo, ko se navadiš, saj sodeč po izkušnjah večletne vsakodnevne poti mimo gostov tam nikakor ne manjka. Sicer pa je Žarek izjemno majhen lokal, v katerega se več kot 15 gostov težko stlači. Le-ti se prav dolgo tudi ne zadržujejo v njem, kajti poslanstvo Žarka so kavice in kratki eksperimenti za tiste najbolj potrebne. Lokacija je seveda super, saj je blizu Alpos, kmetijska zadruga in vsa birokracija našega malega velemesta. Naš obisk so nekoliko motile tečne muhe, vendar so se tudi one morale nekam zateči pred neusmiljeno

vročino. Vse tri kofeinaste variacije so bile okusne. Kakšnih večjih pripomb nismo imeli, le kakšen čokoladni posip je bil (spet) pogrešan. Veseli pa smo bili izredno prijazne tete, ki je presegala nivo tipičnih šank bejbik. Tudi cena je bila sprejemljiva in enaka (120 SIT) za vse tri kavne napitke, kar je zelo ugodno.

BIFE BLAGOVNICE RESEVNA

Naš izlet smo zaključili na Mestnem trgu, kjer smo se, že rahlo evforični sicer, umaknili v senco. En član ekipe se je odločil, da ima dovolj samouničevanja in si želodec pomiril s

skodelico kamiličnega čaja, ostala dva pa neutrudno dalje - kava s smetano in kapučino. Seveda prijetna postrežba v "domačem" vzdušju, ki je naš namen razkrinkala praktično že ob pogledu na nas. Izrekli smo pohvalo, nevtralnost naše akcije pa je tako nekoliko odstopila od začrtanega trenda.

Vrvež okoli nas nam je dal vedeti, da je sobota dopoldan, ko se ljudje odpravijo po nekaterih nakupih, mnogo pa je takih, ki v okolici patrolirajo in pravzaprav čakajo, da "naključno" srečajo znanca in ob pijači ali pa

kar stoje pridejo "na tekoče". Po primerjanju, glede na strateško umeščenost, socialnopolitično vlogo in uporabo nekaterih manj izkustvenih metod, se je Ljubljano bolj poznavajoč del ŠN-operativcev strinjal, da ima naš "bufet" v prestolnem mestu bratranca, in sicer Maxijev bife nasproti parlamenta.

Epilog? Kava je dobra, cena primerna, pa še nič ne more uiti očem.

Tokratni ŠN terenci: br, L.H. in M.K.

Prvo obhajilo v Šentjurju

V nedeljo, 4. junija, je bil Zgornji trg spet prazničen: množica ljudi, komaj kaj manj jih je bilo kot na jurjevanju, kajpada tudi župan med njimi, pred župniščem množica deklic v dolgih "poročnih" oblekah, z belimi cveticami v laseh ali na prsih, nekatere tudi z belimi rokavičkami, fantje elegantni, vendarle nekoliko bolj športni, ob njih pa mamice, v nasprotju s hčerkicami kar često v kratkih krilih, dva klasična "štanta", eden s tradicionalnimi medenimi slaščicami, drugi krmarski... Skratka, vse je bilo kot se za slavlje šika.

Ob znaku zvona je spreved prvoobhajancev z gorečimi svečkami v rokah in z razpelom na čelu krenil proti cerkvi. Kamere so zabrnele, fotoaparati škljocali. Začuda pa "fotoreporterjev", ki jih je ob takšnih priložnostih navadno toliko, da ogrožajo svečanost obreda, tokrat niti ni bilo pretirano veliko, kajti župnišče je tudi to dejavnost vzelo odločneje pod nadzor. Priporočili so staršem, naj se vzdržijo te dejavnosti in naročijo profesionalce iz Radeč, ki so očitno pridobili "koncesijo" za videosnemanje dogodka. Le-ti so že pred pričetkom obreda kar uspešno zbirali naročila za videokaseto po ceni 2500 tolarjev. Žrtev "fotozapore" sem bil tudi jaz, saj me je kaplan Koren odločno odslovil, ko sem pred oltarjem pričakoval prihod prvoobhajancev, češ če ne smejo starši, ne bi bilo spodbudno, da bi si to privoščile Šentjurske novice. Le od strani sem lahko opazoval šentjurske skavtinje, ki so razvrščale prvoobhajance po klopih in nameščale njihove svečke na skulpturo - svečnik pred oltarjem. Več ali manj sem od daleč izsilil dva slaba posnetka in izginil iz cerkve.

Pred cerkvijo se je medtem položaj že umirjal. Starši in sorodniki prvoobhajancev, ki so imeli priporočilo za prisostvovanje obhajilu, so se še gnetli pred cerkvenimi vrati, večina drugih radovednežev pa se je razsula po Zgornjem trgu. Napolnil se je Jugov lokal, avtomobili, ki so tako kot vedno ob takšnih priložnostih povsem zablokirali Zgornji trg, so zabrnele. Nekateri pač morajo tudi doma pripraviti vse potrebno za prihod malih slavlencev in pa za telesne potrebe sorodstva, ki jim je prvo obhajilo lepa priložnost za družinsko oziroma rodbinsko srečanje.

Sprva sem imel namen povprašati tudi prvoobhajance pa njihovem počutju, a ko sem se približal prvim "žrtvam", so me otroški obrazki, pa njihove rokice največkrat v varni materini roki, čisto razorožile. Odveč bi bilo vsako siljenje v njih.

F.K.

Pokalo kot v kavbojskem filmu

Kar malo me je streslo, ko sem v soboto 3. junija stopil na strelišče v Vezovju: pokalo je z vseh strani, mala množica resnih možakov s težkimi revolverji in polnimi šaržerji za pasom pa je po kavbojsko lagodno "tavala" med petimi ali šestimi "bojišči". Pa sem se hitro navadil in kmalu začel simpatizirati z "ubijalci", ki so na različne načine preizkušali svojo večino streljanja. Šlo je za državno pokalno tekmo v praktičnem streljanju, ki jo je organiziral šentjurski strelski klub Sv. Jurij.

Za pojasnilo dogodka sem prosil direktorja tekmovanja Aleša Janca in Roka Štuparja, glavnega sodnika oziroma Range official: "Praktično streljanje je več ali manj prava športna disciplina, ki jo gojijo po vsem svetu. Razvijati so jo pričeli v šestdesetih letih v Ameriki, zdaj pa že ni države, ki ne bi imela te strelske veščine primerno organizirane. Njeno geslo DVC pomeni v prevodu "hitrost, natančnost, moč", gre pa za nekakšno simulacijo obrambe in napada z orožjem. Uporabljajo se le težji revolverji in kolti, praviloma s kalibrom večjim od 9 mm. Pravila so dokaj komplicirana, tako da je brez računalnika skoraj nemogoče določiti zmagovalca, najboljšega strelca. Gre za streljanje iz različnih izhodiščnih položajev, tudi z levo oziroma šibko roko, ob različnih ovirah, ki simulirajo težave, s katerimi naj bi se strelci v resničnem življenju srečevali, v vse mogoče tarče, tudi gibljive. Za tekmovalni uspeh sta potrebna hitrost in natančnost strelca. Začetni položaj je praviloma z orožjem v toku za pasom. Na eni pokalni tekmi tekmovalec izstrelil od 100 do 150 nabojev."

Kako gre v tej družbi domačim tekmovalcem?

"Bolj slabo. V našem strelskem klubu Sv. Jurij imamo le deset članov, le trije, to smo Janc, Štupar in Jerica Tifengrabegeva se udeležujemo pokalnih tekmovanj. Prerevni smo, da bi si lahko privoščili treninge. Vsak naboj stane okrog 40 tolarjev, povprečen strelec pa na enem treningu porabi tudi do 300 nabojev, treniral pa naj bi vsaj dvakrat tedensko. Če k temu prištejete še orožje, ki tudi ni poceni, dobri revolverji stanejo tudi nekaj dvesto ali tristo tisočakov, je jasno, da gre za drag šport."

Zakaj uporabljate tako težko orožje?

"Takšna so pač pravila. Američani so svoje simpatije namenili težjim orožjem. Težje kot je orožje, bolj je zaželeno in več točk prinaša."

G. Štupar, sodnik in tudi predsednik slovenske sodniške organizacije NROI, kako ste zadovoljni s šentjursko tekmo?

"Tekmuje 50 tekmovalcev in 13 sodnikov, kar niti ni tako veliko. Da, pri nas praviloma vedno tekmujejo tudi sodniki. Jaz sem že streljal, toda prav nič ne morem reči, kako stojim. Šele dobro uro po tekmi bo računalnik povedal, kdo so najboljši."

F.K.

Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LJPAR, Agencija
Šentjur, GSM: 041/745-601,
doma 063/482-842

Ob sklenitvi KASKO
zavarovanja vam podarjamo

35%

komercialni popust in
BREZPLAČNO
ČLANSTVO V AMZS

Brezplačno vam bomo izračunali premijo za
vaš avto in vam jo po pošti poslali domov.
Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)

Drogerie Markt v Šentjurju

Prvega junija se je v centru Šentjurja v prostorih starega diskonta odprla nova prodajalna Drogerie Markt, že trideseta v seriji. Pričakoval sem, da se bo trlo obiskovalcev, vendar je zgodnja jutranja ura pustila posledice. Tudi govora poslovdje in direktorja ni bilo. Opazen pa je bil nov znak Drogerie Markta, ki so ga ponosno predstavili prvi pri nas.

Lično urejena in dobro založena trgovinica daje občutek domačnosti. Na policah najdete od kozmetike, prehrabnenih dopolnil, čistil pa do parfumov različnih svetovnih proizvajalcev. V primerjavi z celjskim DM me je obšel prijeten občutek prijaznosti in ustrežljivosti prodajalk. Tudi cene niso pretirane. Ko sem odhajal, se je v prodajalni nabrala že manjša skupina ljudi, ki so se s polnimi nakupovalnimi košaricami pomikali proti blagajni. Popoldne je gneča večja, pa tudi obrazi prodajalk so se zjasnili. **lg**

Stari šoli v spomin

Po dveh mesecih nove šole na Prevorju se je zgodilo kar se je pač moralo zgoditi: podrli so staro šolo. Pa se tisti motijo, ki morda mislijo, da je nova lepota povsem zasenčila stoletno starko. V svojem glasilu "Šolarček", ki so ga izdali na OŠ Prevorje, predvsem v spomin stari šoli, smo prebrali:

Nekega dne so podrli našo staro šolo. Bilo je zelo žalostno, v njej je bilo fajn, ker smo lahko ušpčili lumparije in skakali po hodniku in stopnišču. *Rok Guček*

V stari šoli je bilo zelo lepo. Res škoda, da so jo podrli. Ni pa bilo lepo, ko smo morali reditelji nositi malico in brisati tablo. Zdaj komaj čakamo, da jo lahko brišemo. *Mateja Obrez*

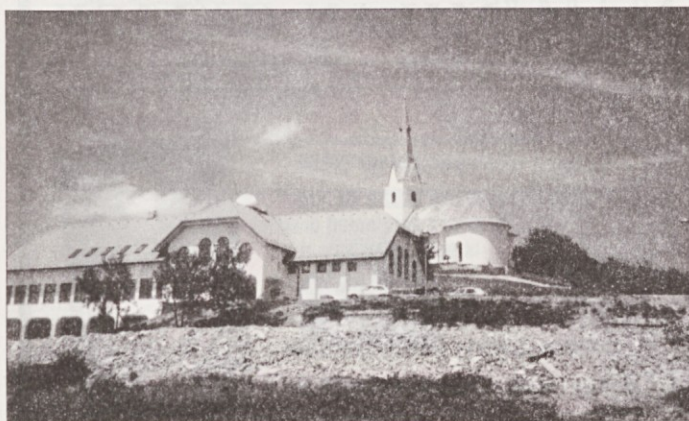
Spomin na staro šolo je žalosten. Imeli smo se lepo in počeli smo čudo stvari. Pa je prišel stroj in jo podrli. *Izidor Tomplak*

In še o novi šoli

V novi šoli je vse bolj strogo, ampak tudi lepo zaradi novih prostorov in veliko svetlobe. *Matej Pinter*

Učilnice so bolj svetle, veliko je omar in bolj toplo je. V novi šoli ne zganjamo lumparij, nanjo moramo bolj paziti. Tisti prostor, kjer je stala stara šola, je zdaj pust in prazen. *Nuša Dvoršak*

V novi šoli je vse drugače kot v stari. V njej je zelo lepo in rada jo gledam od zunaj. *Lucija Verk*

Stara šola le za nasljp

Poziv upokojevcem

Vedno bolj ugotavljamo, da nas mlajši, pa tudi vodstvo države smatrajo kot balast, ki samo jemlje in nič ne daje. Tu pa moramo složno dvigniti glas in zahtevati svoje pravice, zlasti še sedaj v volilnem letu. Volili bomo tiste, ki bodo znali razumeti tudi nas in nas ne bodo izrivali na stranski tir. Da pa bomo močni tudi tam, kjer se odloča o nas, je potrebno, da se organiziramo v društvih upokojevcem. Ni pomembno v katero društvo, šentjursko, slivniško ali šmarsko, pomembno je le, da sodelujemo. V organiziranosti je še vedno moč in so rezultati.

Člane vseh društev vabimo, da povabite v svojo sredo vse, ki še niso naši člani. **DU Šentjur**

80 let Antona Pušnika iz Tratne

Anton Pušnik, eden prvih in najzvestejših naročnikov in bralcev Šentjurskih novic, je 10. junija v krogu svojcev pri Zgoncu v Razborju praznoval to svojo častljivo obletnico. "Seveda, tudi zaplesal sem", je povedal z mladostnim ognjem v očeh, ko sem ga nekaj dni kasneje obiskal na njegovem domu.

"Moja življenjska pot je bila trnova. Kot mizarskemu vajencu v stari Jugoslaviji mi ni še nič manjkalo. Celo kolo sem imel, kar je bilo menda več, kot je sedaj avto. Potem je prišla vojna, ruska fronta v nemški uniformi in vrnitev domov kot 60 odstotni invalid, praktično brez leve roke. Potem različne službe, na Železnici, pri Savinji in nazadnje v Alposu. V Tratni sva z ženo prevzela tole tetino domačijo. Zdaj sem že 11 let sam, zdravje še nekako služi, težave pa so."

Kot zaobljubo za srečno vrnitev iz Rusije ste postavili lepo kapelico pod domačijo.

Je bila vera tisto, kar vas je v življenju držalo pokonci?

"Sem versko vzgojen, a menda nisem tako nikoli razmišljal. Zaupal sem v moč, v veselje do življenja."

Se vam zdi, da se Vam je v življenju kdaj zgodila krivica, ko ste bili ranjeni, na primer?

"Takrat nisem imel časa razmišljati o krivici. Se mi je pa zdelo krivično, ko so nas prisilne mobilizirance po vojni gledali postrani, nam vzeli naša delovna leta, poklic. No, pa ta zgodba še sedaj ni končana."

Ko ima človek 80 let, ali mu je misel na smrt lažja kot na primer pri 20 letih na ruski fronti?

"Veste, saj vem, da bom enkrat umrl in se pridružil moji ženi, tudi grob sem si že plačal in pripravil, toda o smrti vendarle ne razmišljam tako na kratek rok. Zdi se mi, da imam še kar nekaj časa."

Ste eden prvih naročnikov Šentjurskih novic, berete veliko tudi drugih časopisov?

"Imam še Novi tednik in Družino, a moram priznati, da najtežje pričakam Šentjurske novice. Nimam jih kaj kritizirati."

Čestitke, gospod Pušnik, in še veliko zadovoljnih let! Pa hvala za pohvalo. **F.K.**

Hvala poverjenikom

Društvo upokojevcem Šentjur šteje 1400 članov, letos pa bo praznovalo 50 letnico svojega delovanja.

Pri tako številnem članstvu lahko vodstvo društva opravlja svoje naloge samo s pomočjo poverjenikov, ki vzdržujejo stike s člani na terenu. Le - ti so vsak dan pri enem ali drugem članu, obveščajo jih o prireditvah, izletih, obiskujejo bolne in socialno prizadete, jim pomagajo ali pa jih vsaj hrabrijo z občasnimi obdaritvami, ob različnih jubilejih, dogodkih. Večkrat se zgodi, da ob takšnih priložnostnih kdo potoži: svojce imam, pa ne pridejo, vi pa nas le še niste pozabili.

Res gre zahvala našim poverjenikom, ki prehodijo prenakateri kilometer, potrkajo na mnoga vrata, še zlasti tistim najaktivnejšim. Jožica Rataj, Bogdan Ulbing, Marija Žagar, Terezija Belina in še mnogi drugi - le kaj bi društvo brez vas.

DU Šentjur

50 let čebelarjenja Jožeta Bobeka s Planine

Ko si s kilogramom meda plačal zidarja

V nedeljo, 18. junija, so planinske čebele imele božji mir: vsi čebelarji so bili pri svojem kolegu Jožetu Bobeku z Lipe, ki je proslavljal svojega drugega abrahama, čebelarskega. Za mizo sem naštel 16 čebelarjev in dve čebelarki, kar pomeni, da je iz 19 članske planinske čebelarske družine manjkalo le en sam.

Najprej je bilo na vrsti sestankovanje. Tajnik Ernecl ni prav veliko "težil", predsednik Valentinčič pa tudi ne, tako je več besed in časa ostalo za državnega čebelarskega veterinarja Goručana. Ta je najprej zbrane čebelarje postrašil z Evropo, ki hoče imeti registrirano "vsako čebelo", zato je čebelarjem tudi že ponudil Čebelarsko mapo (jasno: za denar), nekakšno hlevsko knjigo za čebele z različnimi obrazci, s katerimi bodo čebelarji vestno beležili in prijavljali vse podatke, ki jih bo od njih zahtevala država, ko se bo hotela prepričati, da je njihov med res neoporečen. Zadeva je sicer še kar logična za velika tržna čebelarstva, za male čebelarje - tako imenovane opraševalce (planinski čebelarji imajo vsega 180 družin, ali povprečno niti 10 družin na čebelarstvo) pa že rahlo smešna. Ampak zakon je zakon. Varoza je še vedno čebelarski bič božji - po anketi naj bi na Celjskem lani pomorila kar okrog 40% čebeljih družin - zato tudi ni bilo nič čudno, da se je največ razpravljalo o zdravilih in izkušnjah z njimi. Pušnik iz Kostrivnice je na to temo predstavil tudi svojo inovacijo za zdravlilno dimljenje čebel, ponudil je kar iznajdljive rešitve, a očitno navzočih ni posebno navdušil. Kot se je v klepetu pokazalo, ima skoraj vsak čebelar svojo "najboljšo" metodo zatiranja varoze, k tej pestrosti pa veliko dodajo še različni trgovski šarlatani, zato ni nič čudnega, da vsako leto umre skoraj polovica čebeljih družin.

Slavljenec Jože, ki je seveda svoje goste najprej bogato pogostil, nam je razkazal svoje čebelarstvo. Ima 35 družin in je daleč najmočnejši planinski čebelar. Zanimivo je, da si vso čebelarsko opremo, od panjev do točila, naredi sam. Čebelariti je začel natanko 12. junija leta 1950, tam okrog 12. ure, ko je neznano od kod priletel roj čebel in se usedel na drevo v bližini njegove domačije na Lipi. Iz tega roja je nastalo vse njegovo čebelarstvo. Leta 1990, to je ob prvem naletu voroje, mu je umrlo kar 26 družin, a se je v nekaj naslednjih letih uspešno pobral, se naučil, kako je treba delati, in danes se te nadloge ne boji več. Na družino letno pridelal od 15 do 25 kilogramov, torej v dobrih letinah tudi po 700 kilogramov.

Planinski čebelarji pred Bobekovim čebelnjakom

Torej se z medom le da tudi zaslužiti?

"Nekaj je, toda dela in stroškov je veliko. Sedaj je med po 700 tolarjev in vsega moramo prodati doma, ali ga podariti sorodnikom in prijateljem. Včasih ga je odkupoval Medex, danes ga menda le še poceni uvaža iz Rusije, menda iz radioaktivnega Črnobila. Spomnim se, pred 50 leti sem s kilogramom meda plačal dnevni zaslužek zidarja, danes pa ni niti za eno zidarsko uro."

Potem ko je predsednik Valentinčič podelil Jožetu čebelarsko odlikovanje in mu predal priložnostno darilo, se je ob obloženih mizi razvila razprava. Zvedel sem, da je Planina čebelarsko še kar zanimiva, z letošnjo letino pa so še posebej zadovoljni. Janja Kolar, imeli so jo kar za Matiko, se je pohvalila, da je letos točila že trikrat in je že doslej pridelala okrog 30 kg meda na družino. Z nekaj manjšo številko se je pohvalil tudi Jazbec z Brda. In še ena posebnost: kot vse kaže, je na Planini najbolj medonosen javor.

F.K.

Kozmetični salon "BARBARA"

Tržnica Šentjur
tel. 063/740-330

» NOVO »

PROFESIONALNI TRETMANI ZA NEGO
TELESA PRI SHUJŠEVALNIH PROGRAMIH
ZA VITKO LINIJO IN NAPETO KOŽO

- OCEAN BODY TREATMENT iz morskih alg
(razgrajuje maščobe, krepi vezivno tkivo, poveča elastičnost in preprečuje nastajanje strij)
- MEDI DRAINAGE
(odstranjuje škodljive snovi in maščobe iz telesa)
- ICE COLD SLIMMING TREATMENT
(odplavlja maščobe in toksine, pospešuje cirkulacijo)

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: (03) 5743-727

- * prodaja zlatega nakita
- * izdelava nakita po želji
stranke z vgrajenimi dragimi
in poldragimi kamni
- * krstna, obhajilna in
birmanska darila

- * ekspres izdelava poročnih prstanov
- * prodaja ročnih, stenskih in stoječih ur
- * prodaja japonskih in kitajskih biserov

VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA DARILA
(graviranje brezplačno)

za vse kupljene
izdelke brezplačno
graviranje

Novi modeli ur OCEAN PACIFIK in STORN.

Izredna ponudba zlatega večernega nakita!

**TRGOVINA
TRAUNER**
Trauner Betka s.p.

v tržnici Šentjur

Nudimo vam
vse vrste
ženskega
in moškega
spodnjega perila,
kopanke, hlačne
nogavice, maje,
kostime, hlače...

Drofenikova 16 ŠENTJUR
Telefon: 03 574 01 42

pon-petek
9. - 18. ure
sobota
9. - 12. ure

Brigita LUBEJ s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
(tržnoprodajni center)
telefon in fax: (03) 5741-381
GSM: (041) 452-436

Brigita
papirnica darilni butik

V TRŽNOPRODAJNEM CENTRU

NUDIMO VAM:

- fotokopiranje
- pisarniški material
- vse za šolo
- darilni program (darila tudi aranžiramo)
- bogato izbiro ženskih torbic, modnih barv in oblik
- bogato izbiro moških in ženskih denarnic

**NA ZALOGI PA ŽE IMAMO
VSE ZA NOVO ŠOLSKO LETO:**
šolske torbe **že od 1666,00 SIT dalje**

**ZA ZDRAVO IN PRAVILNO
DRŽO VAŠIH ŠOLARJEV**
šolske torbe z **anatomsko oblikovanim**
hrbtenim delom in motivi **praviljičnih junakov**

**Pridite in se prepričajte o pestrosti
ponudbe ter ugodnih cenah!**

STANOVANJSKA ZADRUGA ATRIJ z.o.o.
Lava 7, 3000 CELJE
http: www.sz-atrij.si
e-mail: sz-atrij@siol.net
tel.: 063-42-63-110
fax: 063-42-63-136

POZOR ! Kjer je dom, je srce.

- * POSREDUJEMO PRI PRODAJI IN NAKUPU NEPREMIČNIN
- * BREZ STROŠKOV DO PRODAJE NEPREMIČNINE
- * PRI PRODAJI HIŠE VAM NUDIMO BREZPLAČNO CENITEV SODNEGA CENILCA

INFORMACIJE:
TEL.: 063 - 42 - 63 - 120 in
063 - 42 - 63 - 122

Za področje upravljanja z nepremičninami
in posredništvo v prometu z nepremičninami.

RENAULT

PONUDBA MESECA

Mégane Coupé LUX 1.6 16V
(klima, usnje, ABS, Air Bag...)

Pri menjavi **staro za novo** prihranite
pri nakupu **novega vozila Renault*** do

- 180.000 SIT

*(twingo, clio, kangoo in megane)

kredit na položnice za vsakogar (kmetje, študentje, dijaki...)
kredit T + 4.25%
leasing

Prodaja testnih vozil!

ŽGAJNER

tel.: 03 818 22 52, 041 218 413, 041 817 056

Rogaška Slatina -
na obvoznici

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Po največjem uspehu šentjurskega alpinizma

RIFNIK BOLJ POZNAN KOT TRIGLAV

Ne pri nas doma, temveč v svetu. Pa spet ne naš hrib z znanim arheološkim najdiščem, temveč Plezalni klub Rifnik. Nekako tako je povedal vodja šentjurske odprave in predsednik PK Rifnik Franci Gajšek na slovesnem sprejemu alpinistov, ki so letos maja osvojili 8516 metrov visoki Lhotse.

V petek, 9. junija, je pred občinsko stavbo alpiniste pričakalo kakšnih 300 Šentjurčanov. Med njimi seveda svojci srečnih povratnikov s Himalaje, na odru so "nabijali" ponkovski Mrkovci, ob odru so čakali rogisti iz Nove Cerkve, za šankom je brezplačno lastnoročno točil pivo Roman Moškotevc, stregle so prijazne hostese, občinske gospe Martina, Marija in Alenka, tudi brez Rajkota ni šlo, čakal je sam župan Malovrh, v zvestem spremstvu Cveta Erjavca in Zvoneta Leskovška - to je bil zunanji okvir veselega pričakovanja. Naši "himalajci" so si privoščili debelo uro zamude, a jim ob vsem prej opisanem tega ni nič zameril.

In so prišli. Čestitke, objemi, veselje, sreča, rože. Upravičeno: veliko tudi zelo izkušenih alpinistov se s Himalaje nikoli ne vrne. Šentjurčani so se vsi po vrsti povzpeli preko 8000 metrov visoko. Aco Pepevnik je osvojil tudi vrh Lhotseja, ki je njegov že tretji osemtisočak. Prav vsi so se vrnili zdravi, polni novih izkušenj in novih načrtov.

Prvi je v svojem stilu spregovoril Malovrh, predsednik sveta KS Erjavec je izrazil zadovoljstvo, da je predsednik KS ravno v času tega uspeha, predsednik Športne zveze je vzpon na Lhotse označil kot krono letošnjih športnih uspehov.

Aco Pepevnik; prvi Zemljan, ki se je brez dodatnega kisika vzel na Lhotse

Aco Pepevnik, naš 41 letni sokrajan, prvi Zemljan, ki se je brez kisika povzpел na Lhotse, je pred mikrofonom med drugim povedal: "Srečen sem, da vas lahko gledam, vidim. Alpinizem je pač takšen, da se mnogi ne vrnejo, in to jemljemo v zakup. Le splet okoliščin, oprema, vreme, sreča - in privolitev gore

Franc Gajšek, vodja odprave

so nas pripeljali na vrh. Hvala vam za pristrčno dobrodošlico."

Franc Gajšek, vodja odprave: "Ne le plezalni del, tudi spremljanje našega podviga po internetu, pomeni naš uspeh. Ne da se primerjati z nekakšno prvo ligo ali z obstankom v 2. ligi. Odprava je tudi ogromno stala, 450.000 DEM, upam, da je spodbudila tudi našo občino in domače sponzorje, da bodo z nami na prihodnjih podvigih."

Boštjan Jezovšek, najmlajši član odprave, tudi član šentjurskega literarnega društva: "Kako srečen sem, da sem spet tu. V Himalaji sem se veliko naučil o življenju. Res bom o tem moral nekaj napisati v našem literarnem zborniku."

Boštjan Jezovšek: s Himalaje je prinesel ozeblino, ki si jih zdravi v laškem zdravilišču

Potem so se za mikrofonom zvrstili tudi drugi člani odprave, od skromnega, žilavemu južnoameriškega indijancu podobnega Mlinarja, do zdravnika odprave Klemena Jagodiča. Še najmočnejša in razmisleka potrebna se mi je zdela zdravnikova izjava: "Višje sile so nam pomagale".

Večer so naši Himalajci zaključili v pravem gostilniškem vzdušju pri Bohorču.

Svojo srečo so v "klasični" gostilniški gneči radodarno delili s svojci, prijatelji, znanci..., prepevali, se trepljali, objemali, pili. Za njihovo mizo je obsedel le župan Malovrh, katerega narejena prijaznost nikakor ni šla vstric s sproščenimi čustvenimi izlivi srečnih alpinistov. Predsednik Športne zveze Leskovšek je menda odšel domov. Domnevam, da ga je užalil dialog z vodjo odprave Gajškom pred mikrofonom. Tudi sam nisem našel

Viki Mlinar

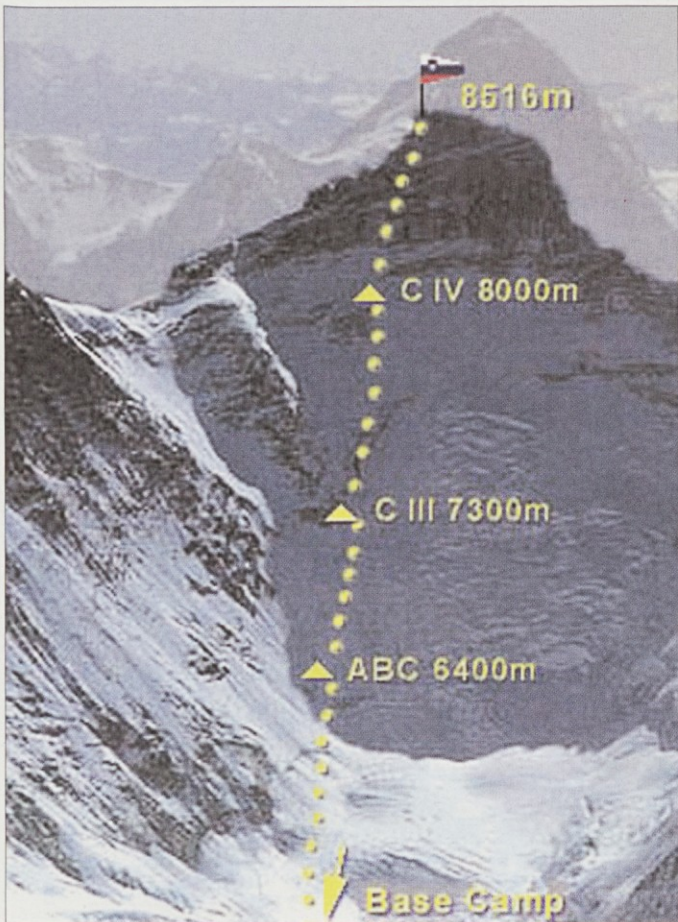
pravega stika z vzdušjem, zato sem bil kar vesel, da je vodja odprave Gajšek pristal na pogovor zunaj na vrtu.

Franca Gajška poznam še iz njegovih "pionirskih" let, ko mi je kot prodoren šahist, podobno kot marsikomu drugemu, znal zbiti šahovsko samozavest. Zdaj je že nekaj let podjetnik v Ljubljani, očitno vpliven, saj se vsake toliko časa pojavi v časopisih v povezavi z nakupom ali prodajo tega ali onega podjetja oziroma delnic. Od njega sem hotel zvedeti predvsem, kako je s finančno platjo šentjurske himalajske odprave.

"Težave imamo. Vsak od fantov je zbral s pomočjo svojih malih sponzorjev po 5000 dolarjev, nekaj od tega je priteklo tudi iz šentjurskega okolja, večji del

Dušan Debelak

Smer vzpona po zahodni steni (VIR: lhotse.sirol.net)

stroškov pa še ni pokrit. Imeli smo dogovor s Telekomom, ki naj bi nam skupaj s svojima firmama SiOl in Mobitel zagotovil 15 milijonov tolarjev, a se zdaj izmotava z različnimi izgovori, pa čeprav je z nami in našim internetnim prenosom zaslužil vsaj 30 milijonov. Kako se bo razpletlo, bomo videli. Šli bomo tudi na sodišče, če bo treba. Trenutno je tako, da se je himalajska odprava zadolžila pri našem podjetju LIST v višini 300.000 DEM. Če nam je kaj dala tudi šentjurska občina, ne vem, zagotovo pa ne gre za več kot tisoč ali dva tisoč mark."

Si iz tega alpinističnega podviga Ti in tvoje podjetje obetata kakšne koristi?

"Prav nobenih. Motivi so povsem drugeje. Zdaj sem bil že tretjič v Nepal, na Gori, kot se reče v žargonu in še bom prihajal. Alpinisti so nekaj posebnega kot je nekaj posebnega doživetje Nepala, Himalaje. Gre za karmo, za doživetje sebe kot delčka vesolja in kot boga hkrati, kot doživetje doma, kamor te vedno vleče. Tam ljudje niso obremenjeni s seboj, z denarjem, vrednoti sta prijaznost in sobivanje. In vse bolj verjamem v modrost mojega prijatelja iz Nepala, ki pravi: "Everest je mati zemlje, njegov vrh je bog, religije pa so poti, ki vodijo do njega."

Verjameš v boga?

"Ne verjamem v po naše oblikovanega boga, verjamem pa v nerazumljivo višjo silo, v dobre in slabe ljudi, verjamem v energijo, znanje in duh človeštva, ki se na različne načine prenašajo iz roda v rod, v reinkarnacijo, karmo..."

Torej se vračaš na Goro?

Vsekakor. Toda sem realist, denar vendarle ne prihaja sam od sebe, brez njega pa ne gre.

F.K.

Najučenci na šoli F. Malgaja

V petek, 16. junija 2000, je bila zaključna prireditev OŠ Franja Malgaja Šentjur ŠOLSKI UTRINKI. Predstavili so dogodke, ki so zaznamovali letošnjo šolsko kroniko, in podelili priznanja in nagrade najuspešnejšim učencem.

NUŠA PEPERKO, učenka 7.a

Dosegla je bronasto priznanje iz kemije, fizike, matematike, logike in zgodovine, srebrna priznanja iz matematike, logike in zgodovine ter zlati priznanji iz logike in zgodovine.

redkokdaj povedo kaj novega. Verjetno je z mislimi pri napravi, ki mu vsaj za kratek čas uresniči vse sanje, kot je sam zapisal. Ta naprava je računalnik, ob katerem preživi ure in ure in ga v vsakem pogovoru vsaj enkrat omeni. Ne boste verjeli, tudi v šolskem spisu, ki naj bi govoril o Francetu Prešernu, mu je uspelo: spisa ni zaključil s slavošpevom velikana slovenske književnosti, ampak s pravo hvalnico računalniku. Rezultat je bila čista petica. Fant verjetno tudi Prešerna obvlada do potankosti, saj močno dvomim, da je učiteljico slovenščine očaral z računalnikom.

UROŠ JENIČ, najboljši športnik šole

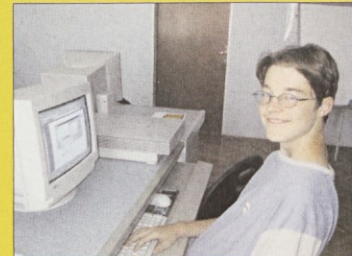

Uroš je aktivno sodeloval v vseh šolskih reprezentancah, ki so tekmoval na občinskih in področnih tekmovanjih.

Njegova najbolj priljubljena športna zvrst je nogomet, ki ga trenira v NK Šentjur že vrsto let.

JURE VARLEC, najboljši učenec šole

Jure je učenec, ki med šolskimi urami ležerno počiva, ker mu učitelji le

Jure nima le znanja, s katerim se je dokopal do srebrnega priznanja iz angleškega jezika, slovenskega jezika, Vesele šole in bronastega iz matematike in fizike, ampak tudi izjemen stil in moč prepričevanja. Jure pa ima tudi vrline, ki jih v današnjem svetu tako pogrešamo: spoštovanje, prijaznost, pripravljenost pomagati.

(iz OŠ F. Malgaja)

Zlata knjiga je dobila novo generacijo

Ob zaključku šolskega leta so učenci OŠ Hruševac pripravili svojim staršem - pravzaprav ne staršem, temveč svojim mamicam, kajti očetov je bilo na prireditvi le za ščepec - akademijo. Sam program, čeprav prijeten in primerno kratek, se mi je skoraj zdel preveč resen za tako vesel dogodek.

Lutkovna igrice o mavrični ribici s plesnim nastopom, pa nekaj recitalov in pevski nastop, so bili le kulisa za najpomembnejši dogodek - slovesen vpis v Zlato knjigo najboljših učencev - osmošolcev. To čast so si prislužili: Anja Čater, Nina Gaberšek, Mateja Gobec, Simona Kostanjšek, Mateja Martinčič, Anja Arbajter, Aleksandra Popdrekar, Jože Strašek in Tina Vengust.

GENERACIJA 1999 - 2000

Ob tej priložnosti so na šoli izdali tudi zbornik "Prvih 5 let osnovne šole Hruševac",

v katerem so predstavili svojo dejavnost in vse oddelke in učitelje. Poleg fotografij so bile tudi kratke samopredstavitve vseh učencev, bodisi grafične ali besedne. Presenetili so me zlasti učenci 7. a s svojimi filozofskimi "izbruhi". Takole sem prečital: Lepo je živeti v zateženem življenju (Tadej); Ko se rodiš - so veseli, ko umreš - so žalostni, ko živiš - jim je vseeno (Ana); Ljubi ga, kakor on tebe, "zajebi" ga, preden bo on tebe (Danijela); Da si nakoplješ težave, ne rabiš lopate (Blaž); Biologija je veda, ki življenje razjeda (Matjaž)...

F.K.

Nova ISDN izbira!

1
ENKA

2
DVOJKA

3
TROJKA

4
ŠTIRKA

V novih paketih ISDN je vse, kar vaš analogni telefonski priključek potrebuje za prehod na ISDN, le da lahko odslej izberete tudi **prenosni ISDN telefon Eurit 133** švicarskega proizvajalca Ascom.

Telefon združuje svobodo in vse prednosti digitalne telefonije: display na slušalki, obsežen spomin, kodiran signal, možnost zadržanja klicev, prevezovanja in konferenčnih klicev, zmogljive baterije.

Izbrali boste sami, svetujemo vam lahko mi.

Nasveti in brezplačne informacije na številki

080 3000

SVET GOVORI HITREJE!

Telekom
Slovenije

“Javor se ziblje” - v šoli pa spet nepopisna gneča

Komaj 14 dni po krstnem koncertu Ljudskih pevcev s Prevorja je bila dvoranica v novi šoli spet prizorišče kulturnega dogodka in približno enake gneče ter saune kot prvič. Tokrat je imel svoj dan že dobro poznani tercet DOMIMA. Bil pa je brez svojega zadnjega zloga “MA”, kajti Majdo Rezec, ki jo ta zlog označuje, je, kot vse kaže, dokončno zamenjala druga odlična pevka, Martina Zapuškova iz Doropolja. In priznati je treba, zelo uspešno.

DOMIMA, ki se je uveljavila s svojimi ljudskimi pesmimi in je z njimi začela vsaj domačine rahlo dolgočasiti, je očitno naredila korak naprej in je pričela spreminjati svoj repertoar. Po moji oceni se je pričela počasi približevati zabavni sceni, kar je pomembna odločitev. Ljudsko pesem seveda lahko goji še naprej, na nastopih, kakršen je bil v petek, 26. maja, pa je potrebno poslušalstvo tudi zabavati. Pa seveda čim manj z najetimi muzikanti in humoristi. Kot vse kaže brez slednjih na Prevorju še ne gre, kar je tudi moja edina zamera tej prireditvi. No, lahko bi ji pripisal še eno: v dvorani je bila namreč huda gneča in tisti, ki smo prišli zadnji hip, smo ostali lepo zunaj pred vrati. Kasneje mi je sicer uspelo pretihotapiti se skozi kuhinjo v prireditveni predprostor, za en nastop pa tudi v samo dvorano, kjer sem začasno zasedel stolček nastopajočega velenjskega citrarja Marinška, a sem bil kar hitro hvaležen usodi, ki me je pustila pred vrati, kajti v nekaj minutah sem bil moker od potu. Bilo pa je dovolj, da sem videl, da so si Prevorjani naredili odlično sceno, pred odrom se je res zibal celo pravi pravcati javor, v živo sem spremljal tudi en nastop DOMIME. In to tistega s citrarjem in brušenjem kose, ki je, sodeč po aplavzu, zelo navdušil poslušalce. Brušenje kose je kajpada moško delo in ga je gospa Rezec, čeprav ji je šlo kar dobro od rok, takorekoč nasilno poženščila, a ji

tega ni nihče zameril. Morda tudi zato, ker so punce (pardon: dve gospe in ena punca) kar odlično opravile svojo pevsko preizkušnjo. Mislim, da celo najboljšo, od kar jih poznam.

Potem sem moral vrniti svoj sedež citrarju, kar sem zaradi klimatskih razmer kar rad storil, nekaj časa še oprezal izza vrat in neuspešno lovil besede in zvoke, ki so prihajali iz dvorane in opazoval reakcije poslušalcev v dvorani na nastope. Mislim, da so se najslabše odrezali muzikanti. Ponudba kvalitetne glasbe je pač ne elektronskih medijih takšna, da je pri takšnih nastopih v živo menda res težko dvigniti publiko. Pa četudi gre za skoraj domači šentviški “Nasmeh”. Vsekakor se ni dalo prezreti, da je bilo zelo veliko poslušalcev s Planine in Šentvida. Najprej sem misli, da zaradi kulturne suše na Planini, potem pa, ko so mi gospe iz DOMIME povedale, da so vse tri doma s Planine, mi je bilo kaj jasno, zakaj tako.

Še pred koncem prireditve sem spet “popotoval” skozi kuhinjo, kjer sem lahko občudoval bogato obložene mize, ki so dokazovale, da številni sponzorji niso zastonj napisani na vabilu. Mimogrede sem ukradel eno “breskev” in moram povedati neznani gospodinjji, ki jo je ustvarila v svoji kuhinji, da je bila super.

F.K.

POJTE, POJTE, DROBNE PTICE

Vsako leto na pomlad osnovna šola v Dobju odpre svoja vrata. Tradicija, ki jo v Dobju gojijo že osmo leto, tako poskrbi, da vsaj en dan v letu šola ni samo izključna domena otrok in se pri starših ne omeji samo na nujno zlo roditeljskih sestankov. Da vseh ostalih, ki z njo nimajo nobenega stika več, sploh ne omenjam.

Priprave na ta dan trajajo vse leto in ni ga človeka na šoli, ki ne bi z njimi dihal in vložil svoj del v pisan mozaik. Vsako leto izberejo projektno temo in jo potem pri vsakem predmetu obdelajo s posameznega področja. Letos je bilo vse v znamenju ptic. Pojte, pojte drobne ptice, so naslovili prireditve in 20. maja sem med otroci dobila občutek, da so se gesla oprijeli tudi sami. Radoživost, smeh in pesem je odmevala po vseh kottičkih majhne, a prijazne šole.

Tako kot prejšnja leta je bila osrednja prireditev v šolski telovadnici. Na odru so se tako ali drugače zvrstili verjetno vsi osnovnošolci in več kot dveurni program je bil zelo raznolik. Veliko se je pelo, plesalo, recitalo, pa še naučiti se je dalo marsikaj. Tudi razstava je bila taka. Ptičja okostja pri biologiji, ptičje slike in kipci pri likovnem pouku, ptičja pogača pri gospodinjstvu, ptičje pesmi pri glasbi... Ptički na sto in en način pač. Najprivlačnejši del razstave je bil verjetno tisti, ki je nastal v sodelovanju z lovci. Nagačene ptice so imele ves čas dosti občudovalcev. Mladi tehniki pa so se izkazali z umetelnimi ptičjimi hišicami.

Gospa Marija Robič, koordinatorka in vodja projekta, je bila po končanem programu videti

zadovoljna, čeprav je priznala, da je vsako leto težje najti temo, ki bi bila dovolj široka za vsa področja, pa vendar dovolj zanimiva in oprijemljiva.

Gostoljubje se s končanim program seveda ni končalo. V šolski jedilnici, ki je ob tej priložnosti kar pretesna, se je ob prigrizku zbralo staro in mlado in še malo pokramljalo. Ravnatelj g. Krampl je vidno ponosen opravil vlogo gostitelja.

Že kar nekaj let imam to srečo, da ne zamudim dneva odprtih vrat, saj v Dobju nikoli ne pozabijo na Šentjurske novice. In letos sem se zalotila ob misli, da se tu ne da nič več storiti. Nobeno tarnanje ne pomaga, kako zelo težko je vse skupaj. Prireditve se je vrasla v kraj, zlezla Dobjanom v srce in dvomim, da si jo bodo pustili vzeti. In kot sta Sabina Jager in Mirica Šafran zapisali v priložnostno glasilo novinarskega krožka o pticah, si je verjetno marsikateri obiskovalec ob odhodu zapisal v srce o otrocih:

Spomladi zopet pridejo,

nam srca oživijo,

pesem nam zapojejo in zopet odletijo.

To je že tradicija, ki jo poznamo vsi,

z jokom poslovimo se, z upanjem, da vrnejo se.

Saška

Kdaj bo kino zopet zaživel?

S šentjurskim kinooperaterjem, g. Cvetom Goležem, ki se s tem poslom ukvarja od leta 1993 naprej, smo se pogovarjali o problematiki šentjurskega kina.

V zadnjih desetih letih smo pričali hude stagnacije obiska in posledično tudi kvalitete kino predstav v Šentjurju. V najboljših časih se je v enem mesecu prodalo preko 900 vstopnic, sedaj pa predstave praviloma ne obišče več kot 20 ljudi, čeprav je cena vstopnice preverjeno najnižja v širši regiji. Ker je v šentjurskem kulturnem domu, kjer se odvijajo predstave, tudi mnogo drugih aktivnosti, so termini za kino zatorej precej neugodni.

G. Golež opozarja na zastarelost opreme, saj projektor spada prej v muzej kot pa v kino, ozvočenje pa še zdaleč ne dosega ravni, ki jo gledalci zahtevajo. Ocenjuje, da bi za investicijo v posodobitev naprav bilo potrebnih približno 1.000.000,00 SIT. Lokalna skupnost, ki naj bi skrbela tudi za to obliko družabnega življenja, pa v ta namen praktično že desetletja ni vlagala. Dodal je tudi, da izkušnje v drugih krajih kažejo, da so po podobnih vložkih doživeli opazno povečano obisk.

Zaradi specifične tržišča bomo v Šentjurju vsaj avgusta gledali filme, ki bodo bolj v koraku z večjimi slovenskimi mesti. Zanimiva je tudi ideja, da bi v Prireditveni abonma Šentjur že naslednje leto vključili nekaj večnozelenih uspešnic.

br

Kino Šentjur v juliju

Početniški kino 1. 7. ob 10h,

Svet Igrač, 300 SIT.

Sobota 8. 7. in nedelja 9. 7.,

Misija na Mars.

Petek, 21. 7. in nedelja 23. 7.,

Notting Hill.

Petek, 28. 7., nedelja 30. 7.,

Hurikan.

Predstave bodo predvidoma ob 20h, cena vstopnice 400 SIT.

JULIJA IMAJO ROJENI TEGA MESECA VSTOP PROSTI Za uporabo te ugodnosti je treba predložiti dokument.

MePZ Sv. JAKOB SPET BLESTEL

11. junija je MePZ Sv. Jakob priredil svoj letni koncert v župnijski cerkvi na Kalobju.

Časa, ki zdaj ni več naklonjen raznim celovečernim koncertom in že vse preveč poletno razpoloženje sta botrovala temu, da so koncert priredili v nedeljo po maši. Lepo vreme, binkošni praznik in seveda pevski gostje so cerkev napolnili do zadnjega kotička. Prepevali so tudi med bogoslužjem, po maši pa smo imeli priložnost slišati pesmi, ki znova in znova prevzamejo človeka, ne glede na to, kolikokrat jih je že slišal. Amazing grace, Ave Marija, pa tudi kakšna ljudska je bila vmes. Zgodba zase so mladi pevci Tina, Luka in Blaž Zupanc, ki so zapeli priredbo Juvanove hvalnice Slomšku. Aplavzu kar ni bilo slišati konca.

Koncert je bil sicer kratek, vendar dovolj dolg, da smo se imeli znova priložnost prepričati, da zborovodja Franc Kapel vodi enega najkvalitetnejših zborov v občini. **Saška**

LITERARNI VEČER S TANJO PLANKO

Tanja Planko je mlada obetavna pesnica iz Lažiš pri Dobju, ki je že izdala pesniško zbirko in se v svojem ustvarjalnem delu ne ustavlja. V začetku junija je z literarnim večerom gostovala v kulturnem društvu Kalobje.

Kakih dvajset obiskovalcev zelo različnih starosti je prisluhnilo Tanji, ki je prebiral svoje pesmi. Včasih melanholična, senzibilna, na trenutke šokantna, vedno pa dinamična Tanja je znala pustiti pečat s svojo poezijo. Mlada duša, ki ne samo da čuti in je pozorna na tisto nekaj več, različna je v tem, da ji ni vseeno. Vseeno za svet okrog sebe, za ljudi, za njihova čustva.

Njena poezija je prej težka kot ne in najmlajši poslušalci so se morda izgubili že takoj na začetku. V resnici pa je bilo težko karkoli pričakovati. Vse je bilo preveč novo. Preveč za smeh, preveč za osuplost, preveč za razumevanje. Ostalo pa je veliko – za razmišljanje.

Očitno dovolj, da se je povpraševanje po Tanjini zbirki že naslednji dan precej razmahnilo. **Saška**

Novi album v slovenskem teksasu

Jenki se je razjezil

V manj kot letu dni je Janko Narat - Jenki s Planine obelodanil že drugi glasbeni izdelek. Še vedno deluje pod ideološkim in tehničnim vodstvom Celjana Alexa Bassa, kar pa je večinoma vse kar ga veže na prejšnji projekt, imenovan Recidiv.

D o popolnega obrata je prišlo na področju tematike, ki je predvsem družbeno kritična, nič več obarvana v bre zskrbnem šank-slogu. Naslovi CD ploščka *Mrtvi in pokopani* govorijo kar sami zase: Dol na dnu, Veze in pozna nstva, Kapitalizem, Jebeš tako demokracijo, Parlam ent, Noben mi nič ne more, Spizdi... Skoraj podvojeno št evilo skladb pomeni mnogo več agresivnosti. Ni več du ha o pesmicah in refrenčkih, ampak je na delu sporočil na zgoščenost, podkrepjena z izrazitejšimi in hitr ejšimi rifi, ki ponekod dobivajo kovinski prizvok. J anko sam pa vse skupaj definira kot nekakšen naturalni stični pankrok.

Mrtvi in pokopani so na voljo izključno na naslovu: JNA Records, Planina 40a, 3225 Planin a. **br**

“Zlati sonček” na obisku pri Malgaju

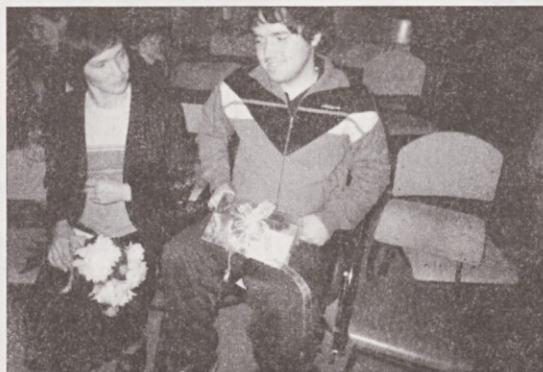
Prišli so iz vrtca na Pešnici, iz oddelka male šole. Resnici na ljubo, niso prišli, temveč so se pripeljali s kolesi. Z vzgojiteljico Cvetko Jelen na čelu so smeli zvoziti dva ali tri kroge po Mestnem trgu, pred Malgajevim spomenikom pa so tudi pozirali za Šentjurske novice. Gre za akcijo “Zlati sonček”, katere sestavni del je preizkus različnih spretnosti. Tako je naših 22 malih biciklistov s Pešnice imelo že za seboj preizkus spretnosti z žogo, rolanju, in smučanju ali drsanju, opravili pa so tudi že 6 potrebnih “tur” oziroma izletov. Zaključni izlet, na katerem so mladim spretnostem podelili diplome, se je zgodil 17. junija na Celjskem gradu.

SMEH IN SOLZE ZA ALEŠA

Mladina na Kalobju počne skupaj veliko stvari. Obvezni petkovi večeri jih zberejo na šolskem igrišču, kjer se bije boj za nogometno ali odbojgarsko žogo, družijo se v okviru športnega in kulturnega društva in čeprav je včasih v zraku občutek mrtvila, se vedno kaj dogaja.

Tako se je porodila ideja. Ideja, da bi nekomu pomagali, naredili nekaj z namenom in predvsem pokazali prijatelju, da v vsej svoji radoživosti nismo pozabili nanj. Na Aleša.

Aleš Kovačič je osemnajstletni fant, ki ga je prizadela mišična distrofija. Že vse od začetka je imel težave pri hoji in čeprav je prve razrede še obiskoval na kalobški osnovni šoli, je šlo vse težje. In če je redke korake še zmoget, tistih po stopnicah in v avtobus kmalu ni več zmoget. Sošolci so mu pri tem pomagali, a kljub temu je šolanje nadaljeval v zavodu v Kamniku. Bolezen je napredovala in kmalu je bil povsem vezan na voziček. Tam se je tudi izučil za poklic elektronika. Domov je prihajal za počitnice in ob vsakem drugem vikendu. Tako smo ga malo videvali.

Z letošnjim junijem pa Aleš prihaja domov. Dobil je končno spričevalo, veliko izkušenj in še več želja ter pričakovanj. Žal pa te prej ko slej trčijo ob kruto realnost vsakdanjega življenja. Mama Marjana in oče

Rado sta zaposlena v Alposu, minimalni mesečni dohodki pa težko pokrijejo že stroške vsakdanjega življenja, ki so šele krediti in večji izdatki. Mlajši bratec Tomaž je tisti, ki skrbi za veselje pri hiši. A kaj več pri svojih šestih letih ne more poskrbeti. Tu je še očetova epilepsija in kmetija, ki zahteva ogromno, da pa malo. Večina bremena tako pade na mamo Marjano. Vse prej kot rožnato.

V okviru kulturnega društva smo tako pripravili kratko komedijo Čevljev ni! Igralci so se nadvse potrudili in od smeha so se tresle šipe na oknih. V dveh predstavah so sodelovali tudi Tavžentrože, Aleš Bukovšek z muzikanti in osnovna šola Kalobje.

Vstopnic sicer nismo prodajali, a bi lahko rekli, da je bilo obakrat razprodano. Skupaj s sponzorji: ALPOS ŠENTJUR, ACI AVTO, KS KALOBJE, Leopold Mlakar, Mirko Teržan, Območna enota Rdečega križa Šentjur, Cvetko Mlakar, Ivan Mlakar, Silva in Branko Kolar, Franc Trupej, Zvonko Vrečko, Alojz Mlakar, Ivan Gračner, Antom Mlakar in obiskovalci obeh predstav smo zbrali 416.000 tolarjev.

Z željo, da bi še naprej ostajali v stiku in da bi mu izpolnili veliko željo, pa smo mu kupili mobilni telefon. Alešu so se svetile oči od veselja, vsem ostalim pa od solz. Tako malokdaj se spomnimo na tiste, ki imajo v življenju resnične težave in tako malokrat smo hvaležni za stvari, ki se nam zdijo samoumevne. Pa niso. Aleš to čuti vsak dan znova.

Imel je sicer to srečo, da so mu v zavodu pomagali kupiti električni voziček. A ob prihodu domov bo treba za bivanje pripraviti še ogromno stvari. Radi pa bi mu uredili tudi majhno delavnico.

To je eden od dogodkov zaradi katerih mi je večkrat toplo pri srcu. Človek ne more ravno izbrisati vsega hudega in ozdraviti vsake rane, toda nihče ne more reči, da ne more položiti vsaj obkladka nanjo. In žal mi je za tiste, ki so se sposobni zgolj namrdniti: “Voziček ima? Saj drugega pa ne potrebuje!” Ali še huje: “To se nas ne tiče!” Kako majhna sprememba in kako kratek trenutek lahko povzroči, da takšna stvar začne zadevati prav vsak delček našega življenja.

Hvala vsem, ki ste dokazali, da vam ni vseeno.

Saška

Mladi tehniki iz Dobja med najboljšimi v državi

Na osnovni šoli Dobje imajo zelo aktiven krožek mladih tehnikov, ki svoje delo že nekaj let več kot uspešno prikazuje na regijskih in državnih tekmovanjih. Njihov mentor Boris Pušnik vsako leto zastavi vsaj eno nalogo, ki bi lahko na najvišjem nivoju posegla po zlatu. Letos 3. junija na državnem tekmovanju mladih tehnikov v Ljubljani pa so dosegli kar dve prvi in eno peto mesto.

Za ilustracijo naj povem, da je morala vsaka naloga najprej zmagati na regijskem tekmovanju in da je končni rezultat prinesel celotni celjski regiji tri prvake. Če pomislimo, da sta kar dva od teh iz Dobja, gre za več kot zavidljiv uspeh.

V kategoriji "oblikovanje in tehnološki postopki" sta **Petra Kolar** in **Jurij Pušnik**, oboje sedmošolca, predstavila postopek pridobivanja čebeljega voska in postopek vlivanja sveč iz njega. V kategoriji "strojništvo" pa sta šestošolca **David Tanšek** in **Gregor Bukovšek** skonstruirala in izdelala napravo za uničevanje zajedalca varroje jacobson v čebeljem panju. Obe nalogi sta na državnem tekmovanju zasedli prvo mesto.

Peto mesto pa je dosegel petošolac **Rok Kovačič** v panogi "iz učenčeve delavnice" in sicer za izdelavo votlega šila in pirografa.

Vse tri naloge si je bilo mogoče ogledati na razstavi v šolski jedilnici. Mene, in po pripovedovanju tudi vse ostale nepoučene, so najbolj fascinirali izdelki iz čebeljega voska. Jurij je bil zadolžen za celoten postopek pridobivanja in vlivanja izdelkov, Petra pa jih je umetniško poslikala. Nastale so sveče, razni okraski, čebelnice; skratka tako lepe stvari, da bi šle gotovo za med, če bi jih prodajali. Žal pa se kakšna široka proizvodnja ne bi obnesla, ker je čebelji vosek preveč dragocen in na kratko predrag. Težko sem se odtrgala od te paše za oči, a mi je bilo jasno, da je g. Pušnik na naslednjo nalogo veliko bolj ponosen. Po pravici povedano pa mene star panj in brezoblična cevka s črpalko zraka na sredini ni

najbolj pritegnila. Se je takoj videlo, da nimam pojma. V čebelarstvu je namreč izredno nadležen zajedalec varroja jacobson. Gre za živalco, ki se prisresa na čebelo in jo v kratkem času tako izmozga, da jo čebele izvržejo. Če pri tem nič ne ukrenemo, se lahko od panja poslovimo, najprej od enega in tako naprej. Do sedaj so se uporabljali posebni obliži, ki pa niso najbolj učinkoviti, ogenj v panju čebele ugasnejo, torej kaj storiti?

S posebno pripravo, ki so jo izdelali pri tej nalogi pa uporabijo cigareto in nekaj kapljic strupa in jih s črpalko v dimu razpršijo v panj. Tobak čebele pomiri, zajedalec pa je uničen, saj dim zajame celoten panj. Brihtno, ni kaj. Inovacija, ki bo marsikateremu čebelarju povrnila miren spanec.

Najmlajši Rok je izdelal votlo šilo. Stvar je sicer zelo preprosta, vendar je sama ideja neverjetno koristna in uporabna. Izdelal je tudi pirograf, ki ima pred običajnim cel kup prednosti. Pa dovolj o tem. Mimogrede, pirograf

je tista zadeva, s katero vžigajo risbe v les. Pa nikar ne mislite, da ste edini, če tega niste vedeli. Roku, ki je bil od vseh najbolj zgovoren, se zdi najbolj smešna tista članica komisije, ki je rekla: „A pirograf? Ja to spada pa pod pirotehniko.“ Rok je modro pokimal: „Ja, ja.“ Res, da ni vedel, kaj je to pirotehnika, pa bi se takoj bolje počutil, če bi vedel, da se tudi njej očitno ne sanja, kaj je pirograf.

Gospod Pušnik, taki uspehi ne pridejo sami od sebe, vi pa jih vsako leto nanizate kar nekaj. Kakšen je recept?

Imeti moraš sistem in vse je odvisno, da izbereš otroke, ki jih te stvari resnično zanimajo. Največja napaka bi bila, če bi šel enostavno v osmi razred in se odločil, da bom odkrival Ameriko. Stvari je treba graditi postopoma. Že v nižjih razredih jim dam različne naloge, prilagojene njihovim sposobnostim. Te so predvsem za to, da jih pritegnejo in navadijo načina dela na takšnih tekmovanjih. Z eno nalogo v višjih razredih pa ciljам na najvišja mesta. Letos je bil pač uspeh toliko večji. Verjetno sem v prednosti tudi zato, ker izhajam iz stroke. Po poklicu sem strojni inženir, kar pomeni, da mi je praksa bližje kot bi mi bila, če bi bil primarno iz pedagoškega poklica.

Iskrene čestitke dobjanskim prvakom in prepričana sem, da jih bodo v prihodnjih letih dobili še nekaj. Rok mi je obljubil, da se naslednje leto spet vidimo. Navihani nasmešek mi je izdal, da nima namena ostati "le" peti v državi. **Saška**

Valeta v Slivnici letos drugačna

Duh generacije letošnjih osnovnošolcev bo še dolgo preveval prostore slivniške osnovne šole, v prvi vrsti zaradi njihove živahnosti (ki je na trenutke prerasla v neprimerno obnašanje), navsezadnje pa tudi zaradi dosežkov nekaterih učencev.

Predvsem zaradi prvega je bila letos valeta zunaj šolskih prostorov. Učenci, njihovi starši, z nasveti pa tudi učitelji, so zaključno rajanje organizirali v prostorih slivniškega kulturnega doma.

Osmošolci so pripravili kratek, za soparno dvorano pa še vedno predolg, program: predaja ključa sedmošolcem, nekaj konkretnih na račun učiteljev, poslovilna himna... Zaključek je bil primeren tudi zato, da je ravnatelj poleg spričeval podelil še priznanja in pohvale učencem, ki so svoje znanje dokazovali na različnih tekmovanjih. Teh učencev ni bilo malo, med dobrimi pa je bilo tudi nekaj najboljših. **Silvija Šarlah** je na državnem tekmovanju v znanju nemščine osvojila prvo mesto, si s tem zaslužila zlato priznanje ter tedensko bivanje in izpopolnjevanje iz nemškega jezika na Dunaju (zlato priznanje iz znanja nemščine si je zaslužila tudi učenka OŠ Dobje **Anja Guček**). **Silvija** se je izkazala še na

veselošolskem tekmovanju ter v znanju materinščine. Na državno tekmovanje iz nemškega jezika pa se je uvrstila tudi **Katja Kovačič**. V znanju iz fizike in matematike se je najbolj izkazal **Simon Zelič**. **Tjaša Jazbinšek** je svojo vsestranskost dokazala s srebrnim Cankarjevim priznanjem, srebrnim priznanjem iz znanja fizike ter z uvrstitvijo na državno veselošolsko tekmovanje. V veseli šoli sta se na državni ravni pomerila še **Matod Gradič** ter **Vesna Bobek**. **Špela Hrovatič** pa je ime slivniške osnovne šole ponesla tudi v svet športa, tako na regijskem kot na državnem tekmovanju v atletiki.

Letos prvič je valeta lahko trajala tako dolgo, kot so želeli učenci sami oziroma njihovi starši. Okrog desete zvečer so imeli starši zabave v gostilni Lesjak dovolj in so jo morali imeti tudi njihovi nadebudneži v kulturnem domu. No, še vedno bolje kot prejšnje generacije, ki so

zaključno rajanje morale končati še ob belem dnevu. **N. G.**

Bili smo v Prekmurju

Rada hodim na izlete, še posebej končne. Vedno so zabavni, zanimivi, pa tudi poučni.

Potovali smo z agencijo Atlantis, naš vodič pa je bil gospod Igor.

Najprej smo šli na Ptuj. Ogledali smo si grad, zelo nam je bil všeč. Vožnjo smo nadaljevali proti Ljutomeru. Ogledali smo si lončarijo Žuman, kjer so nam pokazali, kako se delajo lončarski izdelki. V Veržetu smo videli plavajoči Babičev mlin na Muri. V lepem okolju in na svežem zraku smo pomalicali. V Lipovcih smo obiskali družino, ki izdeluje izdelke iz slame. V Radencih smo se sprehodili skozi park, se posladkali s sladoledom in si v bližini ogledali novejši cerkev. Za konec smo se ustavili še v Mc Donaldsu, kjer smo se pošteno najedli. **Nastja Kos, 5.a, Slivnica**

"Izberi življenje"

Čeprav sem to geslo slovenske sinode često slišal, moram priznati, da se nisem uspel nikoli dokopati do njegovega bistva. Pravzaprav se nikoli nisem posebno potrudil, da bi ga razumel. To sem sklenil popraviti in tako sem se v nedeljo, 28. maja, znašel v cerkvi na Ponikvi na svetoletni dekanjski pobožnosti, s katero so naše župnije zaključevale dekanjski sinodalni dan. Zlasti napoved prisotnosti dr. Stresa, enega od vodilnih slovenskih teologov, je bila obetavna.

Začelo se je obredno. Pred oltarjem devet duhovnikov, v sredini dr. Stres in dekan Zemljič, ob njiju slivniški župnik Šramel, šentjurski kaplan Koren, ponkovski župnik Herman, drugih pa niti poznal nisem. Ubrano so peli litanije Imena Matere božje. Pred stranskim oltarjem zbrani pevci, prišli so menda iz vse dekanije, vsaj šentjurskih cerkvenih pevcev je bilo veliko med njimi, so jim še bolj ubrano odgovarjali. Med presledki so zapeli posamezne kitice najbolj znanih Marijinih ljudskih cerkvenih pesmi. Tudi po končanih litanijah se je obred nadaljeval po znani šabloni, ko z molitvijo in pesmijo sodeluje vsa cerkev. Čeprav je bilo vzdušje kar pravo, splošna pobožnost je takorekoč lebdela v zraku in je napolnjevala vso cerkev, me je pričelo črvičiti, ali se bo sploh zgodilo kaj "razumskega" oziroma ali bo dr. Stres spregovoril.

Ker mi sama pobožnost ni in ni zlezla pod kožo, sem pač "od zunaj" opazoval dogajanje v cerkvi. Ponkovska farna cerkev je brez dvoma lepa, sredi vročega popoldneva, bilo je ob 15. uri, pa je bila tudi prijetno hladna. Oltarji so dajali videz zaprašnosti. Ali so to res, ali je šlo le za videz, ne vem. Poznal sem veliko ljudi, prišli pa so z vse občine, iz Loke, Slivnice, Šentjurja... Bilo je razmeroma veliko žensk in veliko mladih. Ker cerkev ni bila "nabito" polna, sem najprej pomislil, da gre za "delegatsko" pobožnost, pa so sosede rekli, da ne. Ženske so praviloma aktivno sodelovale, glasno molile, pele, moški pa v glavnem ne.

Kar precej je bilo tudi dolgočasen obrazov, ki so podobno kot jaz pogledovali okoli sebe.

Dvignil sem ušesa, na vrsti je bila pridiga in dr. Stres. Kar polovico pridige je namenil splošnim opogumljajočim besedam, dvem tisočletjem krščanske kulture in zaupanju, ki izhaja iz tega dejstva. Dodal je še nekaj več ali manj splošnih dejstev in fraz o Slomšku. Potem se je ustavil pri sinodi in geslu "Izberi življenje". Moram reči, da me je rahlo razočaral. Če sem ga prav razumel, sinoda postavlja dve temeljni usmeritvi. Prva poudarja pomen župnijskega občestva kot skupnosti, ki je zadolžena za skupno funkcioniranje v smislu Kristusovega nauka oziroma nauka Cerkve, zlasti še glede vzgoje in prenašanja "naših" vrednot na mlade generacije. Razumel sem ga, da gre v bistvu bolj za "krščansko - cerkveno kulturo" kot za neposredno aplikacijo Kristusove filozofije. Ta usmeritev se mi ni zdela nič nova in nič kaj posebnega. V drugem primeru pa naj bi šlo za "novo evangelizacijo", kar je bil zame spet težko razumljiv pojem, ki pa ga je dr. Stres razložil kot nujnost, da vsaka generacija zase odkriva in spozna evangelij. Ta usmeritev me je sprva nekoliko presenetila, saj sem jo razumel kot da Cerkev v resnici prepušča posamezniku, da doživlja in sprejema evangelijska sporočila po svoje (Kar je sicer že tako ali tako običajno. V življenju sem dovolj občeval z vernimi ljudmi, tudi globoko vernimi, ki pa so bili, vsaj po moji oceni, velikokrat dokaj daleč vstran od cerkvenega nauka in takorekoč krivoverci, ne da bi se tega zavedali) in se v bistvu odreka svojega posredništva med človekom in Bogom. Toda me je dr. Stres kaj hitro postavil na trdna tla z nadaljevanjem, da pač gre za dvatisočletne vrednote, ki so več ali manj nespremenljive in da so duhovniki, vzgojitelji in starši zato tu, da jih ustrezno ponudijo mladi generaciji. No, prav verjetno je, da ima "nova evangelizacija" tudi povsem drugačno vsebino, toda če jo ima, potem jo tokrat dr. Stres pač ni dovolj precizno predstavil.

Tako se je moje sinodalno izobraževanje končalo dokaj neuspešno. Sam s svojimi spoznanji vsekakor nisem bil zadovoljen. F.K.

SEZNAM KNJIŽNIČNIH NOVOSTI ZA JUNIJ

SPLOŠNI ROMANI

L. Barilloni - Tatovi koles
J. Blume - Poletni sestri
K. Follet - Mož iz Sankt Petersburga
J. Irving - Eno leto vdova
D. Jelinčić - Ljubzen v času samote
H. Patterson - Nevitni rt 7
M. Podlogar - Nuna in funkcionar
A. Quick - Ljubica
J. Simmel - Sanjaj nemogoče sanje
B. Švigelj - Smrt slovenske primadone

FILOZOFIJA

P. Marlea - Vidno in nevidno
Platon - Fileb
P. Požar - Duh in svoboda

VGOJA IN ŠOLSTVO

P. Brajša - Pedagoška komunikologija
M.A. Kohl - Mali umetnik

MEDICINA

P. Bouchardon - Zdravilna energija dreves
E. Mindell - Otroška vitaminska biblija
G. Schuster - Skrivnosti odrasčanja za dekleta

GEOLOGIJA

I. Graham - Energija vetra

SUPER LETOVIŠKA PONUDBA

EKSTRA PONUDBA EKSTRA PONUDBA EKSTRA PONUDBA

PENZION Ana-Kazi - SELCE

7 x polpenzion na osebo
samo 28.700 SIT + prevoz 6.500 SIT

POPUSTI:

- otroci do 2. leta brez usluge brezplačno
- otroci od 2. - 7. leta v postelji s starši 50% ceneje
- otroci od 12. - 18. leta 30% ceneje
- turistična pristojbina na mestu samem

AKCIJA VELJA DO ZAPOLNITVE!

PLITVIČKA JEZERA (1 DAN)

odhod 1. 7. 2000 ob 6.00 uri
(za zaključene skupine po dogovoru)

morje, senca, igra, zabava in ples

POČITNICE ZA OTROKE IN MLADINO

Nudimo vam 8 dni letovanja v Kvarnerju - Selce, za otroke in mladino od 7-18 let.

od 14. 8. do 21. 8. 2000

HOTEL JADRANKA - SELCE

Možnost 7-dnevnega polpenzioniranja
za 35.700 SIT na osebo.

od 5. 8. do 19. 8. 2000

ČRNA GORA

14 dni, polpenzion Ulcinj - Dvori
Balšića. Cena: 126.000 SIT (v ceni
tranzit od letališča do Ulcinja in
nazaj). Doplačila: letalska karta za
dve osebi 75.000 SIT.

od 14. 7. do 28. 7. 2000

Turistična agencija

KEKEC

Hasan TOROMANOVIĆ s.p.

PE TPC PRITVICA,
Ljubljana 7, 3000 CELJE
Tel/fax: ++386 (0)5 544 25 32
GSM: 041 675 383

E-pošta: agencija.kekec@iol.net
Internet: www.sl2.net/kekec

Dokumentarec: Šentjurski literati odkrivajo svet...

NA OBISKU V VELENJU

Društvo literatov v Šentjuru je relativno mlado društvo, toda za sabo ima že veliko trdega dela, čigar sadovi so se že materializirali v nekaj odmevnih dogodkih in zborniku, zato se je vodstvo odločilo, da bo članom organiziralo krajši izlet. Po dogovoru s somišljeniki iz Velenja je organizacija stekla kot voda naših rek in kmalu je nastopil dan velikega potovanja. Že ob nečloveški uri nekje pred dvanajsto dopoldan, kar je za nekatere umetnike (predvsem študente) nepredstavljivo zgodnja ura, se nas je v Žonti zbrala peščica hard-core literatov, ki se tudi sicer, mimo uradnih dolžnosti, mnogokrat družimo in kakšno rečemo, ter popili obvezno kavo in sok, da so naša zaspana telesa našla svoja srca, jih pognala in nam tako vrnila življenje v zaspane in zaštofane žile. Ko so podočnjaki počasi izginili in smo svet okoli sebe priznali za samostojno in obstoječo državo, smo se spasilali v ličen kombi, ki je premogel natančno toliko sedežev, kot nas je bilo popotnikov (okoli 13).

Zdaj že prebujeni in zato so glasovi raznih debat o smislu tega in onega, besednih iger in šal hitro napolnili notranjost vozila. Presenetljivo, toda od nikoder se ni pojavila kakšna steklenica s poživljalno tekočino. Toliko o stereotipu piscev kot pijancev.

Ko smo se pripeljali v Velenje, nam je še enkrat postalo jasno, kako majhen je Šentjur, toda zaradi obdržanja lastne prisebnosti smo vklopili mentalni mehanizem, ki dejstva škodljiva za duševno zdravje filtrira in odstrani preden prispejo do možganov in naredijo katastrofo.

Najprej je bil na vrsti ogled velenjskega gradu, še prej pa obvezna izmenjava besed z gostiteljem v starinski trgovnici spominkov na gradu. Ob tem je prišlo še nekaj piscev iz velenjskega okoliša in tako je minilo nekaj minut v medsebojnem prikimavanju in tarnanju o tem, kako težko je najti denar za izdajanje knjig in pesniških zbirk. Živa resnica, ki pesti vsakega pisca, ki bi rad kaj izdal. Medtem se je skrivnostno pojavila steklenica kačje sline, ki je pričela krožiti med prisotnimi in, seveda, njena tekočina je nemudoma izparela. Ob tem sem se pomiril, kajti s stereotipom pisca je torej še vedno vse v najlepšem redu.

Ogled grada je bil standarden, vendar zanimiv. Različna obdobja, umetniška dela, konceptualne razstave, starinski predmeti in pohištvo, kip sv. Jurija, itd. Posebej zanimiv je bil tisti del, ki je slavil povojno Velenje, kar niti ni čudno, saj je Velenje, kot ga poznamo danes, nastalo "umetno", takorekoč na Titov ukaz. Zato je večino zgodovinske slave mesta skoncentrirano na povojna desetletja. V tem kontekstu smo si ogledali še krajši propagandni film iz te dobe, ob katerem bi se zaradi navala nostalgije utrnila kakšna solza, ako je ne bi jeli zadrževati. Ah, stari (ne)dobri časi.

Sledil je obisk v muzeju rudarstva. Morda se bo komu zdel muzej rudarstva tako na prvi sluh skrajno dolgočasna stvar, toda nič ne bi moglo biti dlje od resnice. Muzej je narejen po vzoru velikih muzejev po Evropi, torej ne gre samo za dolgočasen sprehod skozi artefakte nekega zgodovinskega prostora in časa, marveč takorekoč za dejanski sprehod skozi ta čas. V primeru velenjskega muzeja rudarstva to pomeni najprej oblačenje v rudarje, spust v črno, temno jamo s klaustrofobično malim dvigalom, nato pa sprehod skozi zapuščene rove. Osvetlitev je bila na samo na določenih mestih, tako da se je srečanje z raznimi lutkami v človeški velikosti, ki so s pomočjo magnetofonskega traku spregovorile o davnih časih rudarjenja, resnično zazdelo kot potovanje s časovnim strojem. Seznanili smo se z načinom življenja rudarjev ter tehnike izkopa rude, vse pa je bilo podprto z večje simuliranimi demonstracijami postopkov. Vredno obiska, če kakšen dan ne veste, kam bi peljali svojo družino na izlet.

Na koncu smo spoznali, da rudar nedvomno ni zgolj le človek, ki koplje rudo, ampak je to slog življenja, takorekoč metafizična filozofija o smislu življenja.

Primerno razsvetljeni in odprtih oči smo zopet stopili na ljubo nam sonce in se krulečih želodcev odpravili v vilo Herberstein na robu Velenja, kjer so nam postregli z izjemno okusnim kosilom in dostopom do neskončnih zalog sladkih kapljic dobrega vina. Nekaj ur kasneje smo se polnih želodcev in s prijetno utrujenostjo v glavi odpravili domov. Toda čudno prečudno, ko smo zopet stopili na domačo nam grudo (in seveda takoj popadali na kolena, da smo jo lahko poljubili), nas je gravitacija Žonte zopet zajela in posrkala vase. Na mizi so se naenkrat začele vrstiti steklenice vina in besede so dobile zelo živahen ton. Času je bilo ob tem očitno zelo dolgčas, saj se je poglaval v tek in pričel zelo hitro minevati. Šele ko je alkoholna utrujenost premagala enega izmed članov društva, da se je kar naslonil na mizo in zaspal, se je nekdo spomnil pogledati na uro in tako ustaviti čas – bilo je okoli pol dveh zjutraj. Počasi, ampak res počaaaaa-a-a-si, smo pričeli kapljati od mize in z vijuganjem poskušali najti pot domov v svoje tople, mehke, varne inu vabljlive postelje.

mf

Žabji kraki in smetane na pretek

In to na Prevorju. Kdo bi si mislil. Zgodilo pa se je na naravoslovnem dnevu meseca maja, ko so Bevčevi iz Lopace pripravili za prevorske šolarje in njihove "tovarišice" prehranjevalni dan. Kaj vse so prevorski šolarji poskusili! S pomočjo gostiteljev in svoje kuharice so na žaru cvrli vse živo, med drugim tudi jetrca v slanini, rakce, girice in celo žabje krake. Gospa Bevc je pred njihovimi očmi v kotličku skuhalo tudi zelenjavno - mesno enolončnico, gospod Bevc pa je postregel s specialitetami, skuto in siri, iz svojega kozjega hleva. Naslednje dni je vse Prevorje govorilo o gostiji pri Bevčevih. Pa ne le o jedači, temveč tudi na primer o pitanju s smetano z zavezanimi očmi, kar je bilo menda še posebno fino. Pa še šolsko tekmovanje v balinanju, ki so ga vsi prvič tam preiskusili,

Smetane je bilo očitno preveč...

so naredili. Med učenci se je z balinarskim prvenstvom oktilil Rok Guček, vodja šole Perčeva pa je bila nepremagljiva v kategoriji odraslih balinarjev.

Midva

*Tesnobna neizbežnost
konca.*

*Kot sonce v belem zatonu
začetka,*

*si v meni,
sem v tebi.*

*V soju sveče bi ti izgorela
pred očmi.*

*A midva nikoli ne večerjava
pri takšni svetlobi
in nikoli nisva zares
midva.*

Od tebe

*Od tebe sem odšla
k sebi.*

*Našla sem drugačne
bolečine,*

*svoje stare ledenike,
svoje pokopane sanje,*

*svoje neprehojene hribe,
svoje prazne sedeže*

na vlaku,

svojo grozo

pred morskimi psi,

kdo si tukaj pravzaprav ti?

Opravičilo

Opravičujem se birmanki v rdečem s Ponikve, opisani v zapisu "Bila je birma". Vse kaže, da njena garderoba le ni bila tako atraktivna in morebiti sporna, kot se je zdelo na prvi pogled.

Franc Kovač

Čudež življenja

Zgodba neke nosečnosti (3)

Peti do šesti teden nosečnosti. Moje malo bitjece ima že enostavne možgane, začetke prebavnega sistema, ust in čeljusti. Razvijajo se želodec in prsni koš, ob koncu tedna začne utripati srce. V osmem tednu se že vidijo roke in noge, razviti so najpomembnejši notranji organi, obraz je razpoznaven. V enajstem tednu ima že kar človeško zunanost in to je bil tudi čas, ko sem stopila skozi vrata ženskega dispanzerja. Čutila sem nek nedoločljiv strah, vendar nisem pravzaprav vedela, od kod naj bi izviral.

V čakalnici sem zagledala staro prijateljico. In glej no glej, krasil jo je ogromen trebuh! Sledil je vesel pozdrav, smeh in pomenljiv pogled: "Še malo, pa bom tudi jaz takšna!" Kmalu so jo poklicali v ambulanto in ostala sem sama med ostalimi čakajočimi. Kar nekaj se jih je nestrpnostno prestopalo naokrog s trebuhom. V mislih sem poskušala uganiti, koliko mesecev je še pred njimi do dneva D. Ponosno sem se zravnila, saj sem bila zdaj ena izmed njih, le da je bil moj trebušček še raven. Pravzaprav bi me lahko izdala le bledica na obrazu, ker se nosečnostni slabosti nisem čisto izognila, pa še to je najbrž pregnalo moje razburjenje. Ko me je sestra poklicala v ambulanto, mi je srce kar hitreje bilo. Izpolnili sva materinsko knjižico in ponosno sem jo stisnila k sebi, kot bi se bala, da mi jo bo kdo poskušal vzeti, češ da sem prevarantka. Po ginekološkem pregledu je sledil ultrazvok. Vedno bolj me je bilo strah. V nožnico mi je zdravnica vstavila sondo in z nasmehom obrnila ekran proti meni: "Poglejte kakšen lep črvček. Pa kar spi, nič naju ne upošteva!" V tem trenutku so me polile solze. Šele sedaj sem se zavedla, da me je bilo do sedaj neskončno strah, da vse skupaj ni resnično in je samo pomota. Skozi megleno zaveso solza sem opazovala drobno utripajočo lučko, srček mojega otročička. Najraje bi stegnila roko proti ekranu in ga pobožala. Čisto na rahlo, da ga ne bi poškodovala. Pa si nisem upala. Ležala sem čisto pri miru, glas zdravnice sem slišala daleč v ozadju. Zame je obstajala samo tista drobna svetla packa na ekranu, ki je začela delati prevale kot za stavo. Saj vem, da jih je že na tisoče preživelo te občutke, pa še vedno smo začuden, ko se znajdemo pred čudežem življenja. Nerazumljivo sodelovanje nevidnih atomov, molekul, celic, tkiv in organov, ki jih gravitacija zasidra blizu nas in bodo čez petnajst let in še prej kričali na nas, kako vendar jih ne moremo razumeti, da so že dovolj odrasli, da se lahko svobodno potikajo po svetu in počnejo, kar se jim zljubi! A tale trenutek, neskončen in lep, je tu le packa na ekranu z majhno utripajočo lučko, ki oznanja, da je tu, ona ali on, saj ni pomembno. Varno spravljen v moji notranjosti, z menoj vsako jutro in vsak dan, in edina pesem mu je moj srčni utrip in prebavne motnje, čuti moja čustva in misli moje misli.

Domov sem odšla kot v transu.

Z Blažem sva se dogovorila, da za nekaj časa ohraniva to skrivnost samo za naju. Na vsako zbadljivo pripombo glede najine prihodnosti sva se samo smehljala. Skrb bližnjih, ko sem se zaradi "jutranje slabosti" z bolj kislim obrazom potikala po svetu, me je skrajno zabavala. In ko smo že pri jutranji slabosti: ne vem kdo si je izmislil izraz jutranja? Moja slabost je jutro raztegnila čez cel dan in še pozno v noč. Pa pravljica o tem, kako lepo kožo imajo nosečnice in kako cvetijo?! Kar pozabite! Pri meni že ni bilo tako. Zelen odtенок kože s cvetočimi rdečimi mozolji so me spremljali celo prvo tromesečje. Kakršnakoli cvetoča lepota je bila rezultat debele plasti pudra in raznih maskirnih barv.

Odpravila sem se na prve sprehode v trgovine z oblačili za mamice in otroke, a sem bila še preveč zmedena, da bi vedela, kaj pravzaprav potrebujem. Bilo pa mi je v velik užitek, ko sem s polic jemala drobne majčke, nogavičke in druga oblačila iz mehkih in pisanih materialov. Z zasanjanim pogledom sem se potikala med policami in se pogovarjala s svojim trebuškom: "Ti je všeč tale odejica? Kaj pa tele hlačke, bi zelene ali oranžne?". Še šest mesecev, pa bom dobila vsaj neutolažljiv jok v odgovor na svoja vprašanja...

Miša

Razmišljanja

Zadnji pomladanski meseci so, tako se zdi, idealen čas za prejetje raznih zakramentov in tako ste mnogi ravno ta mesec bankrotirali ob pripravi obhajila, birme ali svetega zakona. Zadnji od teh mi še na misel ne prihaja, prva dva pa sta že davno za menoj. Bil je mesec maj, ko sem v beli oblekici in čevljicah, z vencem svežih šmarnic v laseh (sveže pristrizanih v obliki "kahlice") stala pred cerkvijo vsa v skrbeh, da ne bi slučajno šavsnila župnika v roko, ko bom prejela Kristusovo telo. Prav zanima me, zakaj mi takrat živa duša ni povedala, da katoliška cerkev verjame v substanciacijo, kar dobesedno pomeni spremembo hostije in vina v Jezusovo telo in kri. No ja, verjetno bi vsi otročaji imeli potem težave z goltanjem te zadeve, kajti kot vemo, je otroška domišljija precej živa in bujna, kanibalska misel pa bi lahko povzročila neslutene posledice.

Kljub temu je bil tisti dan precej uspešen, bilo je kar lepo in žlahta je bila vesela. Veste, to je bilo še v tistih časih, ko so te zadeve potekale bolj na skrivaj. Če je otroček, nedolžna ovčica, poskušal tovarišici v šoli povedati, da tudi verouk spada med interesne dejavnosti in se bi ga čisto lahko zapisalo v prostor, ki je bil temu v spričevalu namenjen, je naletel najmanj na eno uro družbeno-vzgojno-moralne pridige po pouku. Pa to še ni prizadelo mladega krščanskega srčeca tako zelo kot ga je dejstvo, da so taiste tovarišice čez nekaj let stale čisto blizu oltarja, s svojo deco, lepo napravljeno v zlikane gvantke. Krščanska, h odpuščanju nagnjena duša bi to morala interpretirati nekako v smislu, da so bile uboge tovarišice v "onih" časih zatirane in so se morale paziti nevidnih oči, ki so spremljale njihova pota. Jaz pa sem si to razlagala tako, kot si razlagam še danes dobesedno po Svetem pismu. Takole pravi Prilika o izgubljeni ovci (Luka, Mr 18, 12-14): "...Kdo izmed vas, ki ima sto ovc, pa eno izmed njih izgubi, ne pusti devetindevetdeset ovc v puščavi in ne gre za njo, dokler je ne najde?... Povem vam, tako bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja." To, pa še tista zgodba o izgubljenem sinu, me je takrat ganila v dno srca in moji obiski cerkve so se zelo redčili, nasploh pa se je struktura obiskov nedeljske maše drastično spremenila po letu 1990, kar ste gotovo sami opazili.

In kako daleč smo prišli v manj kot desetih letih? Dlje kot na kateremkoli za državo vitalnem področju! Politična kultura je padla pod vse ravni strpnosti (prižgite televizijo in pet minut glejte prenos iz državnega zbora), gospodarstvo je v srednje žalostnem stanju, precej je napredoval kriminal... Napredovalo pa je zbliževanje cerkve in države, ki sta po ustavi sicer ločeni, in katerih ločenost je eden najpomembnejših temeljev moderne demokratične države. In v ta okvir gotovo spada laična šola, pa čeprav v izvenšolskem času vsi otroci obiskujejo verouk. Ko smo (ste) na referendumu glasovali za odcepitev Slovenije, smo hkrati glasovali za demokracijo in temeljno človeško pravico: svobodo veroizpovedi, proti tiraniji kateregakoli preroka ali ideologa, za pravico posvečenja duše kateremukoli bogu.

Srečo imam, da spada Sveto pismo zadnje čase med mojo študijsko literaturo, drugače ga morda ne bi nikdar odprla. Dajte, verniki in neverniki, odprite ga sami in izkoristite pravico, za katero so umirali veliki možje - protestanti. Berite in opomnite svojo vest, da se v božjem kraljestvu zveličanje meri po načinu življenja, dobroti do drugih, srčni kulturi in posredovanju ljubezni bližnjim in daljnim.

PM

Prvi del Prireditvenega abonmaja Šentjur 2000 se zaključuje

ŠENTJUR DOKAZAL, DA MU JE MAR ZA KULTURO

S solidno komedijo *Mož, ki si ne upa*, v izvedbi amaterskih gledališnikov iz Vrbja pri Žalcu, se je zaključil prireditveni abonma, ki se je letos premierno dogajal v Šentjurju. Sklad za ljubiteljsko kulturo bo vsem abonentom in drugim zainteresiranim po ugodni ceni omogočil še ogled opere *Carmen* v Ljubljani, že sedaj pa lahko rečemo, da je vodji sklada Aniti Koleča uspel veliki met. Kulturno dokaj zaspanemu Šentjurju je uspela prižgati luč, ki bo morala v naslednjih letih še bolj zagoreti.

Gostje iz Vrbja pri Žalcu nasmejali Šentjur

Zadnja predstava spomladanskega dela abonmaja je bila na sporedu zadnji petek maja, ko je skoraj polna dvorana videla igro o vseh radostih življenja žensk in moških. Seveda, ljubezenskega življenja in igrice, ki se spletajo tod naokoli. Naturščiki iz Vrbja pri Žalcu so dokazali, da ljubiteljska gledališča praktično ne zaostajajo za profesionalci.

Komedija se je vrtela okoli zafrustriranega maticarja Jagra, ki o zakonu meni, da je "mrtva veja na drevesu institucije." Stvar se zapleta, zapleta in na koncu po številnih komičnih situacijah tudi razplete. Srečno, kajpak. No, ali pa tudi ne. Ženske in moški se nekako porazdelijo po parih in, kakšno neverjetno naključje, prav vse dame so noseče. Seveda temu sledi potreba po poroki. Mister Jager pa za konec izreče verjetno stavek večera, s katerim bi se strinjala marsikatera ženkica in še posebej možic: "Nič ni slabšega, kot je zakon, kaj boljšega pa si še tudi nismo izmislili." Šentjurski publikum je predstavo nagradil z bučnim aplavzom, smejalni koncerti med samo igro pa so nedvomno dokaz, da so gostje iz Vrbja več kot opravičili svoj nastop.

V okviru Prireditvenega abonmaja Šentjur 2000 so imeli abonenti možnost ugodne prijave (vstopnica+prevoz 1800 tolarjev) za ogled legendarne opere *Carmen*, ki bo v okviru mednarodnega poletnega festivala Ljubljana na sporedu 10. julija ob 21. uri v Križankah. Sicer pa bodo v Šentjurju na sporedu še tri prireditve. Oktobra bo KD verjetno doživel največji obisk policistov v svoji zgodovini, saj se bodo ti predstavili s svojim orkestrom. Sledila bo gledališka predstava *Sen kresne noči*, pred koncem leta pa nam bo zaigral še Mladinski simfonični orkester.

Zadovoljna Anita Koleča napoveduje nove prireditve

Prvi del abonmaja je tako za nami. Po zadnji predstavi je Anita Koleča sponzorje povabila na kozarček v Hotel Žonta, za ŠN pa je dosedanja potek ocenila takole: "Sodeč po odzivih moram biti nedvomno zadovoljna. Vnaprej ni bilo prodanih samo 20 kart, dobrih 40 jih je pripadlo sponzorjem, v predprodaji pa so Šentjurčani pokupili okrog

280 abonmajskih vstopnic. Več ljudi sem pričakovala iz okolice, a jih je bilo zelo malo predvsem iz južnega dela občine. Razen problema z odpovedjo ene predstave, ki pa sta jo nadomestili dve amaterski, večjih težav ni bilo. Mislim, da je abonma nekaj naredil tudi v glavah občanarjev in svetnikov, da so doumeli, da so takšne prireditve potrebne. Upam, da bo prišlo tudi do boljših pogojev, seveda ciljam na kulturni dom."

Anita Koleča

"V prvem delu sta bili na sporedu tudi dve izredno dobri predstavi amaterskih gledališč. V celjskem MRS-u teater igrajo pomembno vlogo tudi Šentjurčani. Je lahko to spodbuda za formiranje gledališke skupine v našem mestu?"

"Vključitev amaterskih predstav je zelo spodbudna in je nedvomno opravičila svoj namen. Prav je, da so tudi naši gledališniki videli, kako delajo drugod. Videli smo lahko, da je nekaj Šentjurčanov zelo aktivnih v celjskem amaterskem gledališču in to brez dvoma pomeni, da bi si tudi Šentjur zaslužil gledališko skupino. Ta je nekoč že obstajala, nedvomno pa je treba spodbujati njeno obuditev."

"Kako pa stvar stoji finančno? Bo abonma ostal?"

"Če bodo sponzorji izpolnili svoje obljube, ne bi smelo biti težav. Sredstva je odobrilo tudi Ministrstvo za kulturo, a bo po pravih denar izplačan šele po končnem poročilu. Torej po zadnji prireditvi v letu 2000. Abonma bo nedvomno ostal, sredstva iz države bodo pa že za naslednje leto. Program se bo začel sestavljati oktobra, že sedaj pa sem v pogovorih za nekatere prireditve. Želim si še kakšno predstavo več in pa možnost subvencioniranja predstav v Ljubljani in Mariboru, kot je recimo primer z opero *Carmen*, ki si jo bomo ogledali v začetku julija v Križankah."

L. H.

V spomin

NORBERT KINCL

1913 - 2000

Umrli je človek, ki je kot pomembna izvirno šentjurska osebnost večkrat odločilno prispeval k razvoju Šentjurja.

Njegovi predniki so predstavljali markantno poslovno trgovsko zaledje nekdanjega Spodnjega trga. Kot sin ene od teh družin, vzgojen v delovnem,

gospodarnem in ustvarjalnem duhu, se je uspešno izšolal na trgovski akademiji. Prva zaposlitev mu je bilo pripravništvo na Kmetijski šoli. Kmalu nato je bil postavljen za tajnika tedanje občine Žusem. V tedanjih razmerah je bil najbolj profesionalna osebnost v občini. Vso korespondenco je nosil podpisovat skupaj z občinskim pečatom županu na dom, podpisovanje pa sta večkrat opravila kar na polju: župan je na Norbertovem hrbtu podpisal dokumente in udaril pečat.

Sledila je državna služba na carini, najprej v Zadru, kjer je kot vesten financar ugotavljal, da ima kraljevina Jugoslavija prepočasne barke, da bi stopila na prste tihotapcem, nato v Ljubljani. V Ljubljani je ostal tudi med vojno, kjer je ves čas ostal povezan z narodnoosvobodilnim gibanjem mesta. Po osvoboditvi je delal na ministrstvu za finance, kasneje je dobil vodilno mesto v celjski bančni enoti.

Leta 1956 je postal tajnik takrat združene občine Šentjur in je kot predstojnik občinske uprave nekaj mandатов odločilno sooblikoval delovanje naše lokalne skupnosti. Občinska uprava, izobrazbeno deficitarna, je potrebovala dobrega mentorja in to je Norbert bil. Skupaj s kolektivom in na udarniški način je prispeval k izgradnji nove občinske zgradbe - provizorija, stavbe, v kateri so danes Volksbank in inšpekcije, s svojo delovno disciplino je vplival na splošno spoštovanje delovnega časa v občinski upravi, v času gospodarske reforme, ko se je občinski proračun zmanjšal skoraj za polovico, je z njemu prirojeno gospodarnostjo skupaj v tandemu z Jožetom Pospehom znal poskrbeti za občinske finance... Vse do upokojitve leta 1973 je znal spodbujati takratna izvirno šmarsko ponkovška župana - vse do Acija Svetine, občina ni imela župana iz Šentjurja - k posluhu in napredku za Šentjur. Akcijsko in delovno je bil zraven pri izgradnji komunalnih naprav, knjižnice, dvorane, stanovanj, postavitvi spomenikov skladateljem Ipavcem in pri drugih kulturnih prezentacijah.

Po upokojitvi je bil 20 let tajnik Društva upokojencev, kjer je mnogim pomagal pri urejanju dokumentov o delovni dobi, svetoval in razlagal zakone. Praviloma je vsak dan obhodil širši predel Šentjurja, imel je podroben pregled nad dogajanjem v mestu, za katerega je bil tudi soavtor poimenovanja ulic. Bil je živ register zanimivih šentjurskih šaljivih in tudi resnih dogodkov.

Bil je tudi nosilec večjega števila državnih odlikovanj in drugih priznanj.

Ostaja nam v trajnem in lepem spominu.

V. Jagodič

Zdravniški nasveti

Splošni potovalni nasveti

Da na potovanju ne boste imeli težav, pazite na:

- hrano in pijačo
- sonce
- kopanje
- vožnjo
- spolne odnose
- stres

Potovalna driska predstavlja najpogostejši zdravstveni problem. Čeprav je bolezen običajno blaga in mine sama, je lahko hudo nadležna. Pri večini drisk je vzrok črevesna okužba. Najpogostejši vir okužbe je hrana, redkeje voda.

Zaradi driske morate poiskati zdravnika:

- če ne morete zadostno nadomeščati tekočinskih izgub,
- če driska kljub zdravljenju traja dlje kot 48 do 72 ur ali vročina dlje kot 24 ur.

Sonce

Pred soncem se zavarujemo z zaščitno kremo z visokim zaščitnim faktorjem (15) in širokim spektrom zaščite (pred ultravijoličnimi A- in B-žarki). Kremo nanesemo na kožo 30 do 60 minut pred izpostavitvijo sončnim žarkom. Po kopanju ali potenju jo ponovno nanašamo na kožo najmanj vsake 3 ure. Pred sončarico se zavarujemo s senco.

Kopanje

Neposredno pred plavanjem odsvetujemo uživanje hrane, zdravil, alkohola in drugih opojnih sredstev.

Vožnja

V avtomobilih uporabljamo varnostne pasove, izogibamo se nočni vožnji, vožnji z motorjem in vožnji na odprtih transportnih sredstvih. Prav tako se

izogibamo prevažanju z manjšimi letalskimi prevozniki, ki nimajo rednih poletov.

Seks

Nedavna raziskava je pokazala, da ima okoli 5 % ljudi priložnostne spolne odnose na potovanju. Medtem ko so imele ženske intimne odnose pretežno s sopotniki, so moški v glavnem seksali z domačinkami. Kar 60 % teh turistov ni uporabilo kondoma, v starosti nad 40 let jih

Varna hrana in pijača	Manj varna hrana in pijača
hrana, skuhana pri temperaturi 65°C postrežena še vroča	hrana, postrežena na sobni temperaturi
suha hrana (kruh, krekerji)	neolupljena zelenjava in sadje (paradižnik, jagode, grozdje)
zelo sladka hrana (sirup, marmelada)	omake v odprtih posodah
olupljena zelenjava in sadje jagode, grozdje)	solata in druga surova zelenjava
sveža hrana, ki jo potnik sam pravilno opere in pripravi	voda iz pipe, kocke ledu, ustekleničena pijača, predvsem gazirana

je imelo nezaščitene spolne stike celo več kot 75 %. Kot najpogostejši razlog za neuporabo zaščitnih sredstev so navedli alkohol in nedosegljivost kondomov. Torej imejte s seboj vsaj ustrezna zaščitna sredstva. **Goran Šiljeg, dr. medicine**

Kuharski

predlog za junij

Blitva na dalmatinski način

Blitva je nezahtevna zelenjava, s katero si lahko večkrat popestrimo jedilnik.

Naberemo kar precej blitve, jo očistimo, porežemo peclje in kuhamo v slanem kropu. Posebej kuhamo na kocke narezan krompir. Oboje ocedimo in zmešamo. Na olju (olivnem) prepražimo sesekljan česen (3-4 zrna), dodamo peteršilj in s tem zabelimo blitvo in krompir. To nezahtevno prilogo priložimo k ribam ali h kuhani govedini. Če smo se odločili za sardele, te očistimo, posolimo, pomokamo in spečemo v vročem olju. Večje ribe spečemo v pečici. Preden jih serviramo, jih prelijemo z oljem, v katerem smo prepražili česen in peteršilj.

Zdaj je tudi že čas nabiranja zelišč, priprave čajev, sirupov...

Sirup iz rmana

Naberemo 60 - 70 cvetov rmana, jih prelijemo s 4 litri ohlajene prekuhane vode, dodamo 3 - 4 limone, ki smo jih olupili in narezali na krhle, dodamo 3 vejice melise in 10 dag citronske kisline. Premešamo in namakamo 38 ur. Precedimo skozi gazo, dodamo še 10 dag citronske kisline in 4 kg sladkorja. Vse skupaj večkrat premešamo. Ko se sladkor raztopi, sirup pretočimo v steklenice.

Rmanov sirup je zelo dober za prehlade, proti gripi in zvišani temperaturi. Razredčen z vodo je okusna pijača. **C.H.**

S policijske postaje

V preteklem obdobju so šentjurski policisti obravnavali 38 kaznivih dejanj, 17 kršitev JRM, izrekli 208 mandatnih kazni in preizkusili s alkokotestom 85 voznikov. Šestnajst jih je bilo "v rožicah". Trije najodločnejši so bili na obisku v policijskem "hladilniku".

Prvi v Celje Marko M. iz Šentjurga

Prevoz z marico v Celje si je prislužil 28. maja v piceriji Vija vaja. Natakara, ki očitno ni vedela, da je zunaj stoletna vročina, ni bila preveč navdušena nad Markovimi potrebami po tekočini, saj je vse kazalo, da devetnajstletni Šentjurčan sploh ne trpi zaradi izsušitve. Razumljivo, da je Marko svojo temeljno človekovo pravico po tekočini skušal uveljaviti z ostrim verbalnim nastopom. Kar dvakrat so mu prišli prisluhniti tudi policisti, ki so se v drugo odločili, da bodo za Markovo rehidracijo poskrbeli kar sami in sicer v svojem "hladilniku" v Celju.

Drugi - Franc M. iz Lopace

Njegova zgodba se je začela zapletati, ko je 2. junija pozno zvečer peljal miroljubno skozi Šentjur, pa so ga začeli nadlegovati policisti z napihovanjem balončkov. 2,1 l promile alkohola v krvi se mu sploh ni zdela pretirana številka, zato se je vpričo policistov odločil, da ne bo šel peš naprej. Sledila je "divja jaga" v smeri Jakoba, končno pa je le moral priznati premoč policijske makine. Ampak peš pa le ni šel naprej. Le da so ga policisti odpeljali v drugo smer, kot je prvotno nameraval sam.

Tretji - Klemen B. iz Šentjurga

Da vloga "modrih čelad" ni vedno hvaležna zadeva, se je prepiral 21. letni Klemen. 11. junija v pravih jutranjih urah so ga nekje na relaciji proti Zapati sneli policisti s sovozniškega sedeža na mopedu, ko je

skušal na vsak način pomagati svojemu soferju. Ker pa je le ta mehkužno takoj popustil policistom, pristal je celo na pihanje, se je odločil za posredovalno akcijo. Odkritosrčno je povedal policistom vse kar jim gre, lastnoročno je vrnil prijatelju njegovo odvzeto vozniško dovoljenje, pri tem pa je enemu od policistov, ki se ni pravočasno umaknil, mimogrede odtrgal naramke. Svojo posredniško vlogo je začasno končal v Celju, priznanja za požrtvovalno pomoč ogroženemu kolegu pa se lahko nadeja še od sodišča.

Tudi šentjurski fantje imajo jajca

Ni pomembno, kaj so 4. junija praznovali v St. juri's pubu naši mladeniči A.M., F.J., M.J., A.P., in P.M. Ko so se ob 1. uri zjutraj zadovoljni, s pletenkami v rokah, vračali proti centru mesta, sta jih na Trubarjevi ulici "napadla" Dobrinčana Janko in Branko T., ki sta si očitno domišljala, da lahko vozita po šentjurskih cestah tudi sredi noči. Kdo bi vedel, kaj se je v zavetju noči res zgodilo, toda dejstvo je, da sta Janko in Branko ravnala skrajno nefer in sta pretesno nočno srečanje registrirala pri policistih. Le ti so dva od "napadenih" dobro uro kasneje spet srečali v Zapati pri podobnem podvigu. Ker je šlo za čast kraja, lahko pričakujejo od g. Lichtenegerja pisne pohvale z denarnimi nagradami.

POZOR PRED PRODAJALCI PLASTIČNIH VREČ

Te dni je v okolici Šentjurga delovala skupina "prodajalcev plastičnih vreč" iz Polzele - saj veste,

denar potrebujejo za šolski izlet in podobne finte - ki pa je še raje zbiral različne plačilne kartice, denarnice in podobno šaro. Policisti so jim tokrat stopili na prste in ugotovili, ne le, da so profesionalci, ki delujejo na širšem območju, temveč se tudi spoznajo na uživanje mamil ter celo na gojenje indijske konoplje v cvetličnih lončkih.

KDO JE UKRADEL MARIJO?

Lepa, okrog meter visoka Mati božja z Ježuškom v rokah, last Milene Koštomaj iz Cerovca, je v noči na 21. junij izginila iz tamkajšnje kapelice. Če karkoli veste o kraji, javite policistom. Opis kipa: bosonoga Marija s krono, v modrem ogrinjalu z belimi zvezdami, obrobjenem z zlatim robom.

RADAR

S stacionarnim radarjem vas bodo policisti počastili 6., 19. in 23. julija.

Na laser pa vas bodo skušali ujeti v času od 7. do 17. julija.

NE POZABITE!

Prevelika hitrost je najtežji prometni problem. Zmanjšanje hitrosti povprečno za 1km/h zmanjša število prometnih nesreč za 4%. Pri trčenju s hitrostjo 50km/h umre kar 85% pešcev, pri 30km/h pa le še 10%.

Študentska kronika

JE B'Lo

Pozor! ŠKMŠ išče slogan! Ker nameravamo članstvo in simpatizerstvo opremiti z novcatimi t m a j i c a m i, potrebujemo tudi učinkovit slogan, ki bo *rasturil* in bo sploh univerzalen do amena. Šefi obljublajo vsaj 2 (dve) nagradi, upoštevali pa bomo korektne predloge.

app75.3230Šentjur
skm.senjura@kiss.uni-lj.si
www.myfreelhost.com/skms
@klubsko.vitrina

Med trdim jedrom članstva je bil zadnje čase (in še vedno bo) v modi **evrofuzbal**, ki si ga seveda ne zamudijo ogledati (v Prostoru) in strokovno pokomentirati.

Navdih zelenobelih katančkov je zavel tudi med našimi **škvadrismi** v drugi malonogometni ligi, kjer so še vedno zakon.

Literarne in drugačne izlive mladine lahko vpijate v 7. številki našega občasnika, ki vse bolj postaja **dvakratnaletnik**, **Moč intelligence**. Če slučajno ni zatlačena v vaš nabiralnik, jo poiščite v knjižnici.

Izdelali smo nekakšen **priročnik za preživetje poletja**, ki si ga lahko ogledate v naši vitrini na Mestnem trgu ali pa na naši spletni strani. Z njim si lahko bolje načrtujete poletne aktivnosti, da ne boste rekli, da niste vedeli.

ŠKMŠ se za pomoč pri organizaciji kresovanja ob Dnevu državnosti zahvaljuje Občini Šentjur, KS Šentjur - mesto, PD Šentjur, tabornikom - skavtom roda Divjega petelina, Cvetličarni Majda, NK Šentjur, Slovenski vojski, g. Ludviku Golobu in g. Ivanu Jurkošku.

Proslavo dneva slovenske državnosti smo preselili z Rifnika na Resevno, kjer se je vse skupaj izteklo v maniri prijetnega vremena, razpoložene družbe, brezplačnega golaža in ognjemeta.

ŠE Bo

V petek zvečer, 1. dne sedmega meseca letimo vsi na Prevorje, kjer bo v društveni dvorani najprej malo kulture, potem pa veselica s Špilferderberji. Letite z nami.

V četrtek 6. julija ob 21. se nam in vam v hotelu Žonta obeta energijska bomba, ki jo bodo sprožili mladinci Centra pozornosti iz bratskega Šmarja v literarno-gibalno-glasbenem performansu: "Avtoportret neke Šmarčanke". Strah pustite doma. Vstop prost.

Sobota, 8. 7. Kalobje. 21:30. Špilferderberji.

br

obvestila matične službe

Poročili so se

Dušan Laubič iz Šedine in Marija Lenart iz Dramelj; Boštjan Kukovič iz Šentjurga in Andreja Kotnik iz Celja; Peter Frece in Anica Obreza iz Škarnic; Martin Močnik s Ponikve in Darja Čoklč iz Škofije; Aleš Šrimpf in Andreja Ivanuša iz Šentjurga.

Umrli so

Janez Ojstršek (86) iz Goričice, Jožef Zupanc (70) iz Črnoalice, Zofija Šolinc (84) iz Šentjurga, Marija Trupej (57) iz Vodice, Angela Urleb (76) iz Kranjčice, Franciška Janša (87) iz Večjega brda, Terezija Spokenak (87) s Pešnice.

En Francoz sprašuje drugega: "Ali veš kakšna je razlika med lizanjem ženske in lizanjem limone?"

Drugi odgovori: "Ne vem, še nisem lizal limone..."

KUNILINKCIJA (4)

Potem se posvetite vdolbini, kjer se noga stika z njenimi spolnimi organi, spustite svoj nos v njeno grmičevje, podrgnite svoje ustnice ob njene, ne da bi nanje pritisnili. Ko bo vaša edino in najboljšo na stolu ali postelji že kar treslo, ste prišli do točke, ko jo lahko brez skrbi sočno poljubite na njene sramne ustne.

Sprva jo poljubite nežno, potem vedno bolj strastno. Uporabite svoj jezik in ga zapčite v razpoko, da razprete njene ustnice. Zdaj nežno polizite notranje plasti od spodaj navzgor in obratno, zraven pa počasi z rokami še bolj razprite njene noge. Do sedaj vam mora biti jasno, da karkoli počnete z žensko, morate to početi karseda nežno, tudi kadar jo jeste.

Nežno kot le kaj razprite njene sramne ustnice in si oglejte njih notranji par, če hočete, jih lahko tudi obliznete. Mar ta občutek ni božanski? Seveda je. Tudi zanjo. Igrajte se z jezikom in uživajte v aromi. Čez nekaj časa bo hudournik v njej povedal, da si želi, da bi se posvetili ščegetavčku. Preverite, kako je z njim. Razprite vrh muce, da ga razkrijete. Ščegetavčki so na splošno različnih velikosti, tako kot so različnih velikosti penisi. Kar pa sploh ne vpliva na njeno sposobnost, da doživi orgazem. Preverite, ali je že toliko otrdel in narasel, da je pogledal izpod svoje kapice. Če je, ga polizite. Če ne, jezik preselite na sam vrh sramnih ustnic in ga najдите sami, z jezikom - neke sigurno čaka na vas. Morda ga boste komajda začutili, pa tudi če ga ne, ga lahko prikličete z oblizovanjem njegove kapice.

Ko se enkrat dokopate do njenega bisera, do njene esence, lahko tempo malce pospešite. Kot vse drugo, morate tudi tu biti zelo nežni. NE pritiskajte nanj, morda se vam bo zdelo brezveze, saj na konici jezika ali prsta ne boste čutili skoraj nič, toda verjemite, ženska se trenutno nahaja neke okoli Saturna. Našobite ustnice v obliki črke O in objemite ščegetavček. Z jezikom se ga dotaknite, kot bi lizali sladoled in hkrati N-E-Ž-N-O sesajte. Ko se bo orgazem začel približevati, se zna zgoditi, da bo deklica s polno močjo sunilo svoje mednožje navzgor, in takrat se premaknite skupaj z njo, nikakor, nikakor se ne upirajte. Sledite ji, poskrbite, da bodo vaše ustnice vedno na ščegetavčku, ne glede, kako opleta sem in tja. Ne spustite ga za ceno vašega življenja! S suvanjem vam bo punca govorila ravno to: Ne prenehaj!

Če bi v tem trenutku spustili ščegetavček ali, bogne daj, celo prenehali s kunilinkcijo, je to najslabša stvar, ki jo lahko naredite v življenju. Ženska vas je v stanju ubiti, če vas bo pa samo pustila, pa vedite, da ste ga še poceni odnesli.

Da bi še povečali užitek vaše ženske, lahko med seanso obdelovanja ščegetavčka v vulvo vtaknete dva prsta. Poleg ščegetavčka ima ženska še eno občutljivo območje - ustje vagine. Zaradi tega območja ženska tudi uživa ob normalnem spolnem odnosu, saj je takrat moška sramna kost ponavadi predaleč od ščegetavčka. Ker pa je ob izživljanju vaših oralnih talentov penis daleč, daleč stran, morate uporabiti prste.

Uporabite dva. Eden je premalo, trije pa preveč (čeprav se najdejo tudi izjeme). Prepričajte se, da so navlaženi, da ne boste poškodovali njenega najnežnejšega tkiva. Potisnite prsta noter, sprva počasi, potem hitreje. Nato jih povlecite ven in to ritmično ponavljajte. Poslušajte jo, kako diha in temu primerno pohitrite tempo, pri tem pa ne pozabite na ples vašega jezika z njenim klitorisom. Če vse delate tako kot je treba, se lahko prepričani, da uživa bolj kot če bi delali samo s penisom. Če kljub temu dvomite, preverite simptome. Le-ti pa so, ugotovili ste, različni od ženske do ženske. Lahko da ji bradavičke otrdijo takoj, ko se vzburi ali pa samo ob orgazmu, lahko da je ena izmed tistih, ki se začne tresti ali pa postane v stanju popolne vzbujenosti vsa rdeča v lica. Pošturirajte, kateri so ti znaki, vam bo zelo koristilo.

Ko začutite, da prihaja prvi orgazem, se lahko zatečete k triku. Vaša gornja ustnica naj še kar lepo objema klitoris, medtem ko spodnjo čeljust poveznete in jezik spustite v razprtino vulve, skupaj s prsti, ki v tem času pobesnelo divjajo noter in ven.

Če pravilno igrate na vse karte, ji boste na ta način servirali pojedino večkratnih orgazmov.

Fantje, naslednje vrstice so za vas lahko zlata vredne: Dokazano je, da je ženska v stanju popolne vzbujenosti še polno uro po tistem, ko je doživela prvi orgazem. V primerjavi s polno sekundo pri moškem, je to kar občudovanja vredno. Se zavedate uničevalne moči tega spoznanja? Se zavedate uničevalne moči vagine? Vagina lahko brez problemov požre celo Schwarzeneggerja, ga prežveči in izpljune kot največjega slabika na svetu. Ne vem, kako so to merili, toda nekako so izmerili, da lahko ženska v tem času doživi 56 orgazmov. In zdaj si zamislite, da bi pri vsakem spolnem odnosu ženski priskrbeli 56 orgazmov! Prepričani ste lahko, da vas nikoli ne bo zapustila, edino če jo ubijete, pa morda še to ne bi bilo dovolj.

(se nadaljuje)

mf

Upravni odbor Sklada za razvoj malega gospodarstva v sodelovanju z Banko
Celje in Ljudsko banko objavlja
RAZPIS

**ZA DODELITEV POSOJIL ZA POSPEŠEVANJE MALEGA
GOSPODARSTVA V OBČINI ŠENTJUR**

1. Za posojilo lahko zaprosijo:
 - samostojni podjetniki posamezniki,
 - podjetje oz. gospodarske družbe z največ 50 zaposlenimi delavci,
 - občani, ki so pri pristojni upravni enoti vložili zahtevo za izdajo odločbe za opravljanje dejavnosti.
 Sedež prosilca mora biti na območju občine Šentjur.
2. Skupni znesek razpisanih posojil znaša **75 milijonov SIT**
3. Posojila se dodeljujejo za naslednje namene:
 - nakup, graditev in adaptacijo poslovnih prostorov,
 - nakup opreme,
 - nakup zemljišča za opravljanje dejavnosti,
 - ekološko sanacijo obstoječih dejavnosti oz. tehnoloških procesov.
4. Pogoji, pod katerimi se dodeljuje posojilo:
 - najdaljša odplačilna doba : 4 leta,
 - obrestna mera: $T + 2,5\%$
 - moratorij po potrebi, največ 1 leto,
 - znesek posojila največ 50 % predračunske vrednosti, ne manj kot 2 mio SIT in več kot 10 mio SIT,
 - rok koriščenja posojila: po sprejemu sklepa o odobritvi in najdlje 3 mesece,
 - stroški odobritve posojila: po tarifi banke,
 - anuitete; mesečne ali po dogovoru z banko,
 - plačilo obresti za čas moratorija: mesečno.
5. Sredstva so namenska in se prednostno dodelijo prosilcem, ki poleg ostalih pogojev izpolnjujejo še naslednje kriterije:
 - opravljajo oziroma uvajajo dejavnosti, ki zagotavljajo nova delovna mesta,
 - uvajajo dejavnosti, ki jih v občini še ni oz. so redkejše,
 - imajo namen sredstva nameniti za ekološko sanacijo obstoječih dejavnosti, oz. tehnoloških procesov.
6. Vloga za posojilo mora vsebovati:
 - a) poslovni načrt in prošnjo v kateri so podatki; Ime in priimek, stalno bivališče oz. firmo in naslov firme prosilca, dejavnost, opis investicije z obrazložitvijo namena, lokacijo investicije in predračunsko vrednost z viri financiranja in s terminskim planom investicije ter višino zaprošenega posojila. Poleg tega naj v prošnji vsak kreditojemalec navede banko s katero bo sklenil pogodbo po tem razpisu (Banka Celje ali Ljudska banka).
 - b) Originalno dokumentacijo s tekočim datumom, kot priloga k prošnji; Potrdilo o vpisu obratovalnice v register obratovalnic oz. podjetnika v vpisnik podjetnikov, sklep o vpisu podjetja oz. gospodarske družbe v sodni register (z vsemi prilogami) in dovoljenje (odločbo) za opravljanje dejavnosti, ali potrdilo Upravne enote, da je prosilec vložil vlogo za izdajo odločbe za opravljanje dejavnosti.
 - c) Dokazila glede namena posojila:
 - pri nakupu poslovnih prostorov: Kupoprodajna pogodba, overjena pri notarju, če gre za nakup poslovnih prostorov ali zemljišča;
 - pri gradnji ali adaptaciji poslovnih prostorov, kolikor je prosilec lastnik: Zemljiškoknjižni izpisek oz. dokazilo o lastništvu, gradbeno dovoljenje oz. priglasitev del in predračun;
 - pri gradnji ali adaptaciji poslovnih prostorov, kolikor je prosilec najemnik: Soglasje lastnika oz. upravljalca poslovnih prostorov, da dovoli nameravana dela in gradbeno dovoljenje oz. priglasitev del na ime lastnika oz. upravljalca in zemljiškoknjižni izpisek oz. dokazilo o lastništvu na ime lastnika oz. upravljalca, najemno pogodbo, ki mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila;
 - pri nakupu opreme: Predračun ali račun,
 - izjavo o zaposlitvi določenega števila novih delavcev.
 - d) Dokazilo o kreditni sposobnosti:
 - davčno napoved za preteklo leto (potrjen obrazec za odmero davka od dejavnosti z vsemi prilogami) in podatki o poslovanju v tekočem letu,
 - izjavo o obstoječih kreditih,
 - potrdilo o plačanih obveznostih državi,
 - za podjetje oz. gospodarsko družbo zaključni račun za preteklo leto in podatke o solventnosti in boniteti
 - dokumentacijo za zavarovanje posojila po pogojih banke.
7. V posojilni pogodbi, sklenjeni med banko in posojilojemalcem se določi obveznost, da posojilojemalec, v primeru če ne izpolni katerekoli obveznosti iz posojilne pogodbe ali da je bila pogodba sklenjena na osnovi lažnih podatkov, takoj vrne indeksirano posojilo ali neodplačani del indeksiranega posojila zakonsko obrestno mero. Prav tako posojilna pogodba vsebuje določbo, da se prosilec, v kolikor v treh mesecih po dodelitvi kredita le-tega ne koristi, možnost koriščenja odvzame.
8. Banka ima pravico odkloniti kreditojemalca, če ugotovi, da je v preteklosti že imel kredit, ki ga ni vračal ali če oceni, da kredita ne bo sposoben vračati.
9. Rok za oddajo prošnje je 15. Julij 2000 na naslov: Sklad za razvoj malega gospodarstva občine Šentjur, Mestni trg 10.
10. Upravni odbor sklada bo po končanem razpisu sprejel SKLEP o dodelitvi posojil in ga posredoval vsem prosilcem.
11. Nepravčasno prispelih in nepopolnih vlog, sklad ne bo obravnaval.
12. Vse dodatne informacije so vam na voljo na Občini Šentjur, Mestni trg 10, pri Brigiti ŠKOBERNE (tel. 747-13-30) ali Smilji VONČINA (tel. 747-13-17).

Pred dopusti še en kulturni dogodek v šentjurski knjižnici

RAZSTAVA EX LIBRISOV

Še zadnjič pred poletnim dopustom so se tistega soparnega dne v prostorih šentjurske knjižnice odprla vrata kulturni prireditvi. In sicer je šlo za otvoritev razstave ex librisov, slikarja-grafika Arpada Šalamona iz Slovenskih Konjic.

Uvodni besedi sta prevzela akademski slikar Goce Kalajdziski in profesor dr. Rajko Pavlovec. Na kratko sta se sprehodila skozi zgodovino grafične umetnosti in dela gostujočega g. Šalamona. Med premori je za glasbeno sprostitev poskrbel pianist g. Salobir, ki se je tako vživel v igrano skladbo, da smo bili za trenutek zbegani ali smo na koncertu solista ali predstaviti razstave. Glasbene vložnice so sicer zelo posrečena ideja, ki dodatno popestrijo celotno zadevo, če le niso predolge.

Poskrbljeno je bilo tudi, da grla niso bila suha in želodeci prazni, saj so gostje lahko na koncu obtičali ob kupici rujnega in prigrizku ter tako izmenjevali svoja mnenja o "pravkar videnem". Vsi so bili videti prav zadovoljni in navdušeni nad ex librisi in priznam, tudi mene je zamikalo, da bi imela kakšnega doma.

Pa še enkrat o kulturnem obnašanju "mobilnih telefonistov". Spet so se našli osebk, ki so tako nepogrešljivi, da morajo biti dosegljivi kjerkoli in kdajkoli. Pa kaj bi to, samo da posli ne propadejo!

M. K.

VROČA PONUDBA

Za tople in

prijetne

poletne

dni

v

**trgovinah
užmah**

in

novi

prodajalni

Svetelka 2

e-mail:
tobis.uzmah@siol.net

Dramlje, tel.: 5798 440

Vladislav Brečko - državni prvak v malem nogometu

MOŽ TISOČIH GOLOV S KVEDROVE

Vladislav Brečko je eden redkih, ki se lahko pohvali, da je državni prvak. To mu je namreč uspelo pred dvema mesecema, ko je z malonogometnim moštvom Pelikani iz Celja osvojil naslov najboljših v državi.

Vladislav, po domače Slavči, je rojen Šentjurčan, ki že od malih nog živi samo za eno stvar - nogomet. Nastopa kar za štiri moštva: ekipo Makrokom v šentjurski medobčinski ligi, prijateljsko za moštvo Radia Fantasy, rekreativno za Juventus, ter nenazadnje za prvaka Slovenije, ekipo Pelikani. Slavči ni bil zgolj član moštva, saj je igralec, ki je morda največ pripomogel k osvojitvi naslova. "Pristreljal" si je tudi laskavi naslov najboljšega strelca lige s kar 26 zadetki.

Slavči že na pogled izžareva mirnost, prav takega pa ga pozna tudi večina njegovih prijateljev. Je skromen, a vendar mi je z veseljem pokazal veliko zbirko pokalov in medalj, za katere mu lahko ob takšnih uspehih kaj kmalu zmanjka prostora. Večino dneva zapravi v službi, preostanek posveti svoji družini, pravo veselje pa doživi, ko je na igrišču s svojo prvo "ljubeznijo" - nogometno žogo.

Kot pravijo "kritiki" zelo dobro obvladaš igro z žogo, predvsem preigravanje. Kje in kdaj si se sploh navdušil nad "žogobrcem"?

Začel sem že v ranem otroštvu. Navduševal sem se predvsem nad igrami z žogo, a najraje sem imel nogomet. Zato smo s prijatelji že pri trinajstih letih "ustanovili" ekipo, ki smo jo poimenovali po znanem italijanskem klubu - Juventus. Ta ekipa je skupaj zdaj že celih 10 let.

Kot kaže je šentjurski Juventus kar pomemben za tvojo športno kariero. Bi lahko povedal malo več o sami ekipi?

Kot že rečeno smo se zbrali že kot mladi fantje, saj vsi pripadamo isti generaciji. Okostje

ekipe smo sestavljali: Karli Majcen, Franc Zupanc, Simon Mulej, Kristjan Košak, Jure Mlakar in jaz. Kasneje smo dobili tudi svojega prvega sponzorja, to je bila Okrepčevalnica Maco. S to ekipo smo nastopali v različnih ligah, zdaj pa nastopamo skupaj samo še v šentjurski medobčinski ligi in sicer v pokalnem tekmovanju, katerega smo lani tudi osvojili. Tudi letos upamo, da uspeh ne bo izostal in da se bomo lahko zopet okitili s tem naslovom.

Mnogi, ki spremljajo dogajanja v šentjurskem nogometu, se te spominjajo tudi s travnatih

Vladislav Brečko: ponavadi gleda gol iz druge perspektive

terenov, saj si se poskusil tudi v "pravem" nogometu. Kako danes gledaš na to obdobje? Ali bi se ob pravi ponudbi še poskusil na velikonogometnem igrišču?

Prve "korake" velikega nogometa sem naredil v Štorah, kjer sem igral kar tri sezone za tamkajšnjo ekipo Kovinarja. Nato se je iz Šentjurja oglasil Vili Romih, takratni predsednik kluba in me povabil v šentjursko moštvo. Z ekipo se nam je uspelo uvrstiti v tretjo slovensko ligo. Igral sem na levem bočnem položaju, vzdušje v "teamu" je bilo super, a pravljica se je zaključila ob začetku naslednje sezone, saj se nisem uspel dogovoriti o nadaljevanju pogodbe. S tem sem zaključil mojo velikonogometno kariero in se posvetil malemu nogometu. No, če bi dobil kakšno ugodno ponudbo, bi se morda znova preizkusil na travnatih terenih.

Skoraj neverjetno je, koliko golov si zabil različnim tekmečem. Ali bi lahko povedal točno število, ter morda za mlajše generacije tudi "recept", kako ti je to uspelo?

Kar se tiče zabijanja zadetkov mislim, da je zelo pomembna dobra fizična pripravljenost. Potrebno je veliko gibanja, da si prisvojiš dobro pozicijo za strel na gol.

Eno bolj "hipotetično" vprašanje, ali bi bilo mogoče iz igralcev v šentjurski ligi sestaviti konkurenčno moštvo, ki bi nastopalo v prvi slovenski ligi?

Liga v Šentjurju je dokaj kakovostna. Sam nastopam za ekipo Makrokoma, s katero nismo najboljše štartali. Drugače pa izstopa predvsem moštvo Frizerstva Tina, ki ima dosti kakovostnih igralcev. Če pa bi že sestavljali ekipo za prvo slovensko ligo, menim, da ne bi bilo težav, kajti veliko igralcev že nastopa v elitni ligi, tako da tudi morebitni "šentjurski dream team" ne bi zaostajal za ostalimi ekipami.

Vaši dobri nastopi so segli tudi do selektorja slovenske malonogometne reprezentance, tako da "vpoklic" ne bi bil veliko presenečenje. Kaj pa vi mislite o sebi kot reprezentantu?

Reprezentanca je sestavljena iz samih kakovostnih igralcev, tako da bi že sama uvrstitev vanjo bila velika čast. Čeprav so v moji dolgoletni karieri že dosti naredila leta in bi bile priprave za nastop v reprezentanci kar težke, bi se seveda takoj odzval na morebiten poziv selektorja.

Morda še kakšna beseda o tebi osebno. Kako danes preživljaš prosti čas?

V šolskih letih je bil moj hobi gimnastika, kjer sem na osnovnošolski ravni dosegal kar velike uspehe. A problem je bil, ker gimnastike nisem mogel resno trenirati, saj ni bilo takrat v bližini nobenega kluba, kjer bi lahko razvijal svoj talent. Ker delam skoraj od sedmih zjutraj do petih popoldne, mi kaj veliko prostega časa ne preostane. Tisto kar pa ga je, pa preživim s svojo družino.

Slavči Brečko in prihodnost...

V prihodnosti bom še vedno aktivno sodeloval z ekipama Makrokom in Pelikani. Želim si predvsem ponovnega uspeha z obema ekipama, kateri pa mislim da z dobro mero truda ne bo izostal. Ambicije so, uspeh pa je vprašanje...

Luka Žerjav

OSEBNA IZKAZNICA

Ime in priimek: VLADISLAV BREČKO

Datum rojstva: 4.12.1968

Teža: 62 kg

Izobrazba: Srednja kovinarska šola

Stan: poročen

Najljubša hrana: sadje

Najljubša pijača: vsi brezalkoholni napitki

Najljubša barva: modra

Najboljši nogometaš: Ronaldo

Najboljša ekipa: Juventus

Največji uspeh: Državni prvak v malem nogometu z ekipo Pelikani iz Celja

Dobra sezona za Leskovška

Edini šentjurski športni "internationalec", Dejan Leskovšek, je uspešno zaključil svojo prvo sezono igranja rokometu v tujini. Na 22 tekmah je povprečno dosegal po 8,5 zadetkov in bil tako eden najvidnejših igralcev avstrijskega drugoligaša iz Gradca.

S soigralci je v končnici za uvrstitev v prvo zvezno ligo osvojil drugo mesto, kar je največji dosedanja klubski uspeh. V dodatnih kvalifikacijah so bili tekmeči iz Bruecka dvakrat boljši, vendar so Dejanovim "poštajem" zaradi finančnih težav vseeno ponudili (nekoliko

zasoljeno) v odkup prvotnega statusa, česar pa graška uprava ni sprejela.

Luka, kot ga poznajo v rokometnih krogih, je s statusom v klubu zelo zadovoljen, tako da bo tudi v prihodnji sezoni verjetno vsakodnevni potnik med Šentjurjem in Gradcem.

Za zanimivost naj še dodamo, da je po Dejanovih besedah med slovenskimi in avstrijskimi navijači precejšnja razlika. Slednji tekme jemljejo veliko bolj sproščeno, na tekmo se odpravijo cele družine, tam si privoščijo tudi nekaj jedače in pijače, ob porazih pa svojih ljubljencev ne "zmlejejo v sončni prah", ampak jim namenijo besedo ali dve spodbude. **br**

Drameljčani so se znesli nad duhovniki

Brez panike, ni šlo za spor zaradi pevcev ali česa podobnega. Spopadli so se z nogometno "reprezentanco" slovenskih duhovnikov, ki jih je v Dramlje pripeljal njihov rojak Arzenškov Vanč, in jim prav nič gostoljubno nasuli devet golov, do svoje mreže pa so jih spustili le dvakrat. "Direktor" drameljske ekipe Damjan Zvonar in kapetan Zdravko Jereb sta bila seveda zadovoljna, tako na igrišču kot na zaključku v Slomškovem domu, ki se je zgodil v režiji domačega župnika Milana Strmšnika. Že najslabše jo je odnesel domačin Krameršek - z oteklim gležnjem.

Iz tabora KK Kemoplast

V Ligo Kolinska brez pretresov

Končan je junijski prestopni rok za košarkarje in tudi v KK Kemoplast je slika ekipe za prihodnjo sezono zdaj bolj jasna. Navzlic napovedim je, žal, ekipo zapustil Igor Zorko, ki bo kariero nadaljeval v Trbovljah.

Na njegovo mesto bo stopil 29-letni 202 cm visoki **Jadranko Čović**, ki se ga najbrž spominjate iz Idrije. Gre za centra s svetlo preteklostjo na svojem igralnem mestu. Višinsko povprečje bo dvigoval tudi drugi novinec, mladi 20-letni 204 cm visoki **Matej Črešnik**. Znan je po svojem pozitivnem pristopu in fair-playu ter dobrih telesnih sposobnostih. Za popolnitev branilskih vrst so vodilni moške Kemoplasta pripeljali 24-letnega **Ilijo Petroviča**, ki se odlikuje s hitrostjo. Visok je 193 cm, ljubitelji košarke pa se ga bržkone spominjate izpred nekaj let, ko je igral v Rogaški. Čeprav je veljal za enega najobetavnejših graditeljev igre, se po razpadu Rogaške nekako ni znašel. Kdo ve, morda bo v Šentjurju doživel svojo drugo pomlad. Trenutno tudi še čakajo na odločitev "legionarja" **Davorina Škornika**, ki se menda še ni odločil, ali bo ostal v Ameriki.

V klubu so z junijskim prestopnim rokom zadovoljni, saj so glede na finančne zmožnosti dobili dovolj kvalitetne igralce za zapolnitev vrzeli v

ekipi. Žal jim je le za agilnega **Konjičana Sivko**, ki je bil zelo blizu prihoda v Šentjur, pa si je na koncu premislil. Novih nakupov v avgustovskem prestopnem roku ne načrtujejo, bodo pa spremljali dogajanje v drugih ekipah. Le če bi se kdo od neposrednih tekmecev ne pričakovalo okrepil, bodo skušali privabiti še koga. Nove moči bodo sicer skupaj z **Novakovičem**, **Tomažinom**, **Rovšnikom** ter mladimi (**Koçar**, brata **Maček**, **Ribežl** in drugi) tvorili močno ekipo, s katero se obstanek v Ligi Kolinska zdi realen cilj.

Drugo poglavje pa so pokrovitelji. Nesporno bo višji nivo tekmovanja terjal dodatne (finančne) napore. Najbolj vroča sponzorska novica je povratek **Alposa**, ki se je umaknil s prihodom Kemoplasta. O drugih imenih se še ne govori, čeprav je po besedah **Petra Lapornika**, predsednika kluba, nekaj želez še v ognju. Dogajanje v klubu bomo seveda spremljali in vas v prihodnjih številkah o njem tudi obveščali. [sg]

Prvi Zalokarjev memorial

Šentjurčani boljši od Ponikve

Bila je lepa, sončna sobota 17. junija, ko so se v športnem parku v Šentjurju ponovno skupaj zbrali nekdanji domači košarkarji. Tokrat v spomin na lani tragično preminulega **Lojzeta Zalokarja**, dolgoletnega izvrstnega košarkarja Šentjurja. Pred tekmo so Zalokarjevi košarkarski prijatelji na njegov grob položili spominsko ikbano.

Šentjurčani so v goste povabili ekipo s Ponikve. Srečanja se je udeležilo veliko povabljenih, bilo pa je rahlo razočaranje nad gledalci, saj jih je bilo le približno petdeset, pa še ti se niso izkazali kot posebej navdušeni navijači.

Obe ekipi sta se razdelili na mlajšo in starejšo generacijo. Sprva so se pomerili "veterani", košarkarji, ki so igrali v pionirskih letih šentjurske košarke. Domačine je vodil njihov prvi trener, legendarni **Polde Škorjanc** iz Hruševca. Medtem ko so nekateri že po nekaj minutah potenja komaj lovili sapo, so drugi dokazali, da jih leta še niso načela. To je veljalo predvsem za "sosedo" s Ponikve, saj so visoko povedli, kar za sedemindvajset točk. Najbolj se je izkazal predvsem **Branko Potočnik**, ki je bil najboljši strelce prvega dela.

Marijana in **Maja Zalokar** se zahvaljujeta vsem organizatorjem in sodelujočim, ki so se spomnili njunega moža oziroma očeta.

Potem pa drugi polčas, ko so na igrišču stopili nekoliko mlajši "veterani", pri Ponikvi pa tudi nekateri mladi košarkarji, ki igrajo v šmarski rekreativni ligi. Toda gostom to ni kaj veliko pomagalo, saj je njihova prednost vse bolj kopnela. Šentjurčani so se vse bolj

Organizatorji memoriala se za pomoč zahvaljujejo: **Alposu**, **Občini Šentjur**, **KS Šentjur-mesto**, **SZ Šentjur**, **Ljubečni d.o.o.**, **Trgovini Kea**, **CE-Tisk**, **NK Šentjur** in **ŠKMŠ za organizacijo**.

približevali rezultatu in končno prevzeli vodstvo. Izkazalo se je, da imajo mladi Ponkolani še premalo izkušenj, saj so jih predvsem **Knez**, **Kalajdžiski** in **Prezelj** "šolali" kot za šalo ter na koncu zmagali z razliko sedmih točk. Tako je prvi prehodni pokal ostal "doma". Iz rok **Marijane Zalokar** ga je prejel **Jure Adrinek** (na srečanje je prišel iz Ljubljane, kjer živi že kar nekaj let) in do naslednjega leta bo ostal v "lasti" šentjurske ekipe. Tudi gostje so dobili simbolični pokal, prehodnega pa lahko morda prevzamejo prihodnjič, saj bo turnir postal tradicionalen.

Za najboljša strelca sta bila razglašena **Branko Potočnik** pri Ponikvi in **Matej Kalajdžiski** pri Šentjurju. Za nagrado sta prejela žogi. **Matjaž Knez** pa je bil izbran za najboljšega igralca srečanja ter prejel pokal in majico.

Po koncu srečanja so se vsi sodelujoči zbrali pri **Baku** in dolgo v noč obujali spomine na dolga leta preživeta pod koši. MK

ŠENTJURČANI O(B)STALI V 2. LIGI

Konec dober, vse dobro. Našim nogometašem je uspelo obstati v drugi slovenski nogometni ligi in s tem izpolniti prvotno zastavljeni cilj spomladanskega dela prvenstva. V težki bitki za obstanek so Šentjurčani zaključili sezono na dvanajestem mestu ter za las ohranili status drugoligaša.

Celotna sezona bi lahko dobila naziv "uspešna", če pomislimo na krizo, ki je "napadla" klub koncem jesenskega dela. In ko je že kazalo, da v Šentjurju ne bomo imeli več drugoligaškega nogometa, se je klubu le uspelo izvleči iz zelo težke situacije s pomočjo "neznanih sponzorjev", ter menjanjem uprave kluba. V klubu so se pojavile nove "face", ki so prav tako kot njihovi predhodniki obljubljale vse. Zdajšnja uprava na čelu z **Emeršičem** in **Mackoškom** je najprej naredila nekaj kadrovskih sprememb, začeniši z menjavo trenerja (**Savić**) ter z nekaj odmevnimi okrepitevami (**Pipenbaher**, **Pevnik**, **Blatnik**, **Smajlovič**). V klub naj bi priteкло kar veliko tolarjev, kdo je bil "dedek mraz", pa še danes ni znano.

Končni rezultati mlajših selekcij:

Mladinci so zaključili sezono na osmem mestu, medtem ko so bili kadeti po zadnjem kolu na desetem mestu.

Začetek je bil nadvse obetaven: popolnoma prenovljena ekipa, dopadljiva igra in predvsem dobri rezultati. Toda v trenutkih, ko je bil obstanek praktično že zagotovljen, je ekipa začela nizati poraze. **Savić** je imel na voljo le enajst "zvezdnikov", klop pa so zasedali predvsem mladinci, ki pa se sploh niso slabo odrezali. Pokazali so, da si zaslužijo več priložnosti, ki je ob tolikšnem številu "legionarjev" niso dobili. Na tribunah se je pričelo šušljati, da bi bilo nemara bolje, da bi se šentjurski klub naslonil na domače igralce, čeprav na račun drugoligaškega statusa. V kateri izmed nižjih lig bi lahko zopet gledali stare derbije (**Šmarje**, **Laško**, **Dravinja**), ki bi morda privabili večje število gledalcev na tribune. Le - te so letos bolj samevale, saj si je tekme v povprečju ogledalo le okoli dvesto nogometnih privrženecv kljub brezplačnemu vstopu.

Na nedavni seji kluba ali celo nekakšni skupščini (?), ki se je zgodila v petek, 23. junija, je bilo menda veliko govora o sponzorjih, ki še vedno niso znani, poskušali so izvoliti tudi novega predsednika, prav tako ni bilo nič slišati o novih okrepitevah. LZ

Šahovske novice

Na počitnice najsrečnejši Jazbinšek

S tradicionalnim hitropoteznim piknik turnirjem se je 16. t.m. zaključil prvi del igralne sezone v ŠD Lipa Šentjur. Naravno okolje in spremljevalne dejavnosti vsako leto privabijo rekordno število udeležencev in tudi letos ni bilo drugače. S kar 14 udeleženci je dobesedno pometel letos sicer bolj zadržani **Sebastijan Jazbinšek**; premagal je prav vse nasprotnike. Še najbližje mu je pristal **Gazvoda** (11), za njima pa so se zvrstili **Streicher**, **Pišek** (9,5), **Diacci**, **Drobné**, **Potočnik** (8), ostali pa so bili daleč zadaj. Poudariti velja tudi odlično igro **Pišeka**.

Turnir je kot zadnji v prvem delu leta štel tudi za skupno razvrstitev v boju za letnega hitropoteznega prvaka. Prišlo je do zamenjave na vrhu, saj se **Plahuta** tokrat ni udeležil turnirja. Zdaj vodi lanski zmagovalac **Gazvoda** s 23,5 točke pred **Drobnéom** (20,5), **Diaccijem** (17), **Pišekom** (15), **Potočnikom**, **Plahuto** (14,5), **Jazbinškom** (13) itd.

Šentjurski veterani odlično

Na nedeljo, 11. junija, se je trojica šentjurskih veteranov - **Streicher**, **Potočnik** in **Gazvoda** - odločila preizkusiti na veteranskem prvenstvu Slovenije, ki se je kot vsako leto odvijalo pod Pohorjem. Med kar 95 udeleženci so se vsi izkazali.

V močni konkurenci je **Streicher** s šestimi točkami osvojil odlično 9. mesto, **Potočnik** je bil z enakim izkupičkom le za odtenek slabši 15., **Gazvoda** pa je malenkost razočaral in s petimi točkami pristal na 33. mestu. Zanimivo je, da je **Gazvoda** izgubil oba domača dvoboja, medtem ko **Potočnik** in **Streicher** med seboj nista igrala. [sg]

Malonogometši na poletnem oddihu

Pomlad je najbolj ugajala frizerjem in študentom

Minuli konec tedna se je končalo tekmovanje spomladanskega dela v šentjurski malonogometni ligi. Ekipe so odigrale tudi že dva kroga jesenskega dela, tako da bo jesenski del prvenstva zaključen že konec oktobra.

V prvi ligi je na vrhu ekipa Frizerstva Tina iz Vrbnega, ki je igrala konstantno skozi celotno prvenstvo in si priigrala štiri točke prednosti, ki bodo morda celo odločilne v boju za osvojitev končnega naslova. Vodilni ekipi sledi Šentvid, ki je letos prijetno presenetil in bo seveda skušal izkoristiti morebitne spodrsiljave vodilne ekipe. Nekoliko je do sedaj razočarala Loka, ki je odigrala slabše kot smo bili vajeni, vendar pa na njih prav gotovo še velja računati.

V nadaljevanju so razvrščene ekipe Dramelj, Ponikve, Kaca in Obrtna zbornica, ki bodo skušale loviti tretje mesto, ki je realno še dosegljivo. Zaenkrat sta v mirnih vodah ekipi Makrocom in Gremlini, ki sta izgubili stik z zgornjim delom lestvice, vendar imata pred moštvo, ki sta trenutno na mestih, ki vodita v drugo ligo dokaj veliko prednost. Neslaven rekord je

uspeš Vrbici, ki do sedaj ni osvojila niti točke in le še čudež jih lahko reši izpada.

Tudi v drugi ligi je tekmovanje zelo zanimivo. Vodilni trojec je zelo izenačen, tako da bo boj za prvi dve mesti, ki vodita v kvalitetnejše tekmovanje še zelo napet. Ostale ekipe se realno ne morejo več vključiti v ta boj. Kljub temu pričakujemo, da bodo Bio dom, Kandy in Sokoli vsekakor poskušali mešati štrene vodilnim. Dokaz, da se na starih lovorikah ne da živeti, so predvsem slednji, ki bi glede na svoje sposobnosti lahko prikazali mnogo več.

Prvenstvo se bo nadaljevalo zadnji vikend v avgustu, vzporedno pa bo potekalo tudi pokalno prvenstvo.

Ivan Jug

Rezultati in lestvice

I. LIGA

Izidi 13. kroga, sobota 24. 6.:

Šentvid - Loka 3:0, Frizerstvo Tina - Vrbica 4:2, Slivnica - Makrocom 3:2, KAC - Gremlini 3:0, Jakob - KMN Ponikva 3:0, Dramlje - Obrtna zbornica preloženo.

Najboljši strelci:

20 - Vrečko (Frizerstvo Tina), 17 - Belak (Dramlje), Brečko A. (Obrtna zbornica).

1.	Frizerstvo Tina, Vrbno	13	11	0	0	54:20	34
2.	Šentvid	13	10	0	3	43:22	30
3.	Loka	13	8	2	3	43:32	26
4.	KAC	13	8	1	4	51:34	25
5.	Dramlje	12	7	1	4	54:24	22
6.	KMN Ponikva	13	6	4	3	31:36	22
7.	Obrtna zbornica Šentjur	12	6	3	3	38:42	21
8.	Makrocom, Dole	13	5	1	7	37:31	16
9.	Gremlini, Dobje	13	4	1	8	29:48	13
10.	Jakob	13	3	0	10	20:37	9
11.	Slivnica	13	2	0	11	22:60	6
12.	Vrbica	13	0	0	13	12:57	0

II. LIGA

Izidi 15. kroga, petek 23. 6.:

Stopče - Kelti 2:2, Grobelno - ŠD Dobrina 3:1, Potepuhi - Švedi 0:7, Tornado - ŠKMŠ 3:3, Maratonik - Bio dom 3:1, Sokoli - Kandy 5:2, Akse - Gamsi 3:1.

Najboljši strelci:

24 - Leskovšek T. (Bio dom), 16 - Zgonec (Maratonik), 15 - Plavsteiner (Sokoli).

1.	ŠKMŠ	15	12	1	2	59:30	37
2.	Maratonik, Dramlje	15	12	0	3	54:27	36
3.	Švedi, Planina	15	12	0	3	55:33	36
4.	Bio dom, Žeqar	15	9	0	6	57:40	27
5.	Sokoli, Šentjur	15	8	0	7	55:43	24
6.	Kandy, Dobje	15	8	0	7	42:43	24
7.	Gamsi, Planina	15	7	0	8	45:40	21
8.	Stopče	15	6	1	8	37:36	19
9.	Tornado, Nova vas	15	6	1	8	50:53	19
10.	Grobelno	15	6	1	8	46:50	18 (-1)
11.	Potepuhi, Hruševac	15	5	1	9	25:46	16
12.	Kelti, Pešnica	15	4	2	9	33:46	14
13.	ŠD Dobrina	15	3	1	11	30:54	10
14.	Akse, Kalobje	15	3	0	12	33:69	7 (-2)

Pepca na počitniškem delu v Šentjurju

Moja mlada kolegica Lucija je rekla, da ima izpite, pa na morje se pripravlja in še zaljubljena je za nameček, in naj bi jo malo zamenjala. Zakaj pa ne, če mi bo vrnila, ko bo mene basalo za čas, ko bo na primer moja Liska v kimpetu.

Pa sem šla oni dan dol v dolino, na naše šentjurske urade rihlat dokumente za različne državne subvencije, na primer za mojo dojljo Lisko in podobno. V občinski zgradbi so mi nadevali toliko različnih posestnih listov, mapnih kopij in podobne solate, da sem šele v bifeju Resevnine blagovnice prišla do sape. Komaj se usedem za mizo, že pripelja mimo moja prva soseda iz trga Mici z enakim kupom papirjev, vsa prešvicana in prestrašena, še bolj kot jaz sama. Pri Kmetijsko svetovalni službi so nama sicer za borih 1500 tolarjev, za katere niti računa ni bilo potrebno izdati, pomagali, kam in kako se kaj zapiše, ampak stroka je stroka in midve pa res ne moreva vsega takoj kapirati. Še manj sem kapirala, zakaj so Mici na občini za iste papirje manj računali kot meni. Da zato, ker je pet let mlajša in bolj nucna od mene, menda že ne. Še dobro, da nama niso dali računa, ker bi pač gor pisalo, zakaj je tako in nič drugače, zaradi česar bi se midve lahko do smrti skregale. Pa vseeno me je rahlo stisnilo pri srcu in še malo nižje, da sem se za vsak slučaj zaletela v WC. Močan in domač duh, kot tisti okrog mojega štrbunka - tudi v Šentjurju očitno človeček enako smrdi - me je tako umiril, da sva z Mici potem zlahka v miru pocugali vsaka svojo štangico. Vmes sem napeto zijala in zijala okoli in študirala, kaj naj za Lucijo napišem, pa ni bilo nič. Ali naj pišem o šentjurskih damicah, nekatere so bile čisto človeško oblečene druge pa na pol gole, ki so od bivšega Kombinata sem paradirale z rdečimi vrtnicami in pisanimi vrečkami ali balončki v rokah, na vseh pa veliki napisi DM. Marke? Pa brez vpisane številke, koliko mark pravzaprav računajo? Da jih je res toliko in samo za marke? Ne niti črke o tej sramoti.

Šentjurci, z izjemo nadžupana Janeza (ki je še bolj lep in pobožen kot župan Jurij, in, tako pravijo, skoraj tako zvest kot podžupan Cveto), ki ga pa žal zaradi izrednega kmetijskega vremena ni bilo v bifeju, so sila dolgočasen narod. Še ko je njihov župan zadnjič v pajacu in šiltkapi v

večernih urah dirkal po Šentjurju z romunskim traktorjem, mu niso niti ploskali. V dveh urah so me Šentjurci tako znoreli, da sem se izneverila kolegici Luciji in takoj krenila pravac proti jugu.

Domov sem potovala preko Prevorja - da bi videla, če je Pajek že pobral smeti okrog kontejnerja. Ni jih pobral, ampak jih je na licu mesta skuril, tako je bil jezen nanje. Še bolj pa bo jezen, ko ga bodo celjski komunalci in različni eko - svetniki zagrabili za vrat zaradi konkurence in onesnaževanja zraka. Jezna pa je bila tudi gospa "MA" iz nekdanje prevorske skupine DO MI MA, ki je menda lastnoročno ugasnila Radio Celje, kjer so si njene bivše kolegice kar z njeno pesmijo delale reklamo in biznis. Ker pa jeza ne škoduje le lepoti, ne smem nič grdega več napisati o dobjskem županu Franciju, ker drugače bom morala v Šentjur vedno skozi Prevorje. Pravijo, da v Dobju že skoraj ni več makadamske ceste, na pokopališču so naredili sanitarije, ki bi jih občasno, če bi bili malo bližje, lahko posodili konkurenčni trgovski hiši "Vse dobro in poceni", da o grbu in zastavi, ki sta sploh ah in oh lepa, niti ne govorim. Le eno me skrbi: če se bo nesojen župan iz Završ še naprej tako hitro razmnoževal, bo njegovih volivcev kmalu kot listja in trave, pa bi lahko Franciju odklenkalo. To pa za Dobje, ki z velikimi koraki lovi moderno dobo - pogledajte samo njihove travnate fante, kako po vele mestno so opravili s šolsko telovadnico - ne bi bilo najbolje.

Čisto drugače je z našim planinskim županom Romanom: človek je po slabih dveh letih vladanja tako dvignil nos, da že težko vstopi skozi normalna vrata. Tako se nosi, kot da sta res le še šentjurski župan Jurij in modro nebo nad njim. Roko na srce, čeprav zelo cenim njegovo montparisovsko pico, s katero se je skupaj s šefico spopadel z "žuto" halo - konkurenco, bom trikrat prej premislila, preden spet kar koli napišem o njem. Ne rečem, če čebelarje lepo pusti sestankovati zunaj pod jarko, ti so navajeni vsega hudega, toda če na koncertu DOMIME na Prevorju najdeš skoraj ves Šentvid, na tem področju je namreč Planina navadno šentviško predmestje, le župana ne, je zadeva bolj resna. Ni kaj, treba bo razmišljati o zamenjavi ljudstva.

Pa lep poletni pozdravček od vaše Pepce!

NAGRADNA KRIŽANKA

Šentjurčan NOVICE								NARODNO OSVOBODILNA VOJSKA	PAPIGA	PLANINSKO DRUŠTVO	PONOVRNA UPORABA ODPADKOV (MNOŽINA)	OSEBNI ZAIMEK	GESLO	ANA (LJUBKOVALNO)	GESLO
KAR SE LAHKO KUPI JE								FIGURA PRI ŠAHU (KMET)							
KRAJ V S. ITALIJI								KABINA (ANG.) RIMSKA 1000							
HRVAŠKA IGGRALKA TENISA (MAJOLI)								OS. ZAIMEK MAJHEN PAKET							
KISIK								PRIPOVEDNA PESNITEV							
STADION V BUDIMPEŠTI								SREDIŠČE GORENJSKE RADO LORBEK							
PLJAČA ST. SLOVANOV								NEKD. HRV. BOKSAR ANTON NANUT							
SESTAVIL: FRANC PEŠEC								MESTO V ZRJ OB DONAVI PRITRJEENE NA OSI							
VSTOPANJE								RIMSKA 5 ZAVEZANEC BES. IRTIŠ							
ISTO								BIBLIJSKI OČAK ZVEZA MLA-DIINE SLOV.							
SLOV. DIRIGENT (ANTON)								DOMET PUŠKE EDVARD KARDELJ							
ERROL GARNER								INT. AIR-TRANSPORT ASSOCIATION ELEKTRON							
NASPROTNO OD SPREDAJ								NEKD. ITAL. ATLET PIETRO EAST							
URAN								ŠPANIJA							
ČETRTI SAMOGLASNIK IME LEKTORICE ŠN								BOR PREDLOG							
DRŽAVA V JUŽNI AMERIKI								25. ČRKA ABECED RADKO POLIČ							
ČISTOČA								RIMSKA 500 REKA V Č. GORI							
OZNAKA ZA KOTNO FUNKCIJO								13. ČRKA ABECED OČE							
OBJEKTIV								ŠPANIJA							
GESLO								ŠPANIJA							

SLOVARČEK: DIAZ - PORTUGALSKI POMORŠČAK; CABIN - KABINA (ANGLEŠKO); MENEJA - ITALIJANSKI ATLET

Za pravilne rešitve križanke iz prejšnje številke nagrade podarjajo Trgovine Užmah. Nepristranski žreb je določil naslednje nagrajence: 1. nagrada: **Tilka Jožič** iz Šentjurja (nagradni bon za nakup v vrednosti 5.000 SIT); 2. nagrada: **Marko Baumkirher** iz Planine pri Sevnici (nagradni bon za nakup v vrednosti 4.000 SIT); 3. nagrada: **Jože Frank** iz Dramelj (nagradni bon za nakup v vrednosti 3.000 SIT). Nagrajencem iskreno čestitamo in jih hkrati opozarjamo, da morajo bone seveda vnovčiti v trgovinah Užmah.

Lahko bi bilo res

Le zakaj ne tudi streha?

Problem nogometne ograje, ki ji je pred leti dobrohotno botroval tudi sam župan in je med drugim menda tudi vzrok pretiranega hrupa v šolskih učilnicah, se bo po "nasvetu" občinskega svetnika Artnaka ugodno rešil s postavitvijo še ene ograje na drugi strani ceste. Nismo uspeli izvedeti, zakaj ne bi naši turistični pridobitvi povežali tudi s streho?

Oto presekali parkirni gordijski voz

Bivši podžupan Pungartnik je našel enostavno in učinkovito rešitev za nepopisne nedeljske gneče v Zgornjem trgu: primerno visoka parkirna. Zamisel ima le eno pomanjkljivost: neprimerna je za čas vladavine krščanskih demokratov in za vse vrste predvolilnih obdobj.

Policisti s socialnim čutom

Na zadnji seji Občinskega sveta je predsednik LDS Artnak obelodanil vest o socialnem čutu naših policistov. V času velikega športnega dogodka naj bi le - ti okrog dvorane v Hruševcu lepili svoje nekaj tisočakov vredne parkirne listke le na stare škatle, novih beemvejev, audijev in podobne šare pa so se rahločutno izogibali. Lastniki le teh so že tako dovolj kaznovani s stroški raznih davkov, lizingov, obresti...

Nepogrešljivi

V času zorenja in pobiranja ravnateljske letine po naših šolah se je pojavila dilema, kdo je na šoli bolj nepogrešljiv, ravnatelj ali učitelj. Odgovor na to težko filozofsko vprašanje je ponudil eden izmed neodvisnih občinskih svetnikov: na šoli je nepogrešljiva le kuharica.

Novo je boljše

Če vam zadnje mesece nagaja slika na televizorju, nikar ne sprašujte za nasvet našega kabelskega operaterja, ker vam bo prijazno priporočil le nov aparat. Nasvet strokovnjakov je malce drugačen: priporočajo vam novega kabelskega operaterja - in občinske može, ki jim ne bo vseeno za svoje občane.

Črnci

Kot vse kaže, smo se s Konjičani odlično ujeli: oni nam dajejo direktorje in izdajajo "Šentjurčana", mi pa jim bomo kurili odpadke.

Za Slomška tudi brez Občinskega sveta

Župan, ki je zavrnil Občinski svet, da naj pripravi spominsko sejo ob desetletnici prvih demokratičnih volitev, češ da nima takšnih pristojnosti, je imel čisto dovolj svojih pristojnosti brez Občinskega sveta za pokroviteljstvo romanja po Slomškovi poti.

Voda naša dokazuje hrani

Sodeč po Pešnici, ki je nekako do občinske stavbe še podobna potoku, od tu naprej pa bolj kanalizacijski kloaki, ga na Občini res fejt serjejo.

24 oces

V novoodprti izpostavi kapitalističnega velikana, ki se predstavlja s črkama, ki sta drugače tudi simbol nemške valute, je kar neverjetnih 24 kamer. Smo Šentjurčani res na tako slabem glasu?

Hura, počitnice so tu!

Po koncu pouka lahko pričakujemo, da se bo šentjurska mladina še vedno odpravljala proti šolam in vrtcem - zvečer in s steklenico pod pazduho.

• **NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL TOYOTA, SUZUKI IN SUBARU** •

TOYOTA

YARIS - EVROPSKI AVTO LETA 2000

YARIS

1.0 ali 1.3, 3V ali 5V

od **1.934.400 SIT**

AKCIJA cool

Privoščite si dolgo, vroče poletje v prijetno ohlajenem Yarisu za samo

98.000 SIT

Čarovnija s prostorom!
(omogoča 21/60l prijožnega prostora)

YARIS

VERSO 1.3 5V

od **2.652.000 SIT**

POLETNA AKCIJA

DAIICHI

SWIFT

žb za **1.321.000 SIT**

z zračno blazino in elektropaketom

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, 483-473 • Salon Sentjur, 743-086, servis in rezervni deli, 743-389

PONUDBA RABLJENIH VOZIL

Delovni čas:

ŠENTJUR - pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,
PE Celje - pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%
KREDIT NA POLOZNICE
STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič

tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VUILLET VEGA

VALENTINO

GIANFRANCO

FERRE

LUNETTES

Christian Dior

VOGUE

Ray-Ban

Ray-Ban

Ray-Ban

Ray-Ban

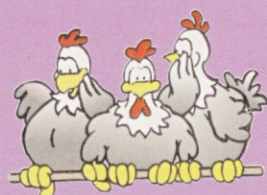
Ko potrebujete več...

samopostrežna prodajalna

MEJA

šentjur, d.d.

Pestra izbira

- pijač
- keksov
- zamrznjenih izdelkov
- sadja
- zelenjave
- delicatese

**TRAJNO
MEJNA CENA**

- dnevno svežih jajc
 - jabolk
- testenin Meja
- lešnikov

**AKCIJSKE CENE
ARTIKLOV**

**vsak petek
in soboto**

Odperto vsak dan od 7.30 - 19. ure, sobota od 7.30 - 14. ure.

Telefon: 574 31 94

Celje - skladišče

D-Per

18/2000

5000008049,6

COBISS

Mercator

Mercator Jelša, d.d., Šmarje pri Jelšah

*Dobrodošli v svetu
odličnih nakupov!*

Mercator *združujemo najboljše*